

Supplerande naturtypekartlegging i Stryn kommune

Supplerande naturtypekartlegging i Stryn kommune

Framsidedeilete: Stryn sin kommuneblom, reinfann, framfør Briksdalsbreen. Det er store skilnader i naturen i Stryn, frå blankskurte bergsua og evig is til frodige lauvskogar med sørlege, varmekjære artar. Desse kontrastane kan ein fleire stader i dalføra inn mot Jostedalsbreen oppleve over korte avstandar, noko som gjer kommunen uvanleg godt eigna som til å vise den store variasjonsrikdomen vi har i norsk natur. Foto: Tanaquil Enzensberger

Miljøfaglig Utredning AS

Rapport 2012:20

Utførende institusjon: Miljøfaglig Utredning AS	Prosjektansvarleg: Geir Gaarder
	Prosjektmedarbeidar(e): Tanaquil Enzensberger og Helge Fjeldstad
Oppdragsgjevar: Fylkesmannen i Sogn og Fjordane, miljøvernavdelinga	Kontaktperson hos oppdragsgjevar: Tore Larsen
Referanse: Gaarder, G., Enzensberger, T. & Fjeldstad, H. 2012. Supplerande naturtypekartlegging i Stryn kommune. Miljøfaglig Utredning Rapport 2012-20: 1-25 + vedlegg. ISBN 978-82-8138-583-2.	
Referat: Det er utført supplerande kartlegging av naturtypar i Stryn kommune, Sogn og Fjordane fylke, på oppdrag frå Fylkesmannen i Sogn og Fjordane. Særleg vekt har vori lagt på å undersøke naturtypemiljø og lokalitetar som under tidlegare naturtypekartlegging vart tilrådd undersøkt (Gaarder & Fjeldstad 2002). I alt er det her skildra 44 lokalitetar. Av desse var 3 tidlegare kjent, men undersøkt på ny og med ny omtale ut frå feltarbeid i 2009, 38 lokalitetar er heilt nye og 3 lokalitetar er ut frå litteraturkjelder som har kome til etter den førre kartlegginga. Heile 12 av dei nye lokalitetane i 2009 har fått verdi svært viktig – A og berre 7 verdi lokalt viktig – C. Saman med eit nokså lågt totaltal kartlagde lokalitetar indikerer dette at det framleis står att å finne store naturverdiar i Stryn, men at desse verdiane kan vere arbeidskrevjande å kartlegge. Under feltarbeidet i 2009 vart det gjort 49 funn av i alt 28 ulike raudlisteartar. Fleire av desse er svært sjeldsynte nasjonalt og høgt raudlista. Særleg er det grunn til å nemne skorpe-laven <i>Gyalecta derivata</i> (EN) og dundå (EN), begge nye for Sogn og Fjordane (saman med funn same år i Indre Sogn). I tillegg vart det gjort fleire funn av raudlisteartar på eller nær si nordgrense i den gamle eikeskogen i Lobukta (oksetungesopp, lundvokssopp, stammesigd og lodnesølvpig). Samla sett styrker resultatata Stryn kommune sitt nasjonale ansvar for å ta vare på artsmangfaldet knytt til gamle alme- og eikeskogar. Det er ikkje utarbeidd noko dekningskart for naturtypekartlegginga i Stryn, som følgje av den svært varierte topografien, det store totalarealet og lokalt høge konsentrasjonar av naturverdiar. Med grunnlag i den nye kunnskapen om kommunen har vi trekt fram fleire område vi trur det er grunnlag for å finne nye verdifulle miljø, samt kva slags naturtypar som det er mest viktig å fange opp.	
4 emneord: Biologisk mangfald Stryn Naturtypar Kvalitetssikring	

Forord

Miljøfaglig Utredning AS har, i samarbeid med Tanaquil Enzensberger, utført kvalitetssikring og nykartlegging av naturtyper i Stryn kommune, Sogn og Fjordane fylke.

Hovudansvarleg for prosjektet har vori Geir Gaarder frå Miljøfaglig Utredning, medan Tanaquil Enzensberger, VTE og Helge Fjeldstad i Miljøfaglig Utredning har vori prosjektdeltakarar. Helge Fjeldstad har vori ansvarleg for kartproduksjonen.

Utredninga er utført på oppdrag frå Fylkesmannen i Sogn og Fjordane, der Tore Larsen har vore kontaktperson og hovudansvarleg. Han skal ha takk for hjelp med framskaffing av bakgrunnsinformasjon.

Tingvoll / Vang i Valdres / Oslo, 22/04 2012

Miljøfaglig Utredning AS

Geir Gaarder

Tanaquil Enzensberger

Helge Fjeldstad

Innhold

FORORD.....	4
INNHALD.....	5
1 INNLEIING.....	6
2 METODE	8
2.1 GENERELT	8
2.2 VERDISETTING	9
2.3 FORKLARING AV ORD OG UTTRYKK	9
3 RESULTAT.....	11
3.1 OPPFØLGING AV TIDLEGARE KARTLEGGINGSRÅD.....	11
3.2 NYE OG REVIDERTE LOKALITETAR	13
3.3 OMRÅDE UTAN SÆRLEG VERDI OG DÅRLEG UNDERSØKTE OMRÅDE	19
4 RAUDLISTEARTAR.....	21
5 KUNNSKAPSNIVÅ.....	23
6 OPPFØLGJANDE ARBEID.....	24
7 SKRIFTLEGE KJELDER.....	25
VEDLEGG FAKTAARK FOR REGISTRERTE LOKALITETAR.....	26

1 Innleiing

I Stortingsmelding nr. 58 om bærekraftig utvikling (Miljøverndepartementet 1997) bestemte Stortinget at «alle landets kommuner skal ha gjennomført kartlegging og verdiklassifisering av det biologiske mangfoldet på kommunens areal i løpet av år 2003». Direktoratet for naturforvaltning (DN) har utarbeidet ei handbok til hjelp for kommunane i kartleggingsarbeidet (Direktoratet for naturforvaltning 1999a, seinast supplert i 2007).

Stryn kommune fekk slutført si kartlegging i 2002, sjå Gaarder & Fjeldstad (2002) for opplysningar om arbeidet. Det var avgrensa med midlar til denne kartlegginga. I tillegg er Stryn ein uvanleg stor og mangfaldig kommune. Det stod difor opplagt att mykje verdifull natur å kartlegge i kommunen. Ein del slike lokalitetar der det allereie fanst indikasjonar på naturverdiar vart da også lista opp av Gaarder & Fjeldstad (2002).

I Sogn og Fjordane vart naturtypekartlegginga starta opp alt i 1999 med Flora kommune. I perioden 2001-2005 vart det teke 3-5 kommunar kvart år, og førte til at dei aller fleste kommunane då fekk gjennomført den fyrste kartleggingsrunden. Med nye undersøkingar i Solund i 2006 og i Flora i 2007 starta ein så smått opp med andre kartleggingsrunde. I nokon grad har dette vori ein kvalitetskontroll av gamle, dårleg dokumenterte og usikre naturtypedata, men i fyrste rekkje er det ny kartlegging som det har vori satsa på. Dels er det snakk om å sjekke opp gamle opplysningar som indikerer verdifulle naturmiljø og dels leiting etter tidlegare ukjente førekomstar.

For sesongen 2009 fekk Fylkesmannen i Sogn og Fjordane ein del midlar til kvalitetskontroll og ny kartlegging, og Miljøfaglig Utredning fekk i samarbeid med Tanaquil Enzensberger i oppdrag å gjennomføre arbeidet. Fylkesmannen valte i dette tilfellet å prioritere undersøkingar av område som tidlegare ikkje var kartlagt, men som Gaarder & Fjeldstad (2002) tilrådde undersøkingar i etter den fyrste kartleggingsrunden. Dels var det prat om miljø som vart rekna som generelt interessante og viktige og dels lokalitetar det det allereie fantes konkrete indikasjonar på verdiar.

Målsettinga med denne rapporten er å gi ein kortfatta oversikt over resultatane frå den supplerande kartlegginga, samt nokre råd om korleis ein skal gå fram for å få ei enda betre naturtypekartlegging i kommunen. Resultatane frå dei undersøkte lokalitetane er samtidig lagt inn i den nyaste versjonen av databasen Natur2000, og resultatane kan langt på veg kunne overførast direkte til Naturbase.

Figur 1. Jutdalssætra på Markane. Lokaliteten vart registrert som følgje av reinventering av eit tidlegare stort barskogsområde her. Sætra ligg idyllisk til og har ei fin lita naturbeitemark rundt seg, der m.a. raudlistearten fiolett greinkøllesopp vart funnen. Diverre er setervollen no i attgroing som følgje av lite beitedyr i utmarka her. Foto: Geir Gaarder

2 Metode

2.1 Generelt

Direktoratet for naturforvaltning (2007) si handbok i kartlegging av biologisk mangfald har vore ei sentral rettesnor for korleis arbeidet har vorte lagt opp. Handboka sine metodar for kva for naturtypar som skulle registrerast, verdsetjast og presenterast, har vore styrande.

Handboka deler norsk natur inn i 7 hovudtypar og har valt ut 56 naturtypar innanfor disse som skal prioriterast i kartlegginga. Den same hovudinndelinga og dei same prioriteringane av naturtypar er brukt i dette prosjektet. Også handboka sitt verdsettingssystem er brukt, samt at alle lokalitetar er lagt inn i ein egen database. *Som databaseverktøy er NaturkartDA sin base Natur2000 brukt*. I tillegg vart lokalitetane avgrensa rett etter feltundersøkingane på kart eller flyfoto med bruk av kartprogrammet GisLink, og seinare digitalisert med bruk av ArcGis.

Som grunnlag for prosjektet vart den gamle kommunale Natur2000-basen nytta, samt same informasjon som låg ute på Direktoratet for naturforvaltning (2009) sin Naturbase. I tillegg kjem sluttrapporten frå den tidlegare kartlegginga (Gaarder & Fjeldstad 2002), der ikkje minst ein del potensielt interessante lokalitetar vart lista opp, og Artskart (Artsdatabanken 2009) med oversikt over digitaliserte artsfunn. Det vart også halde møte med miljøansvarleg i kommunen (Odd Rønningen) og diskutert prosjektet.

Kartlegginga vart i stor grad utført i samsvar med råd og ønskjer frå Fylkesmannen, men både vertilhøve (det var periodevis svært mykje nedbør med flaum og rasfare hausten 2009, men samstundes også til dels en god soppsesong) og praktiske omsyn (kor lett tilkomsten var og kor mange lokalitetar som låg nær kvarandre hadde innverknad på prioriteringane) førte til mindre endringar i høve til dette.

Under feltarbeidet har det vorte samla inn belegg av raudlisteartar og andre regional sjeldne artar. Disse er sendt til Botanisk Museum i Bergen eller Oslo. Namnebruk for artane er basert på vanleg, gjeldande namnsetting og systematikk for dei ulike artsgruppene.

2.2 Verdisetting

Alle lokalitetar er verdsett etter Direktoratet for naturforvaltning (2007) sitt system, som deler inn lokalitetane i **viktige (B)** og **svært viktige (A)** område. I tillegg kjem område som er **lokalt viktige (C)**.

Det er satt opp 5 kriterium for verdsetting av lokalitetane:

- Storleik og kor godt utforma dei er (verdien aukar med storleiken og kor godt utforma dei er)
- Grad av tekniske inngrep (tekniske inngrep reduserer verdien)
- Førekost av raudlisteartar (verdien aukar med tal og trugsmåla)
- Preg av kontinuitet (verdien aukar med miljøet sin alder)
- Sjeldsynte utformingar (nasjonalt og regionalt)

Førekost av raudlisteartar er ofte eit vesentlig kriterium for å verdsette ein lokalitet. Ny norsk raudliste kom hausten 2010 (Kålås m.fl. 2010), og denne inneber ein del viktige endringar i høve til tidlegare raudlister. IUCNs kriterium for raudlisting av artar (IUCN 2005) er for første gong brukt i raudlistearbeidet i Noreg, og dette har m.a. ført til at ein del artar med store førekostar, men som der det er dokumentert at dei går attende, har vorte ført opp på raudlista. Hittil har ikkje Direktoratet for naturforvaltning ført opp med retningslinjer for korleis førekost av raudlisteartar skal virke inn på verdsetting av naturtypar. De nye raudlistekategoriane med rangering og forkortingar er (med engelsk namn i parentes) :

- RE – Regionalt utrydda (Regionally Extinct)
- CR – Kritisk truga (Critically Endangered)
- EN – Sterkt truga (Endangered)
- VU – Sårbar (Vulnerable)
- NT – Nær truga (Near Threatened)
- DD – Datamangel (Data Deficient)

Elles vises det til Kålås m.fl. (2010) for nærare forklaring av inndeling, metodar og utval av artar for den norske raudlista. Der er det også kortfatta gjort reie for kva for miljø artane lever i og viktige typar trugsmål.

2.3 Forklaring av ord og uttrykk

Biologisk mangfald er populært sagt jorda sin variasjon av livsformer (planter, dyr og mikroorganismar m.m.), inkludert arvestoff og det kompliserte samspelet mellom dei. Ein kan skildre variasjonen i naturen på tre ulike nivå: gen-, arts- og økosystemnivå.

I §3 i den nye naturmangfaldlova er ein god del naturfagleg sett sentrale ord og uttrykk definert. Dette omfattar m.a.;

- a) art: etter biologiske kriterium bestemte grupper av levande organismar;
- b) bestand: ei gruppe individ av same art som lever innanfor eit avgrensa område til same tid;
- c) biologisk mangfald: mangfaldet av økosystem, artar og genetiske variasjonar innanfor artane, og dei økologiske sambanda mellom desse delane;
- d) dyr: pattedyr, fuglar, krypdyr, amfibium, fisk og virvellause dyr;
- e) framand organisme: ein organisme som ikkje høyrer til nokon art eller bestand som førekjem naturlig på staden;
- f) genetisk materiale: gen og anna arvemateriale i alt biologisk materiale, som kan overførast til andre organismar med eller utan hjelp av teknologi, likevel ikkje genetisk materiale frå menneske;
- i) naturmangfald: biologisk mangfald, mangfald i landskap og geologisk mangfald, som ikkje i det alt vesentlege er eit resultat av påverknad frå menneske;
- j) naturtype: einsarta type natur som omfattar alle levende organismar og dei miljøfaktorane som verker der, eller spesielle typar naturførekomstar som dammar, åkerholmar eller liknande, samt spesielle typar geologiske førekomstar;
- k) organisme: enkeltindivid av planter, dyr, sopp og mikroorganismar, inkludert alle delar som er i stand til å formere seg eller overføre genetisk materiale;
- l) planter: karplanter, mosar og algar;
- m) sopp: sopp og lav;
- q) virvellause dyr: dyr utan ryggsøyle;
- r) økologisk funksjonsområde: område – med avgrensing som kan endre seg over tid – som oppfyller ein økologisk funksjon for ein art, slik som gyteområde, oppvekstområde, larvedriftsområde, vandrings- og trekkruiter, beiteområde, hiområde, myte- eller hårfellingsområde, overnattingsområde, spill- eller paringsområde, trekkveg, yngleområde, overvintringsområde og leveområde;
- s) økologisk tilstand: status og utvikling for funksjonar, struktur og produktivitet i lokalitetar til ein naturtype, sett i lys av aktuelle faktorar som innverkar på den;
- t) økosystem: et meir eller mindre godt avgrensa og einsarta natursystem der samfunn av planter, dyr, sopp og mikroorganismar fungerer i eit innbyrdes samspel innbyrdes og med det ikkje-levende miljøet.

3 Resultat

3.1 Oppfølging av tidlegare kartleggingsråd

Fylkesmannen vidareførte i sin førespurnad om supplerande kartlegging, dei vurderingane om trongen for nye undersøkingar som vart gjeve i fyrste kartleggingsrunde av Gaarder & Fjeldstad (2002). Der vart det både gjeve generelle råd om kva slags naturmiljø som burde undersøkjast betre og meir konkrete lokalitetar eller område der det fanst indikasjonar på verdiar.

Gaarder & Fjeldstad (2002) hadde følgjande generelle tilråding:

”Vi foreslår å prioritere framtidig kartleggingsarbeid på følgende felt:

- ✓ *Grundigere kartlegging av kulturlandskap. Dette gjelder i første rekke naturbeitemarker, inkludert setervoller og slåtteenger. Særlig forekomst av karplanter og beitemarksopp er aktuelle å registrere.*
- ✓ *Kartlegging av lågurtfuruskoger. Slike opptrer flere steder på nordsiden av Nordfjorden, men antagelig også enkelte andre steder som ovenfor Stryn sentrum og på sørsiden av fjorden. Særlig marklevende sopp er ei viktig kartleggingsgruppe.*
- ✓ *Registrering av alle forekomster av edellauvskog i kommunen. Selv om mange av de største og viktigste forekomstene alt er kartlagt, finnes det en rekke mindre forekomster i tillegg.*
- ✓ *Registrering av skogholt med eldre ospeskog. Særlig vedboende sopp og hulerugende fugl er interessante artsgrupper her.*
- ✓ *Registrering av alle flommarksmiljøer. Både flommarkskoger, vegetasjonsløse elvebanker og strender og gruntvannsområder bør kartlegges.*
- ✓ *Kartlegging av rasmarker, tørrberg o.l. i pressområder i lavlandet, f.eks. inntil hovedveger og nær bebyggelse. Særlig karplanter, men gjerne også insekter bør registreres.*
- ✓ *Generell kartlegging av biologisk interessante skogsmiljøer, som foruten de tidligere nevnte typene også omfatter bl.a. gammel furuskog og fuktige nordvendte lauvskogtyper.*
- ✓ *Samtidig med disse syv prioriterte feltene, bør det foretas spredte sjekk av andre naturtyper, som fjellvegetasjon, myrer (rikmyr) og kulturlandskap (vevkanter, hagemarker), for å fange opp ytterligere verdifulle forekomster og eventuelle viktige kunnskapshull.*

Under feltarbeidet i 2000 og 2001 er våre erfaringer at det var lett å finne nye viktige og svært viktige lokaliteter i Stryn kommune. Dette gjaldt spesielt for kulturlandskap og rike skogsmiljøer. Kommunen har også flere interessante naturtyper, samtidig som store deler av kommunen har vært lite kartlagt tidligere. Det må for-

ventes at mange verdifulle naturforekomster fortsatt ikke er kjent. Nye kartlegginger bør derfor prioriteres høyt. Inntil slike er foretatt, bør kommunen være varsom med å tillate potensielt skadelige arealinngrep uten forutgående kartlegginger.”

I 2009 vart dette følgt opp slik;

1. Kulturlandskap vart prioritert, og ei rad lokalitetar vart sjekka (som Tisthamarstøylen, i Sunndalen, i Bødalen, på Segestad, Rand, i Briksdalen, i Hjelledalen, fonnvifter i Oldedalen, Randabygda, Auflem, Jutdalssætra og Nybø på Markane). Disse omfattar både potensielle naturbeitemarker, slåtteeuger, lauvingslier og haustingsskogar.
2. Det vart sett etter lågurtfuruskog m.a. i lia nedanfor Ulvedal, ein av dei mest lovande plassane.
3. Det vart leita meir etter edellauvskog i kommunen, m.a. på nordsida av fjorden utafør Loen, rundt Hopland, samt på nordsida av Lovatnet. Dette inkluderer reinventering av tidlegare dårleg dokumenterte/avgrensa lokalitetar.
4. Gammal lauvskog med mykje osp vart kartlagt m.a. i Sunndalen.
5. Det vart leita noko (og også funne) etter flaummarksmiljø, inkludert sandurer og liknande nær brefrontane inne i dalføra mot Jostedalsbreen (Briksdalen). Også langs Sindreelva på Markane vart det leita etter slike miljø.
6. Det vart gjort spreidde undersøkingar i andre miljø som verka potensielt interessante.

Figur 2. Hagemark med lauvingstre og steingarder etter gammal åker på Segestad. Dette var eit av dei områda som vart sjekka nærmare ut i 2009, med grunnlag i prioriteringane ovanfor. Foto Tanaquil Enzensberger

3.2 Nye og reviderte lokaliteter

Med grunnlag i feltarbeidet i 2009, samt innsamling av enskild rapportar med relevant informasjon som har kome etter kartlegginga i 2002, vart det utarbeidd lokalitetsskildringar og avgrensa i alt 44 naturtypelokalitetar i Stryn kommune. Av desse er 3 revisjonar av tidlegare kartlagde lokalitetar, 3 er med grunnlag i nyare litteraturkjelder, medan 38 lokalitetar er heilt nye som følgje av feltarbeidet i 2009.

Tabell 3.1 Oversyn over verdifulle naturtypar som vart rapportert til Fylkesmannen i Sogn og Fjordane med grunnlag i naturtypekartlegginga i Stryn kommune i 2009. Dei tre fyrste vart alt kartlagt i 2001 (Gaarder & Fjeldstad 2002), men reinventert i 2009. Dei tre siste er basert på litteraturkjelder, i praksis småkraftundersøkingar (Gaarder & Oldervik 2006, Oldervik & Gaarder 2006).

Nr	Namn	Kode	Naturtype	Verdi	Kjelde
50	Lobukta nordside	F02	Gammel fattig edellauvskog	A	Revidert
55	Rand	D04	Naturbeitemark	C	Revidert
73	Strand - Staveneset	F01	Rik edellauvskog	B	Revidert
80	Åremarka	D01	Slåttemark	B	Ny
81	Segestad-slåtteng	D01	Slåttemark	A	Ny
82	Segestad-hagemark	D05	Hagemark	B	Ny
83	Haraldløkken	D01	Slåttemark	A	Ny
84	Sundeløkken	F06	Rik sumpskog	A	Ny
85	Hjellevonga	D01	Slåttemark	A	Ny
86	Briksdalselva, slåtteteig	D01	Slåttemark	A	Ny
87	Kleivane	D05	Hagemark	B	Ny
88	Briksdalsbreen, brefronten	B01	Sørvendt berg og rasmark	B	Ny
89	Eikeneset	D12	Store gamle trær	B	Ny
90	Eikenaurane-Kvitefjell	B01	Sørvendt berg og rasmark	B	Ny
91	Jøl-bru, Åseledet	F07	Gammel lauvskog	A	Ny
92	Frøyset	D03	Artsrik veikant	B	Ny
93	Tisthamarstøylen	D04	Naturbeitemark	C	Ny
94	Galdslie	D01	Slåttemark	B	Ny
95	Hoplandsnausta-Bjørkelid	F01	Rik edellauvskog	A	Ny
96	Kvalsmyra	D02	Slåtte- og beitemyr	C	Ny
97	Svedehaugen	D04	Naturbeitemark	C	Ny
98	Sagedalen	D04	Naturbeitemark	A	Ny
99	Glærledet	C01	Kalkrike områder i fjellet	B	Ny
100	Sunddalen	D01	Slåttemark	A	Ny

Nr	Namn	Kode	Naturtype	Verdi	Kjelde
101	Ytstegjerdane	F06	Rik sumpskog	A	Ny
102	Sunnalslia	D18	Høstingsskog	B	Ny
103	Ulvegjølet	F07	Gammel lauvskog	B	Ny
104	Baggehola	D13	Parklandskap	B	Ny
105	Bødalssætra	D04	Naturbeitemark	B	Ny
106	Breng øst	D18	Høstingsskog	A	Ny
107	Strand NV	F01	Rik edellauvskog	B	Ny
108	Bøøyyna nord	F01	Rik edellauvskog	B	Ny
109	Sande øst 1	D12	Store gamle trær	B	Ny
110	Sande øst 2	D12	Store gamle trær	B	Ny
111	Sande nordøst	F01	Rik edellauvskog	A	Ny
112	Brennene: Stygghola	F01	Rik edellauvskog	C	Ny
113	Jutdalssætra	D04	Naturbeitemark	B	Ny
114	Nybø	D04	Naturbeitemark	B	Ny
115	Jutdalstjøenna	E03	Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti	C	Ny
116	Kvithella	F09	Bekkekløft og bergvegg	B	Ny
117	Ulvedalsneset	F01	Rik edellauvskog	B	Ny
118	Hoplandselva	F09	Bekkekløft og bergvegg	B	Litteratur
119	Vikaelva - bekkekløft	F09	Bekkekløft og bergvegg	C	Litteratur
120	Steindøla: Olakvia	D04	Naturbeitemark	C	Litteratur

Talet på rapporterte lokalitetar kan ikkje reknast som særleg høgt når ein samanliknar t.d. med den første kartlegginga i Stryn (Gaarder & Fjeldstad 2002). Då vart det rapportert inn 77 lokalitetar, med litt mindre ressursinnsats enn i 2009. Skilnaden har fleire årsakar;

1. Nokre av dei undersøkte lokalitetane i 2009 er anten relativt store og/eller av høg verdi (heile 13 lokalitetar har A-verdi), noko som oftast er mykje meir arbeidskrevjande enn små og/eller mindre verdifulle lokalitetar.
2. Det vart i 2009 nytta ein del ressursar til å sjekke potensielle lokalitetar, jf tabell 3.2, men som synt seg å vera utan spesielle verdiar.
3. Tidlegare kartlegging omfatta ei rad lokalitetar som berre hadde grunnlag i litteraturkjelder, medan det no berre vart lagt inn 3 nye slike.
4. Mange av dei lettast tilgjengelege lokalitetane var allereie registrert når feltarbeidet starta i 2009.

Det er uansett grunnlag for å peike på den relativt høge andelen lokalitetar med verdi svært viktig (13 stk) og avgrensa andelen med verdi lokalt viktig (8 stk) som vart undersøkt i 2009. Dette indikerer heilt klart at Stryn kommune framleis har att store naturverdiar som enno ikkje er kartlagt. Det er likevel tydeleg at det vert gradvis meir ressurskrevjande å finne og i neste omgang dokumentere desse områda.

Ut frå dette er det samla sett truleg snakk om nærare 120 naturtypelokalitetar som er kjent og dokumentert frå Stryn kommune.

Figur 3. Grov, mange hundre år gammal eikekjempe i lia vest for Lote. M.a. vart raudlisteararten oksetungesopp (NT) funne på eika, og det kan godt vere at også andre sjeldsynte og kravfulle artar finst her. Denne skogslia med sine mange gamle eiketree er eit av dei mest verdifulle skogsmiljøa i Stryn kommune. Foto Geir Gaarder

Figur 4-6 på dei neste sidene er oversiktskart som viser lokalitetane som vart kartlagt i 2009 i Stryn.

Naturtyper i Stryn

Supplerende naturtyper 2009

VERDI

- A Svært viktig
- B Viktig
- C Lokalt viktig

0 1 000 2 000 Meters

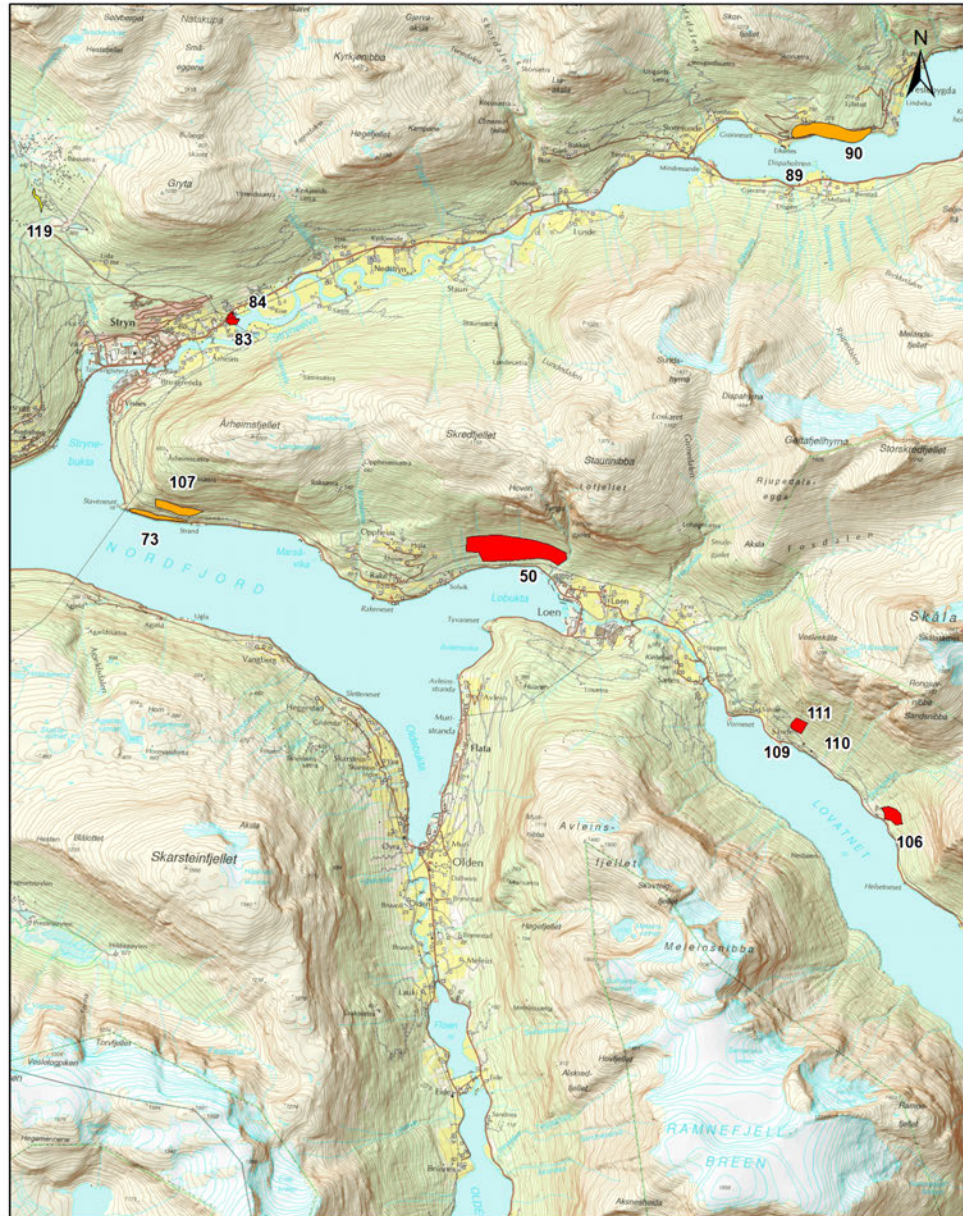
Naturtyper i Stryn

Supplerende naturtyper 2009

VERDI

- A Svært viktig
- B Viktig
- C Lokalt viktig

0 1 000 2 000 Meters

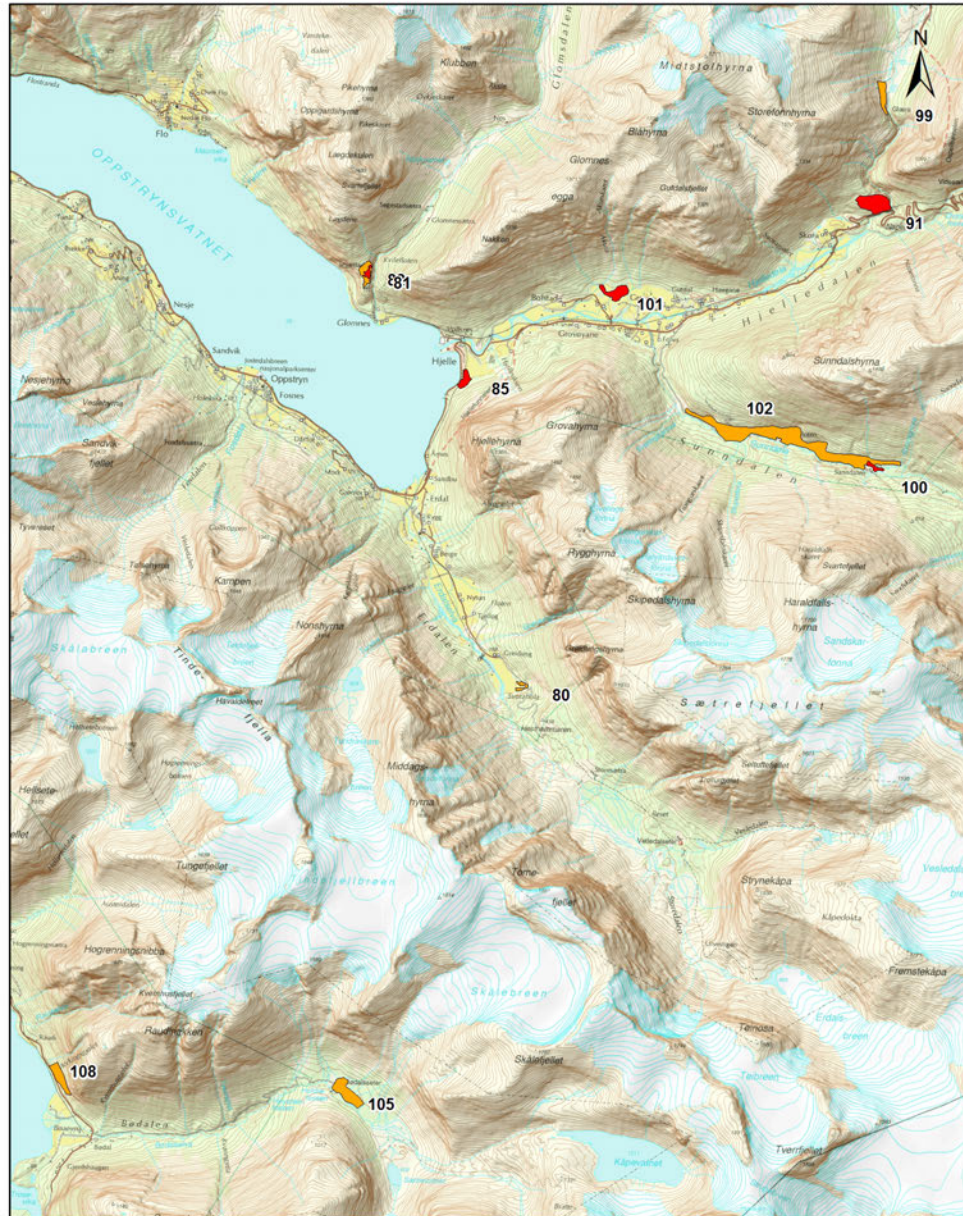
Naturtyper i Stryn

Supplerende naturtyper 2009

VERDI

- A Svært viktig
- B Viktig
- C Lokalt viktig

0 1 000 2 000 Meters

3.3 Område utan særleg verdi og dårleg undersøkte område

I kapittel 3.2 ovanfor er det ein oversikt over dei verdifulle områda vi fann. I tillegg oppsøkte vi nokre område utan å finne særlege naturverdiar. Vi kom også over eller fekk melding om område som kan vere av interesse, men som vi ikkje fekk tid til eller det var praktisk mogeleg å undersøkje.

Tabell 3.2. Lokalitetar i Stryn kommune som enten vart undersøkt i 2009, utan funn av verdifulle naturtypar, eller der kunnskapen om naturverdiene framleis er litt for dårlege til at nokon lokalitet kan avgrensast og få ei skildring og verddivurdering.

Navn	Kommentar
Folva, naturbeitemark	Truleg naturbeitemark og hagemark mellom garden Folva og lokaliteten Folva BN00002036, med gammal lauvskog (osp), synleg frå riksvegen. Geitebeite.
Bødalsseter	Setervangar i Lodalen med fattig engutforming, noko gjødsla sølvbunkemark og noko attgrodd. Funn av skifervokssopp (NT) tydar på ei viss kontinuitet. Avgrensing lyt gjerast etter undersøking i soppsesongen.
Kvalsvika	Kikkertobservasjon av bratte parti med lite røyrd, tørr furu-gammalskog.
Åland, Hoplands-skaret	Søkt etter slåttemyr med gammalt funn av eng/blodmarihand (Artskart), seinare informasjon (Inger Fure pers. meld.) tyder at lokaliteten i det minste er delvis intakt, men ikkje ligg der vi søkte.
Randabygda sentralt	Noko attgrodd slåttemark med fattig eng på gnr/bnr 161/45. Ikkje funne indikatorar på verdi. Førekost av falkbregne på mur mot vegen.
Fonnvifter i Olde-dalen	Naturbeitemark som endå er open, delvis beita, og ikkje planta til. Artsfattig eng med ei typisk utforming som lyt undersøkjast/beskrivast betre. Nokon stader med velhaldne styvingstre. Synste del av Oldevatnet, vestsida: Helheimfonna, Sandvika, Krokesandane-Gjølelva. Mellom synste og nørdeste Oldevatnet: Midtresunde/Sunde. Nørdeste Oldevatnet: Hamrane, Beinesvikane-Beines på vestsida og Håheim-Svora, Årnes, Mellana-Kvernhammaren på austsida.
Kleivafossen	Velutvikla, urterik fossesprøytsone, men lite areal.
Segestad, Glomsdal	Avstandsobservasjon av gammal osp på hamrane over garden Segestad. Vart nytta til lauvtekt (rakst) før 1950, noko som tyder høg alder.
Skoralia	Rik edellauvskog i den sørvendte lia i Hjelledalen nedanfor Naturbasenr BN000027037 Skora-Hjelledalen. Felt med planta barskog mellom edellauvskogen, og innslag av tidligare styva trær.
Haugane, Hjelledalen	Sterkt attgrodde slåttemarksteigar innanfor Naturbasenr BN00001988. Eitt lite parti med førekost av brudespore og skogmarihand står att.
Sagdammen	Dam ved Ulvedal, ikkje funne særskilte arter.
Myntebakken, Grønebakken	Utslått på ei bratt, høgtliggjande rasmarg i fjellet øvst og inst på vestsida av Sunddalen, frå informant Inger Fure.
Glåma	Kikkertobservasjon av urøyrd mager furuskog på ein stor hammar innafor Sunn-

	dalssetra
Sunndalen, gammel osp	Kikkertobservasjon av gammel osp på austsida av Sunndalen, innafor inste seter.
Storøyelva-Spelbruelva	Høgtliggjande skog i Utvik, mosaikk med myrdrag. Ein del gadd og noko læger vart observert. Avbrote av plantefelt med gran og framande treslag.
Marsåvika, strandeng	Lita strandeng, artsrik vegkant og holme. Vårmariland og fleire krevjande planter, men små areal. Grenser til lokaliteten Naturbase ID Strand, Stryn BN00002025 og bør antakelig takast opp i denne. Holmar og strandenger er det lite av i Stryn.
Auflem	Konglomerat av gammel slåttemark og hagemark med einkilde lauvingstre, stort område, noko gjødselprega. Bortsett frå alm (NT) berre trivielle arter.
Meland	Ikkje avgrensa område med eiketre i lia mot Oppstrynsvatnet.
Gamletunet	Hagemark/einerhage synleg frå Nasjonalparksenteret på Fosnes.

Figur 7. Gammal styvingsalm aust for Sande ved Lovatnet. Den raudlista skorpelaven almelav vaks på treet, og på tilsvarende gamle styvingstre på nordsida av Lovatnet er fleire andre, til dels svært sjeldsynte og høgt raudlista lavartar funne. Som ein også kan sjå på biletet så er det diverre nyleg planta gran heilt inntil treet. Moderne, intensivt skogbruk utgjer tydeleg framleis eit alvorleg trugsmål mot kulturlandskapsverdiane i Stryn kommune. Foto Geir Gaarder

4 Raudlisteartar

Det vart gjort ein del nye funn av raudlisteartar i Stryn kommune under feltarbeidet i 2009, der nokre var såpass interessante og spesielle at det er grunn til å kommentere dei nærare. Nedanfor er alle funna lista opp i tabell 4.

Tabell 4.1 Oversyn over raudlisteartar funne i Stryn kommune under supplerande naturtypekartlegging i 2009. Artane er sorterte etter raudlistestatus og latinsk namn. Tal i parentes bak lokalitetsnummer (som er det same som brukt i Natur2000 og faktaarka) gjeld artar som er funne innanfor fleire delområde i lokaliteten.

Latinsk namn	Norsk namn	Status	Lokalitetsnummer
<i>Galeopsis ladanum</i>	Dundå	EN	98
<i>Gyalecta derivata</i>		EN	106
<i>Clavaria zollingeri</i>	Fiolett greinkøllesopp	VU	113
<i>Entoloma prunuloides</i>	Mjøltraudskivesopp	VU	167
<i>Entoloma rhombisporum</i>	Rombespora raudskivesopp	VU	105
<i>Gyalecta flotowii</i>	Bleik kraterlav	VU	106 (2), 109
<i>Hygrocybe ingrata</i>	Raudnande lutvokssopp	VU	114
<i>Hygrocybe turunda</i>	Mørkskjella vokssopp	VU	113
<i>Hypoxylon vogesiacum</i>	Almekullsopp	VU	106
<i>Ramariopsis crocea</i>	Safransmåfingersopp	VU	111
<i>Sclerophora farinacea</i>	Blådoggnål	VU	106 (4), 109, 111 (3)
<i>Ceraceomyces borealis</i>		NT	111
<i>Dicranum viride</i>	Stammesigd	NT	50
<i>Entoloma corvinum</i>	Ramneraudskivesopp	NT	111
<i>Entoloma euchroum</i>	Indigoraudskivesopp	NT	73
<i>Fistulina hepatica</i>	Oksetungesopp	NT	50
<i>Fraxinus excelsior</i>	Ask	NT	50, 85, 95, 111
<i>Gyalecta ulmi</i>	Almelav	NT	106, 107, 109, 110, 111
<i>Holwaya mucida</i>	Svart tvillingbeger	NT	117
<i>Hygrocybe flavipes</i>	Gulfotvokssopp	NT	105
<i>Hygrophorus nemoreus</i>	Lundvokssopp	NT	50
<i>Kavinia himantia</i>	Narrepiggsopp	NT	106
<i>Neottia nidus-avis</i>	Fuglereir	NT	95
<i>Phellodon confluens</i>	Lodnesølvpigg	NT	50
<i>Ramaria botrytis</i>	Raudtuppsopp	NT	50
<i>Ramariopsis subtilis</i>	Elegant småfingersopp	NT	111
<i>Sclerophora peronella</i>	Kystdoggnål	NT	111
<i>Ulmus glabra</i>	Alm	NT	82, 102, 106, 107, 108, 109, 110, 111 (2), 112
Sum: 28 artar og 49 funn			

Den nasjonalt og internasjonalt sett mest sjeldsynte arten som vart funne, er nok helst skorpelaven *Gyalecta derivata* (EN). Den vart samla inn frå ei gammal og grov tidlegare styva alm, som stod like utanfor innmarksgjerdet på Breng ved Lovatnet. Arten veks på gammal bork av gamle tre, oftast edellauvtré, og er berre kjent frå eit ti-tals lokalitetar i Noreg. Han vart også funne i Lærdal i 2009, men desse to funna er dei hittil einaste i fylket. Det som kanskje er mest spesielt med funnet ved Breng er likevel at Tor Tønsberg samla ein nesten like sjeldsynt slekt-

ning på same plass i 2005 (*Gyalecta truncigena* – VU)! Også for denne er dette einaste kjente lokalitet i Nordfjord (han er funnen et par stader i Indre Sogn). I tillegg veks dei to noko vanlegare slektningane bleik kraterlav (VU) og almelav (NT) på dei gamle almetrea her, noko som vel gjer lokaliteten til den rikaste for denne slekta i Noreg. Årsaka til at desse artane tydeleg trivst så godt akkurat her er ikkje kjent, men det er tydeleg at dei gamle almetrea må vere godt eigna som vekseplass for sjeldsynte skorpelav.

Funnet av dundå i Sagedalen er også av stor interesse, m.a. fordi dette er fyrste gong arten er påvist i Sogn og Fjordane, saman med eit funn i Luster same år. Karplanter er mykje betre undersøkt enn dei fleste andre artsgrupper, og ikkje minst er det grunn til å reagere når ein art som samtidig er generelt sjeldsynt og går sterkt attende vert funnen som ny for fylket.

Eit par raudlistefunn i den gamle eikeskogen på nordsida av Lobukta bør også bli trekt spesielt fram, sjølv om det ikkje er prat om så sjeldne artar nasjonalt eller internasjonalt. Tre eiketilknytta raudlisteartar veks her på eller nær si kjente nordgrense både oksetungesopp, lundvokssopp og lodnesølvpig (funnet av den siste arten er ikkje heilt sikkert stadfesta). Dei to fyrstnemnde er også funnen ute ved Åsane/Lote i Eid, dvs nesten like langt nord, medan lodnesølvpig er ny for fylket (eit tvilsamt funn er også gjort av denne arten på Sunnmøre). Også fleire andre kravfulle og sjeldsynte artar veks her (m.a. ein av dei nordlegaste lokalitetane i landet for mosen stammesigd – VU – ein art som oftast veks på lind), og det er interessant at fleire kravfulle og sjeldsynte edellaauvskogstilknytta artar trivst så nær nordgrensa for treslaga dei er knytt til.

Figur 8. Fiolett greinkøllesopp *Clavaria zollingeri* (VU) på den svakt attgroande setervollen på Jutdalssætra. Arten er også funnen tidlegare i Stryn kommune, men er opplagt sjeldsynt her og står i fare for å verte utrydda etter kvart som dei gamle setervollane gror att.
Foto: Geir Gaarder

5 Kunnskapsnivå

Stryn er ein stor og variert kommune. Sjølv om mykje er høgfjell, isbrear og fjord, så er det også fleire lange dalføre med skog, berg og kulturlandskap og ein del fjordlier. Terrenget er generelt kupert og mange av liene er frodige. Grunnlaget for eit variert og rikt biologisk mangfald er difor til stades, og fleire kartleggingar opp gjennom åra har da også dokumentert dette.

Sjølv om mykje etter kvart har vorte kjent om mangfaldet og fordelinga i kommunen, står det framleis også opplagt mykje igjen å finne. Vi fekk redusert lista over konkrete lokalitetar ein del gjennom kartlegginga i 2009, men framleis står det nok att ein del. Det hadde vori ønskjeleg å få utarbeidd eit kart som gav oversyn over kor godt dekt dei ulike delane av kommunen er, men vi meiner dette framleis er for tidleg til å kunne gjere no. Ein viktig årsak er at den varierte topografien og det store totalarealet, nok vil gjere eit slikt kart både lite oversikteleg og samtidig arbeidskrevjande å få til. Ein annan viktig årsak er at fleire av dei best undersøkte områda også er dei mest verdifulle og dei som dermed likevel framleis er viktigast å halde fram med undersøkingar i. Eit godt døme på dette er fjordlia utanfor Loen og dalsidane frå Loen og innover Lovatnet, der vi fann fleire nye og til dels svært verdifulle lokalitetar i 2009, sjølv om det har vori ein del undersøkingar der tidlegare.

Figur 9. Stryn har mange små og store vassdrag, og fleire av dei har store høgdeskilnader der det dannar seg fossefall. Nokre er undersøkt, og syner seg å ha ein del naturverdiar, som denne moserike fossesprøytsone ved Kleivafossen. Andre er kartlagt, men med grunnlag i mangelfulle undersøkingar, og helst finst det også verdifulle lokalitetar som enno ikkje er oppsøkt. Foto: Tanaquil Enzensberger

6 Oppfølgjande arbeid

Med grunnlag i den kunnskapen vi har om det biologiske mangfaldet i Stryn i dag, og den prioriteringslista som Gaarder & Fjeldstad (2002) sette opp for framtidig naturtypekartlegging i kommunen, har vi framlegg om følgjande reviderte prioriteringsliste:

- Elvevifter i Oldedalen: Langs Oldevatnet er det mange stader naturbeitemark på elvevifter. Snøfonner fører til at areala har halde seg opne og det har ikkje vore så aktuelt å plante gran her (!). Det er framleis gardsbruk med geit i området. Naturgitte tilhøve (grove grunnmassar, årlege fonner) gjer at ein ikkje kan rekne med særleg spanande miljø, men områda bør sjekkast opp. Miljøet er uansett ganske særprega. Nokre av beitemarkene inneheld i tillegg delvis vedlikehaldne styvingstre. Aktuelle lokalitetar på vestsida av Oldevatnet i sør: Helgheimfonna, Sandvika, Krokesandane-Gjølelva. Midtresunde/Sunde mellom søndre og nordre Oldevatnet. I nordre del av Oldevatnet ligg Hamrane, Beinesvikane-Beines på vestsida, og Håheim-Svora, Årnes (stort areal), Mellana-Kvernhammaren på østsida av vatnet.
- Som det går fram av berggrunnskart så er det fleire små felt med ultramafiske bergartar (helst særlig olivinstein) på nordsida av Nordfjorden innanfor Stryn kommune. Dei fleste av desse skal truleg reknast som naturtype-lokalitetar og burde ha vore kartlagt (ein på grensa mot Eid er alt undersøkt, sjå Holtan 2008).
- Det vart gjort noko kartlegging av styvingstre i ope kulturlandskap og lokalt også i skog (primært på nordsida av Lovatnet) i 2009. Det er ganske sikkert fleire slike tre i kommunen, særleg i skogslie innover dalføra i sør/søraustre del av kommunen. Alle styvingstre skal helst kartleggast.
- Det ligg ein karakteristisk einerhage oppe i bakken ovanfor Nasjonalpark-senteret. Han ser ut til å være i attgroing, men kan framleis ha naturverdi.
- I Sunndalen og Lodalen er det stadvis ein del fuktig, eldre lauvskog med m.a. mykje lungenever på trea. Her bør det vere mogeleg å finne fleire lokalitetar med m.a. gammal lauvskog.
- Dei fleste lange strekningane med eldre skog i den bratte fjordlia på nordsida av Nordfjord er undersøkt, men det bør finnast nokre fleire mindre lokalitetar på denne strekninga, kanskje særleg vest for Ulvedal og vest for Hopland.

7 Skriftlege kjelder

Artsdatabanken 2012. Tjenesten Artskart: <http://artskart.artsdatabanken.no/>

Direktoratet for naturforvaltning 2007. Kartlegging av naturtyper. Verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13, 2. utgave 2007: 1-258 + vedlegg.

Gaarder, G. & Fjeldstad, H. 2002. Biologisk mangfold i Stryn kommune. Miljøfaglig Utredning Rapport 2002:5. 1-39.

Gaarder, G & Oldervik, F. 2006. Steindøla kraftverk, Stryn kommune. Verknader på biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning rapport 2006: 24, 18 s.

Holtan, D. 2008: Olivinskogene i Norge – en oppsummering av status og verdi. Møre og Romsdal fylke, areal- og miljøvernavdelinga. Rapport 2008: 06. 53 sider.

IUCN 2005. Guidelines for using the IUCN Red List categories and criteria. April 2005. www.iucn.org/webfiles/doc/SSC/RedList/RedListGuidelines.pdf

Kålås, J. A., Viken, Å., Henriksen, S. & Skjelseth, S. (red.) 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken, Norway.

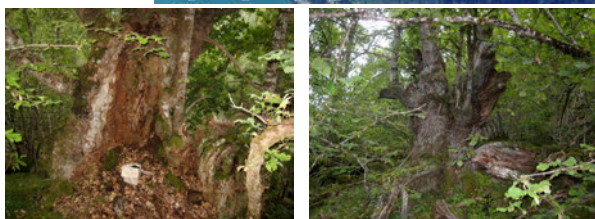
Miljøverndepartementet 1997. St. Meld. 58, 1996-97. Miljøvernpolitikk for en bærekraftig utvikling.

Oldervik, F. 2006. Hopland kraftverk, Stryn kommune. Verknader på biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning rapport 2006: 30

Oldervik, F. & Gaarder, G. 2006. Vikaelva kraftverk, Stryn kommune. Reviderte planar. Verknader på biologisk mangfold. Miljøfaglig Utredning rapport 2006:84.

Vedlegg

På dei neste sidene følgjer faktaark for registrerte lokalitetar. Faktaarka er skrevne ut frå databasen Natur2000.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel fattig edellauvskog

Utforming: Eikeskog

Mosaikk:

Feltsjekk: 27.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 28.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 27.08.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane. Lokaliteten ble også undersøkt ved første gangs kartlegging (Gaarder & Fjeldstad 2002) av Geir Gaarder 22.04 og 26.06.2001, men beskrivelsen fullstendig omarbeidet og det er også gjort noen små endringer av avgrensning og naturtype. Lokaliteten ble i tillegg undersøkt i forbindelse med prosjektet om registreringer av grove eiker i Sogn og Fjordane i 2010, trolig av Karl Johan Grimstad og Oddvar Olsen (Finn Oldervik, BioReg pers. medd.), men resultater fra deres undersøkelser er ikke innarbeidet her.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden av Nordfjorden like vest for Loen sentrum. Den ligger litt ovenfor riksvegen og avgrenses i nedkant av granplantefelt og ei kraftlinje. På andre kanter er grensa mot opphør av forekomst av grov eik, dels mot yngre skog og hogstflater i vest, mot mer rasmarker i nord og rasmarkspreget bekkefar i øst. Det ble etter feltarbeidet i 2001 kommentert at avgrensning mot øst og vest var usikker, og den kan fremdeles ikke betegnes som spesielt god i øst. Berggrunnen består av gneis og virker stort sett nokså kalkfattig her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Feltsjiktet varierer noe, men det er mye fattig

lågurtskog i nedre deler av lokaliteten. Mindre felt med rikere lågurtskog i overgang mot allm-lindeskog finnes også, særlig i øvre og østre deler. I tillegg noen fattige til svakt intermediære bergsua med tilhørende kantsonevegetasjon og fattig, delvis skogkledd blokkmark.

Artsmangfold: Boreale treslag som bjørk er nok dominerende, men det er samtidig jevnt spredt med eik her. I tillegg mye hassel og lokalt også bestand med lind i øvre/østre deler. Ellers arter som bjørk og osp. Feltsjiktet er som nevnt ikke spesielt rikt, men særlig i østlige og øvre deler finnes edellauvskogsarter som lundgrønnaks, myske, sanikel, skogfaks og breiflangre. Stort sett fattige kantsamfunn, med småbergknapp og lokalt kransmynte. Under feltarbeidet i 2001 ble det lett noe etter lav og bl.a. funnet sølvnever på to eiketre, samt vinflekklav på flere trær. I østlige deler ble alle fire arter i lungenever-samfunnet funnet. I 2009 ble det særlig lett etter sopp og da ble oksetungesopp (NT) funnet med ny norsk nordgrense her på den grøveste eika oppe i lia. I tillegg ble også lundvokssopp (NT) funnet, en annen sørlig, sjelden eikespesialist. For øvrig kan nevnes noe kravfulle marklevende sopp som gullkremle, beltebrunpigg, marsipankremle, gul korallsopp, rødtuppsopp (NT), ildrørsopp, lærslørsopp, skarlagenvokssopp og liten vokssopp, samt eikebevre på tre. På stammen av ei grov lind vokste stammesigd (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: I midtre og vestlige deler har skogen et gjennomgående nokså ungt til middelaldrende preg, men spredt står det gamle og til dels meget grove eiker og linder i området. Under besøket i 2001 ble det observert vel 20 grove eiker (opp til minst 1,5 m i diameter, de fleste rundt 1 m), omtrent alle hule, samt knapt 10 grove linder (bare et par rundt 1 m), et par hule. Trolig finnes det flere grove trær av lind. Flere av eikene hadde partier med grov sprekkebark og flere har rødmold. Eikene er ganske korte og har utvilsomt vært lauvet tidligere. I de østlige delene av lokaliteten, på vestsiden av Tungagjølet ble det i 2001 bl.a. kartlagt 4 grove eiker og 5 -10 grove linder (men flere grove edellauvtrær ble sett på avstand oppe i lia). Noen fullstendig opptelling av grove eiker ble ikke gjort i 2009, men antallet ble anslått til å være minst 40-50 trær. Den største er trolig 8-10 meter i omkrets. Også en del yngre eiker her.

Fremmede arter: Enkelte trær av platanlønn har spredd seg hit i nedre deler og det finnes også sekundærspredning av gran flere steder, samt at det er granplantefelt nær inntil.

Del av helhetlig landskap: Tilsvarende forekomster av grov eik forekommer knapt i Sogn og Fjordane. De nærmeste kjente ligger ute ved Åsane og Lote i Eid kommune, men da i et noe mer oseanisk preget klima, selv om arts mangfoldet har likhetstrekk. For øvrig må en ned til Leikanger og Balestrand i Indre Sogn for å finne noe lignende.

Vegetasjon: Lavurtskog (B1)

Verdivurdering: Lokaliteten har en klar verdi som svært viktig - A, som følge av den store konsentrasjonen av grove, gamle og ofte innhule eiker, som også har flere kravfulle og dels rødlistede, typiske eikespesialister knyttet til seg. Dette er samtidig den nordligste kjente forekomsten av slik skog i Norge. Trolig er dette en av de mest verdifulle edellauvskogene i fylket.

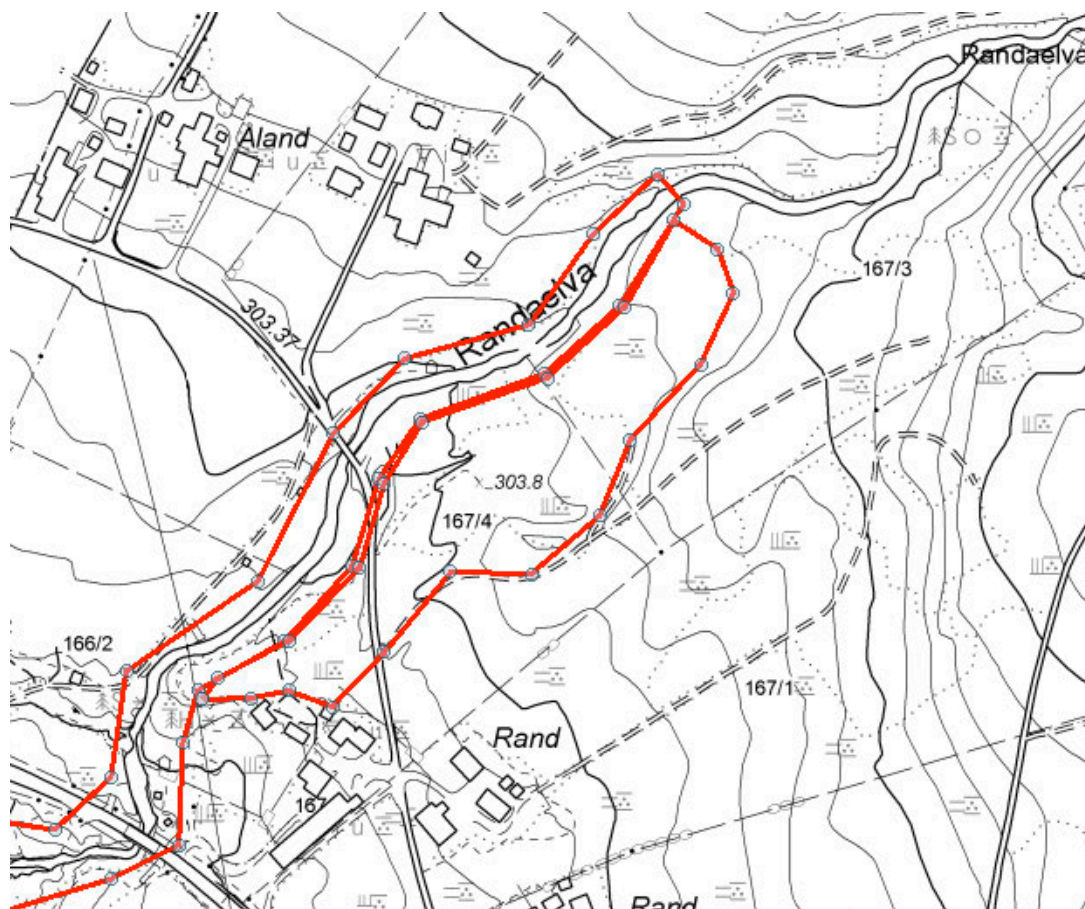
Skjøtsel og hensyn: For naturverdiene er det spesielt viktig å stoppe innvandring av gran og dels platanlønn i lokaliteten. I tillegg bør all eik, lind og det meste av hasselen spares for hogst. Forsiktig, lukket hogst av unge og middelaldrende trær av bjørk og gråor, i første rekke som skjøtsel for å fristille enkelte eiker, kan være positivt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 26 art(er) påvist: taggbregne, hassel, sommerek, engtjæreblom, storblåfjær, lind, kransmynte, sanikel, myske, bredflangre, grov nattfiol, lundgrønnaks, skogfaks, ildrørsopp, bleklodden steinsopp, lundslørsopp, oksetungesopp (NT), beltebrunpigg, liten vokssopp, skarlagenvokssopp, lundvokssopp (NT), rødtuppsopp (NT), gul korallsopp, gullkremle, marsipankremle, stammesigd (NT).

Litteratur

Gaarder, G. & Fjeldstad, H. 2002. Biologisk mangfold i Stryn kommune. Miljøfaglig Utredning Rapport 2002:5. 1-39.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 06.06.2006 (siste)

Beskrivelse

Innleing: Om lag heile skildringa er teken ut frå Oldervik (2006), og han gjorde feltarbeid her 03.05 og 06.06.2006: Lokaltetsskildringa gjort av Gaarder i Gaarder & Fjeldstad (2002) er lagt til grunn for denne skildringa. Då kartlegginga av biologisk mangfald og naturtypar vart gjort i Stryn i 2001 hadde lokaliteten ein annan status enn den har i dag og m.a. av den grunn er også verdien endra frå Viktig til Lokalt viktig. Gnr./bnr. 167/4 på Rand var ute av drift ei stund dei siste åra av 1900-talet og første åra etter 2000. Bruket er no samanslege med bnr 3 og er teke i bruk igjen. Dette medfører at denne lokaliteten har skifta status frå slåttemark til naturbeitemark. Litt av den tidlegare slåttemarkslokaliteten har vorten medteke i den gjødsla slåttemarka og må slik reknast som tapt for det biologiske mangfaldet. Dette gjer og at grensene er litt endra i høve til tidlegare.

Lokalisering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg i Randabygda på nordsida av Nordfjord.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: For det meste spreidd bjørkeskog og andre boreale treslag som rogn og selje. I feltsjiktet er det ein del blåbærlyng, men mykje av lokaliteten er prega av ymse gras og andre lågurtar knytt til naturtypen. Eit lite granholt innan lokaliteten hadde eigaren planar om å fjerna, da det var opphav til ukontrollert spreing av arten, noko som må sjåast på som eit svært positivt tiltak.

Artsmangfald: Det er ikkje påvist raudlisteartar, verken av plantar eller beitemarkssopp på lokaliteten, og heller ingen andre sjeldsynte artar er påvist.

Bruk, tilstand og påverknad: Ålandsvegen deler lokaliteten i to og førebelse gjerder avgrensar lokaliteten mot aust. Elles har det vore rydda ein del kratt på lokaliteten. Etter det den noverande eigaren opplyser, så har det neppe vore gjødsla på lokaliteten i særleg grad nokon gong. I følge Gaarder & Fjeldstad (2001) har det i det minste ikkje vore gjødsla sidan 1984).

Framande artar: Ingen er nemnt i områdeomtalen.

Del av heilskapleg landskap: Det føreligg ikkje data som tilseier at dette er nokon viktig del av eit heilskapleg landskap.

Verdivurdering: Potensialet for funn av raudlista beitemarkssopp eller mykorrhizasopp verkar ikkje å vera særleg stort, men ein skal likevel ikkje heilt avskriva at slike kan dukka opp i år med gode tilhøve for fruktifisering. Lokaliteten ser i dag ut til å vera velhevda og kontinuiteten verkar å vera rimeleg god. Ein har førebels vald å setja verdien til; lokalt viktig – C. Eventuelle seinare funn av raudlisteartar kan gjera at verdien må oppjusterast.

Skjøtsel og hensyn: Ein bør vera på vakt slik at krattskog ikkje tek overhand i dei biologisk mest interessante områda. Viktigast er det at beitinga held fram slik som før og at ein unngår å gjødsla. Særleg er bruk av kunstgjødsla skadeleg for det biologiske mangfaldet på lokaliteten. Også større tekniske inngrep på lokaliteten bør unngåast.

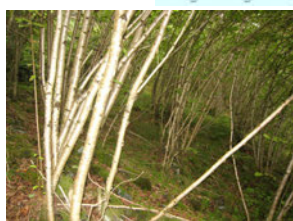
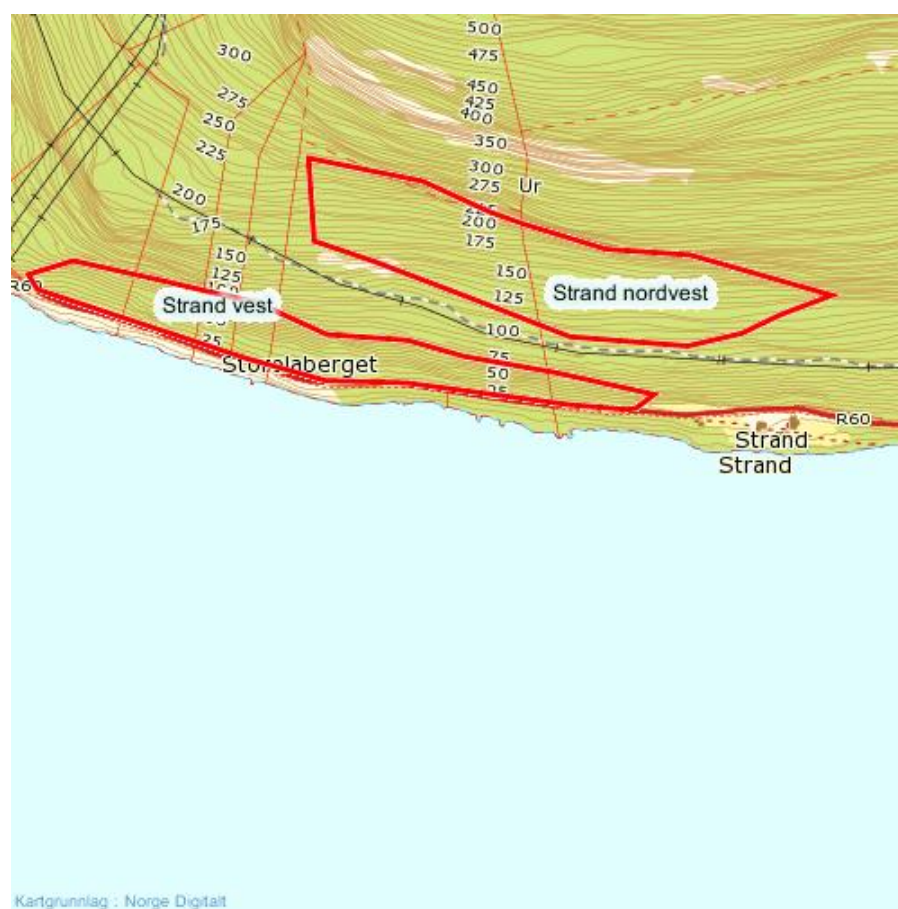
Artsliste for lokaliteten

Totalt 21 art(er) påvist: harerug, fjellmarikåpe, tepperot, engfiol, jonsokkoll, legeveronika, smalkjempe, jordnøtt, blåknapp, blåklokke, aurikkelsveve, hårsveve, prestekrage, kystmaure, flekkmariland, nattfiol, engfrytle, bråtestarr, gulaks, knegras, finnskjegg.

Litteratur

Gaarder, G. & Fjeldstad, H. 2002. Biologisk mangfold i Stryn kommune. Miljøfaglig Utredning Rapport 2002:5. 1-39.

Oldervik, F. 2006. Hopland kraftverk, Stryn kommune. Verknader på biologisk mangfald. Miljøfaglig Utredning rapport 2006: 30

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rik edellauvskog

Utforming: Rikt hasselkratt

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Rik edellauvskog F01 - Rikt hasselkratt F0103 (60%), Kalkskog F03 - Frisk kalkfuruskog F0302 (20%), Rik edellauvskog F01 - Alm-lindeskog F0105 (20%).

Feltsjekk: 26.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 28.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 26.08.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane. Lokaliteten ble også undersøkt ved første gangs kartlegging (Gaarder & Fjeldstad 2002) av Geir Gaarder 26.06.2001, men både avgrensning og naturtype er nå endret, samt beskrivelsen fullstendig omarbeidet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden av Nordfjorden mellom Loen og Stryn, like vest for gardsbruket Strand, og rett på oversiden av riksveg 60. Den grenser her mot vegen i sør, mot berghamre opp mot ei kraftlinje og traktorveg med ungskog i nord, mot kraftlinje i vest og mot yngre og dels fattigere skog nær gården i øst. Berggrunnen består av gneis, men gir tydeligvis lokalt noe kalkrike forhold.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Dette er en rik blandingskog med en del rike hasselkratt, men også noe lågurtskog, dels svakt kalklågurtpreg med furu, samt intermediære til svakt kalkrike bergvegger og fragment av alm-lindeskog.

Artsmangfold: Viktigste treslag er nok furu, mens det stedvis er bra med hassel i feltsjiktet. Ellers

en del hengebjørk og spredt med lind. Feltsjiktet er til dels rikt med mye myske og lundgrønnaks, samt mer sparsomt og lokalt arter som skogfaks, breiflangre, sanikel og knyttet til berghamrene noe kantkonvall. Også brudespore ble funnet sparsomt i øst og i 2001 svarterteknapp. Lavfloraen virker ikke spesiell, mens det forekommer en del sopp her. Av størst interesse er sannsynlig funn av lodensølvpigge (NT), som hvis riktig bestemt er første godkjente funn nord for Hordaland av denne edellauvskogsarten. For øvrig et par funn av gullkremle og marsipankremle, samt enkeltfunn av eseløre og galleslørsopp, som alle indikerer ganske rik skog. På en antatt morken gråorlag vokste i tillegg indigorøds-kivesopp (NT). Ellers mye traktkremler og andre typiske, vanlige arter for rik skog.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er for det meste i eldre optimalfase til tidlig aldersfase, men med innslag av til dels grove trær av lind. Spredt med dødt trevirke og da hovedsakelig ganske ferskt. Gran er plantet i nærområdet, men ikke innenfor lokaliteten.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Det finnes en del rik lågurtskog og edellauvskog på nordsiden av Nordfjord, og avgrenset lokalitet utgjør en viktig del av dette.

Vegetasjon: Alm-lindeskog (D4)

Lavurtskog (B1)

Verdivurdering: Lokaliteten har en klar verdi som viktig - B, som følge av en del kravfulle og dels rødlistede arter, potensial for ytterligere slike, samt innslag av sjeldne og verdifulle vegetasjonstyper som rike hasselkratt og rik lågurfuruskog.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er å la området stort sett få ligge i fred for inngrep, inkludert skogsdrift.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 20 art(er) påvist: hengebjørk, hassel, svarterteknapp, lind, kransmynte, sanikel, myske, kantkonvall, bredflangre, brudespore, vårmarihand, nattfiol, lundgrønnaks, skogfaks, galleslørsopp, indigorøds-kivesopp (NT), eseløre, lodnesølvpigge (NT), gullkremle, marsipankremle.

Litteratur

Gaarder, G. & Fjeldstad, H. 2002. Biologisk mangfold i Stryn kommune. Miljøfaglig Utredning Rapport 2002:5. 1-39.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Slåttemark
Utforming: Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 08.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten hører til ved den innerste gården på østsiden av Erdalselva i Erdalen og ligger mot utmarka der terrenget begynnar å stige fra elvesletta. Ein liten rest av den opprinnelige naturenga ligger omgitt av kulturerer i vest og nord, men mot utmark i sør og aust.

Naturgrunnlag: Berggrunnen på stedet er granitt, som gir karrige vekstforhold for planter. Naturgeografisk hører lokaliteten til i *MbOI- Mellomboreal vegetasjonssone, svakt oseanisk seksjon*. Enga ligger i vestvendt bakke. Stor stein og blokk ligger igjen etter overflateryddinga, men mindre stein er lagt i røys og steingard.

Naturtyper og utforminger: Lokaliteten kan kallas frisk fattigeng i vanlig utforming, med unntak av tørre steder, der det er myje stein og blokk. Forekomst av skogmarihand kan tyde at forholdene noen steder er bedre enn den magre berggrunnen skulle tilsi.

Artsmangfold: En rekke vanlege engplanter, mest trivielle arter, men et par eksemplar av skogmarihand ble sett. Det er ganske myje fuktighet i grunnen, og skogstorkenebb, sløke, hvitbladtistel, sølvbunke, sumphaukeskjegg og vendelot er vanlige, men på tørrere steder ved stein er det og markjordbær og legeveronika. Mye firkantperikum tyder på at arealet er i gjengroingsfase.

Påvirkning: Gården Greidung har hatt geiter i mange år. Barneboka "Bli med til geitene på Greidung" (K. L. Rustad 1993) har fotografier som viser slått på enga. Antagelig har de mest lett-drevne delene av lokaliteten blitt slått fram til nå. Ved feltundersøkelsen i 2009 var arealet ikke slått og det var ein del opphopa tørrgras. Busker og seljetrær, gråor og hegg vokste godt langs kantene. Selv om omliggende areal nå er kulturereng, virker det ikke som om lokaliteten er gjødselskadd.

Trusler: Om enga ikkje slås og gjengroingsprosessen får fortsette går denne lokaliteten tapt. Gjødsling kan også være en trussel.

Fremmede arter: Det ble ikke sett fremmede arter.

Verdivurdering: Marka er i gjengroingsfase, men ikke gjødsla og har enda et intakt og typisk arts-mangfold. I tråd med anvisning i Handbok 13 verdisettes derfor lokaliteten verd som *B - viktig*.

Skjøtsel og hensyn: Om enga skal beholde naturverdiene, er det viktig at den blir vedlikeholdt på tradisjonelt vis (slått og rakst, uten gjødsel). Trærne bør helst ryddes.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 26 art(er) påvist: , harerug, grasstjerneblom, engsoleie, markjordbær, tepperot, skogstorkenebb, firkantperikum, fjellfiol, jonsokkoll, blåkoll, legeveronika, sløke, vendelrot, rødknapp, ryllik, hvitbladtistel, sumphaukeskjegg, hårsveve, føllblom, gullris, skogmarihand, engfrytle, bleikstarr, gulaks ssp. odoratum, hundegras, sølvbunke.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Slåttemark

Utforming:

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Slåttemark D01 - Frisk næringsrik "gammeleng" D0114 (50%), Slåttemark D01 - Sølvbunke-eng D0103 (10%), Slåttemark D01 - Frisk/tørr, middels baserik eng D0107 (40%).

Feltsjekk: 09.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, og samtale med Marie Johanne Folven, leder av Segestad Vener, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane. Stedet er omtalt av Clemetsen (1988) og av Helle (1993) som et viktig kulturmarksområde i Stryn.

Avgrønsing: Segestad er en fraflytta hyllegård som ligger i høyden over Skarpenes på nordsiden av Oppstrynsvatnet. Gården ligger på en rygg som skyter ut fra Svartefjellet. Fra gården stuper terrenget ned til Glomneselvas gjel i øst og til Steinsvika i Oppstrynsvatnet i vest. Det går bilveg til Glomnes nede ved vannet. Derfra må man gå opp bakkene til fots.

Naturgrunnlag: Berggrunnen består av grannittisk gneis, som gir magre betingelser for plantevekst. Løsmassene er morene. Jordlagene er tykke noen steder og bare et tynt lag eller bart berg andre steder. Plantegeografisk hører den sørvendte slåttemarka til *BnO1-Boreonemoral sone, svakt oseanisk seksjon*. Det er mye vass-sig nedover lia, og ovenfor tunet var det tidligere en bekkvern som kunne brukes om det var mye smeltevatt. Det har mange ganger gått store snøfonner her. Avgrønsing er gjort slik at areal som nå slås og som er tresatt er tatt med, men områder som er tre- eller buskkledd regnes som hagemark, selv om de i realiteten er gammel slåttemark eller åker.

Påvirkning: Gården har en lang historie og er nevnt hos Snorre, ca 1100-talet. Den lå øde under Svartedøden, men drifta ble tatt opp igjen på 1400-talet. Gården ble ras-skadd i 1902 og det særpregete huset av dobbel mur ble bygget etter fonna. En husmannsplass som lå her ble ikke gjenoppbygd. I gammel tid var Segestad regna som den gjeveste gården i Oppstryn. Siste bruker døde i 1961. Slåttemarka holdes ved like av Segestad Vener og må sies å vere i god stand.

Naturtyper og utforminger: Varierende fuktighets- og næringsforhold gir stor intern variasjon i slåttemarka. Ovafor tunet er en ujevnt våt teig med mange naturengarter. I bakkene nedenfor tunet og vest for tunet forekommer noen parti med tykke jordlag, som nesten kan gi inntrykk av å være gjødsla. Noen plasser har det også vært åpen åker. Nederst ved stien er det lite jord og tørreng.

Artsmangfold: De mest næringsrike og våte stedene har brennesle, mjødur, vendelrot og enghumlebom, på det aller våteste vokser også soleihov. Noen steder har det danna seg sølvbunkeeng. Naturengplanter som prestekrage, rødknapp og blåkløkke er vanlege og det er mye vill-løk. De tørreste stedene har stankstorkenebb, bergknapp, gulaks og tiriltunge. Nederst i engområdene vokser gullhavre.

Trusler: Enga er godt vedlikeholdt, men noen steder er tilgangen på nitrogen i meste laget. Segestad Vener har nå satt opp en løypestreng, noe som kan bedre på situasjonen fordi det blir lettere å transportere bort slåttematerialet.

Fremmede arter: Hundegras er vanlig i slåttemarkene. Gullhavre er antagelig innført med såfrø på 1800-tallet.

Verdivurdering: Enga er ugjødsel og har ei lang historie med hevd, og ettersom det ligger intakt hagemark omkring er eng en del av et helhetlig kulturlandskap. Selv om det ikke er kjent rødlista arter eller trua vegetasjonstyper må den regnes som *svært viktig - A*.

Skjøtsel og hensyn: Fortsatt årlig slått og raksting uten gjødsling er den beste måten å holde slåttenga ved like. Tre og kratt i kantene bør holdes unna.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 40 art(er) påvist: , stornesle, harerug, bekkeblom, krypsoleie, bitterbergknapp, småbergknapp, glattmarikåpe, mjødur, enghumleblom, tiriltunge, hvitkløver, fuglevikke, skogstorkenebb, firkantperikum, engfiol, skogsvinerot, kjerteløyentrøst, tveskjeggveronika, legeveronika, smalkjempe, sløke, hundekjeks, karve, vendelrot, blåkløkke, ryllik, prestekrage, hvitmaure, vill-løk, engfrytle, harestart, engkvein, gulaks, hundegras, sølvbunke, sauesvingel, rødsvingel, fjellrapp, flatrapp, gullhavre.

Lok. nr. 81 Segestad-slåtteng forts.

Litteratur

Helle 1993. Kulturlandskap og kulturmarkstyper i Stryn kommune. Kulturlandskap i Sogn og Fjordane, bruk og vern. Rapport 24. Sogn og Fjordane distriktshøgskule. Avdeling for landskapsøkologi.

Marie Johanne Folven

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Hagemark
Utforming: Bjørkehage
Mosaikk:
Feltsjekk: 09.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, og samtale med Marie Johanne Folven, leder av Segestad Vener, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane. Stedet er omtalt av Clemetsen (1988) og av Helle (1993) som et viktig kulturmarksområde i Stryn.

Avgrensing: Segestad er en fraflytta hyllegard som ligg i høyden over Skarpenes på nordsida av Oppstrynsvatnet. Gården ligger på en rygg som skyter ut fra Svartefjellet. Terrenget stuper ned til gjelet til Glomneselva i øst og til Steinsvika i Oppstrynsvatnet i vest. Det går bilveg til Glomnes nede ved vannet. Derfra må man gå til fots. Slåttemark som ligger rundt tunet er registrert som egen naturtype. Lokaliteten er avgrensa slik at områder som har trær eller busker blir regne som hagemark, selv om de historisk sett er gammel slåttemark eller åker. Ytre avgrensing av lokaliteten er etter skjønn. De mest gjengrodde delene er ikke tatt med. Noen av disse kan være mulige å restaurere.

Naturgrunnlag: Lokaliteten er et alderdommelig kulturlandskap delt opp av gamle åkerreiner, småslåtter, terrasser, vannveiter, steingarder og røyser. Overfor tunet til garden Segestad ligger tufter og steingarder etter tunet til en husmannsplass. Berggrunnen består av granittisk gneis, som gir magre forhold for plantevekst. Løsmassene er morene. Jordlaga er noen steder tykke, og består av bare tynne lag på bart berg andre steder. Plantegeografisk hører den sørvendte slåttemarka til *BnOI-Boreonemoral sone, svakt oseanisk seksjon*. Det har mange ganger gått store snøfonner/ras her.

Naturtyper og utforminger: På nord- og østkanten står gamle styva hengjebjørker spredd og i små grupper. Der er også styvingsspor på seljer og rognetrær. Øverst og nord for tunet ligger tørre briskebakker, mens det ellers er mye trær. De lavestliggende delene har innslag av hassel og alm. Arealet har fortsatt karakter av hagemark, selv om fortsatt gjengroing snart kan gi vurdering som høstingsskog.

Artsmangfold: Lokaliteten har vært i langvarig bruk og har varierte vekstvilkår, noe som gir stort mangfold av karplanter. Alm er einaste rødlista art (NT).

Påvirkning: Segestad har en lang historie og er nevnt hos Snorre, ca år 1100. Gården lå øde under Svartedøden, men gardsdrifta tok seg opp igjen på 1400-tallet. Gården ble skada av ras i 1902, og husmannsplassen som lå her ble ikke bygd opp igjen. Siste bruker på Segestad døde i 1961.

Området har siden blitt holdt ved like av Segestad Vener. Lokaliteten blir nå ikke beita.

Gjengroinga har godt tak, i tørrbakkane mest med einer, elles med trær og kratt. Åpne steder har en del dødgras på bakken.

Trusler: Naturverdiene går tapt om ikke gjengroingstrær blir rydda og stedet blir beita godt ned hvert år.

Fremmede arter: En del innplanta, nå frømodne, grantrær (se foto) skjemmer lokaliteten.

Verdivurdering: Lokaliteten er ein del av eit heilhetlig kulturlandskap og har potensial for restaurering selv om det er noe gjengroing. I tråd med Handbok 13 faller den i kategori *B-viktig*.

Skjøtsel og hensyn: Gjengroingstrær må fjernes og marka bør beites godt ned hvert år. Styving av rogn og selje bør utføres i fast (tradisjonell) styvingssyklus. Gamle styvinger av bjørk kan ikke restaureres, men nye styvinger kan settes i gang. Planta grantrær er det best å få felt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 28 art(er) påvist: furu, einer, osp, selje, gråor, hengjebjørk, hassel, alm (NT), småsyre, tyrihjel, bitterbergknapp, småbergknapp, fjellmarikåpe, fløyelsmarikåpe, sølvmure, hegg, bringebær, rogn, tiriltunge, stankstorkenebb, bergmynte, kjerteløyentrøst, gjeldkarve, blåklokke, blåbær, ryllik, gulaks, sølvbunke.

Litteratur

Clemetsen, M. 1988. Bruk og vern av kulturlandskap i Sogn og Fjordane. Stryn kommune. Upubl. hovudoppgave. Inst. for landskapsarkitektur, NLH.
 Folven, Marie Johanne

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Slåttemark
Utforming: Våt/fuktig, middels næringsrik eng
Mosaikk:
Feltsjekk: 10.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger på en landtunge i ein meanderbue til Stryneelva, omkring 1-1,5 km vest for elveosen ved fjorden i Stryn sentrum. Elva ligger på sørsiden og Riksveg 15 mellom Oppstryn og Stryn på nordsiden av lokaliteten.

Naturgrunnlag: Vegetasjonsgeografisk hører stedet til i *Bn-O1-Boeronemoral vegetasjonssone, klart oseanisk seksjon*. Løsmassene på stedet er dannet av elveavsetninger. Marka er påvirket av flom og under spesielle forhold kan flomvatnet trolig bestå av brakkvann.

Påvirkning: Enga er gammel slåttemark, men i følge ØK er den oppdyrket (pløyd). Sannsynligvis har det også vært gjødslet til tider, men den er ikke drenert. Ved feltundersøkelsen 10.07.2009 var enga ikke slått på noen sesonger, og det lå tykke lag av dødgras.

Naturtyper og utforminger: I følge Framstad & Moen (2001) er soleihoveng en truet vegetasjonstype, og slåttengutforminga med hanekam regnes som sterkt truet (EN).

Artsmangfold: Det ble ikke sett spor av kulturengas (innførte) planterarter i enga, men mange arter som karakteriserer vegetasjonstypen, som hanekam, sølvbunke, mjødurt, sumpmaure, enghumleblom, krypsoleie og bekkeblom (soleihov).

Trusler: Nedbygging av arealet skal vere i planfasen. Om enga ikke hevdes med slått og rakst vil den gro igjen med vier og or.

Fremmede arter: Det ble ikke sett fremmede arter.

Vegetasjon: Bekkeblom-utf / Soleihoveng (Rødlistebetegnelse) (G12a)

Verdivurdering: Håndbok 13 (2007) foreskriver at alle slåttenger som ikke er forpreget av gjengroing føres til A. Derfor verdisettes enga på Haraldløyken i kategori *A-svært viktig*.

Skjøtsel og hensyn: Enga bør hevdes med tradisjonell slått og rakst, og bør ikke gjødsles.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 19 art(er) påvist: elvesnelle, hanekam, bekkeblom, engsoleie, krypsoleie, mjødurt, enghumleblom, myrfiol, sløke, blåknapp, bukkeblad, hvitmaure, sumpmaure, gråstarr, sølvbunke, rødsvingel, englodnegras, krattlodnegras, strandrør.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rik sumpskog
Utforming: Rik sumpskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 10.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger kloss inntil Riksveg 15 mellom Oppstryn og Stryn, 1-1,5 km vest for elveosen ved fjorden i Stryn sentrum.

Naturgrunnlag: Vegetasjonsgeografisk hører lokaliteten til i *Bn-O1-Breonemoral vegetasjonssone, klart oseanisk seksjon*. Løsmassene er dannet av elveavsetninger. Marka er påvirket av flom og under spesielle forhold kan flomvatnet antagelig bestå av brakkvann. Et par vass-sig kommer fra stikkrenner i vegen.

Påvirkning: Stedet er brukt som avfalls plass for rivingsavfall og kompost.

Naturtyper og utforminger: I følge Framstad & Moen (2001) er rik sumpskog en sterkt truga (EN) vegetasjonstype. Lokaliteten er bare et lite restområde langs slåttemark og veg, som antagelig har oppstått ved gjengroing.

Artsmangfold: Alle de mest typiske plantene for vegetasjonstypen finnes på stedet. Der er noen velvokne svartortrær, som her må sies å være i utkanten av sitt utbredelsesområde.

Trusler: Nedbygging av arealet skal være i planfasen.

Fremmede arter: Eit grantre står oppe ved vegen.

Vegetasjon: Rik sumpskog (E4)

Verdivurdering: I tråd med Håndbok 13 skal rik sumpskog føres til verdi *A-svært viktig*.

Skjøtsel og hensyn: Naturtypen skjøtter seg best selv uten inngrep. Den bør ikke brukes som avfalls plass.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 8 art(er) påvist: gran, svartvier, svartor, gråor, bekkeblom, mjødukt, sumphaukeskjegg, myrmaure.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Slåttemark
Utforming: Frisk/tørr, middels baserik eng
Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Slåttemark D01 - Frisk/tørr, middels baserik eng D0107 (75%), Lauveng D17 - Frisk, frodig lauveng med edellauvtrær i nemoral-sørboreal sone D1701 (25%).
Feltsjekk: 11.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, og informasjon frå Inger Fure, gartner på Nasjonalparksenteret, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Plassering/avgrensning: Lokaliteten Hjellevonga er innmarka til en nedlagt gård, som ligger inntil gamle Hjellevengen (veg 720) sør om Hjelle Sentrum. Vestsiden av lokaliteten grenser mot vegen og en rekke med hus, sør- og sørøstsiden grenser mot skog, mens nordsiden grenser mot kulturreng.

Naturgrunnlag: Vegetasjonsgeografisk hører lokaliteten til i *SbC1-Sørboreal vegetasjonssone, svakt kontinental seksjon*. Grunnforholda er mest prega av at Hjellevonga ligger på et mektig grusgjenlegg etter en breelv. Terrenget heller mot vest.

Naturtyper og utforminger: Omkring 3/4 av arealet er åpen grasmark, hvor vegetasjonstypen ligg nær *G7-Frisk/tørr, middels baserik eng* (Fremstad 1997). Vegetasjonstypen er regna (Fremstad & Moen 2001) som sterkt til akutt trua. Omkring 1/3 av arealet, særlig ved det gamle tunet, er tresatt med stor hengjebjørk, selje, ask og rogn, og regnes som lauveng. Lauveng er ein akutt truga vegetasjonstype (Fremstad & Moen 2001).

Artsmangfald: Planteinventuret er typisk for tørr natureng på grove løsmasser. Blant de mest kravstore artene kan nevnes gjeldkarve, gulmaure, prikkperikum og tjæreblom. Sistnevnte er en regionalt sjelden art. Jordnøtt og vårmarihand er spesielle vestlandsarter, som her går langt øst. Ved en steinrøys står det igjen humleplanter. Det ble ikke funnet rødlistede planter, med unntak av ask (NT).

Påverknad: En kraftline skjærer langs hele lokaliteten. Ruinene av det gamle gårdstunet ligger omlag 30 m ovenfor vegen. Enga var ikke slått på noen år ved feltundersøkelsen i 2009, og det lå tykke lag av dødgras. Gjengroinga er merkbar med mye bringebær i utkanten øverst. Enkelte småtrær av selje, ask og bjørk, einer og rosekratt står i åpen eng. Noen felt med stormaure og firkantperikum betyr gjengroingstendenser i åpen eng. Lokaliteten ser ikke ut til å være skadd av gjødsel.

Trussler: Den største trusselen mot enga er at den ikke blir hevda med slått og rakst. Det er også viktig at lokaliteten ikke blir ødelagt på grunn av utbygging.

Fremde arter: Det ble ikke sett fremmede arter, med unntak av noe hundegras.

Verdivurdering: Håndbok 13 sier om naturtypene slåttemark og lauveng at de skal føres til A så sant de ikke er for prega av gjengroing. Siden lokalitetens verdier er intakte og kan berges om skjøtselen kommer i gang igjen, regnes den som *svært viktig - A*.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør bli slått og rakstet på tradisjonelt vis. Det er viktig at den ikke blir gjødsla. Noe rydding av småtrær og kratt bør utføres.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 41 art(er) påvist: einer, selje, selje, hengjebjørk, humle, engtjæreblom, engsoleie, enghumleblom, tepperot, bringebær, tiriltunge, skogkløver, gjerdevikke, skogstorkenebb, firkantperikum, prikkperikum, engfiol, tveskjeggveronika, legeveronika, smalkjempe, kaprifol, sløke, hundekjeks, jordnøtt, gjeldkarve, rødknapp, blåknapp, blåklokke, ryllik, kvastsveve, hvitmaure, gulmaure, ask (NT), vårmarihand, hårfrytle, engkvein, gulaks, hundegras, smyle, rødsvingel, engrapp.

Litteratur

Inger Fure

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Slåttemark
Utforming: Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 12.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane. Lokaliteten er kort nevnt av Helle & Clemetsen (1993).

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger mot Briksdalselva rett nedenfor kjerrevegen inn til Briksdalsbreen. Bare fortsatt åpne områder er tatt med her. Lokaliteten består egentlig av to småteiger, men en smal gjengrodd stripe oppe ved veien er tatt med for å oppnå én sammenhengende lokalitet.

Naturgrunnlag: Vegetasjonsgeografisk hører området til i *Nb-O2, Nordboreal vegetasjonssone, klart oseanisk seksjon*. De elve- og breelvttransporterte løsmassene er avgjørende for grunnforholda. Lokaliteten er flompåvirket. Briksdalsbreen dekket området fram til 1700-tallet, noe som viser at vi maksimalt har å gjøre med 300 års kontinuitet.

Naturtyper og utforminger: Enga er typisk for vegetasjonstypen *G4 - Frisk fattigeng* (Fremstad 1997) av den mer "trivielle" sorten, preget av lite kravfulle arter med vid utbredelse.

Artsmangfold: Engkvein og sølvbunke er dominerende grasslag med noen få innslag av urter. Som det kan forventes ut fra vegetasjonstypen er det ikke registrert rødlista plantearter.

Påvirkning: Det har ikke blitt utført slått på mange år på lokaliteten, men enga er av og til blitt beita ned av hest (i forbindelse med turistskyssen inn til Briksdalsbreen). Gjengroinga er merkbar, med selje, bjørk og gråor på full fart inn. Ved besøket i juli 2009 var det lite strøpphopninger, noe som må skyldes at arealet har vært nyttet som beite. Enga er ikke oppdyrka og virket ikke påvirket av gjødsel.

Trusler: Opphørt av drift med gjødseleffekt av opphopet plantemateriale og gjengroing som resultat er den største trusselen.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter på lokaliteten.

Verdivurdering: I følge Håndbok 13 (2007) er slåttemarker nå "så truet og sjeldne at alle føres til A, så sant de ikke er for preget av gjengroing". Lokaliteten vurderes derfor å høre til verdikategori A - svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Om naturverdiene på lokaliteten skal reddes, må slått med rakst gjeninnføres. Trær og kratt må fjernes. Det ville også være fordelaktig å rydde gjengroing i det tresatte området mellom de to teigene og på det viset "gjenvinne" gammel slåttemark.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 23 art(er) påvist: engsyre, grasstjerneblom, engsoleie, kildemarikåpe, skarmarikåpe, hvitkløver, skogstorkenebb, firkantperikum, myrfiol, småengkall, kildemjølke, blåklokke, ryllik, myrtistel, fjellblom, stivstarr, stjernestarr, harestarr, engkvein, gulaks, sølvbunke, rødsvingel, finnskjegg.

Litteratur

Helle, T. & Clemetsen, M. 1993. Kulturlandskap og kulturmarkstyper i Stryn kommune. Kulturlandskap i Sogn og Fjordane, bruk og vern. Rapport 24. Sogn og Fjordane distriktshøgskule. Avdeling for landskapsøkologi.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Hagemark
Utforming: Bjørkehage
Mosaikk:
Feltsjekk: 12.06.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane. Lokaliteten er kort nevnt av Helle & Clemetsen (1993).

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger på oversiden av kjerrevegen inn til Briksdalsbreen.

Naturgrunnlag: Vegetasjonsgeografisk hører området til i *Nb-O2, Nordboreal vegetasjonssone, klart oseanisk seksjon*. Lokaliteten ligger på en randmorenerygg med mye grov blokk.

Briksdalsbreen dekket området fram til 1700-tallet, noe som viser at vi maksimalt har å gjøre med 300 års kontinuitet.

Naturtyper og utforminger: De nederste delene av bjørkehagen, med om lag 20 store, styva bjørker, har fortsatt lysåpne forhold i feltsjiktet. I de øvre delene er det mange flere bjørker av samme kvalitet. Hagemark regnes som en sårbar (VU) vegetasjonstype hos Fremstad & Moen (2001).

Påvirkning: De nederste delene av bjørkehagen ligger ved ei lita gammel løe og det er også reist et nytt bygg for turistformål her. Tråkk og annen slitasje og noe beiting av skysshestene har holdt denne delen av bjørkehagen åpne. De øvre delene er nå så gjengrodd med or, rogn og bjørk at det kan kalles skog.

Artsmangfold: Karplantefloraen er triviell. De gamle bjørkestyvingene er bare overflatisk undersøkt med hensyn på andre organismer av interesse.

Trusler: Gjengroing er åpenbart den største trusselen for lokaliteten.

Fremmede arter: Bortsett fra hundegras er det ikke registrert forekomster av fremmede arter.

Verdivurdering: Lokaliteten har blandet grad av gjengroing, men vurderes å ha et restaureringspotensial og settes derfor i verdikategori *viktig - B*.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten er restaurerbar ved en kombinasjon av rydding og beite. I så fall bør den gjerdes inn og gjerne beites med småfé etter rydding av kratt og småtrær. En viss nyrekruttering av styvingstrær ville være en fordel. De gamle styvingene av bjørk kan ikke styves på nytt uten å bli ødelagt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 11 art(er) påvist: gråor, bjørk, stornesle, fjellmarikåpe, bringebær, skogstorkenebb, tveskjeggveronika, blåklokke, ryllik, gulaks, hundegras.

Litteratur

Helle, T. & Clemetsen, M. 1993. Kulturlandskap og kulturmarkstyper i Stryn kommune. Kulturlandskap i Sogn og Fjordane, bruk og vern. Rapport 24. Sogn og Fjordane distriktshøgskule. Avdeling for landskapsøkologi.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Sørvendt berg og rasmark
Utforming: Ustabil rasmark med kalkrikt finmateriale
Mosaikk:
Feltsjekk: 12.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger rett nedenfor Brefronten til Briksdalsbreen, på nordsiden av dalen, og er en del av Jostedalbreen nasjonalpark. Avgrensing er utført ut fra forholdene i 2009, men ettersom brefronten stadig beveger seg, vil natur- og vegetasjonstypen sin lokalisering stadig endre seg.

Naturgrunnlag: Vegetasjonsgeografisk hører området til i *Nb-O2, Nordboreal vegetasjonssone, klart oseanisk seksjon*. Terrenget er sørvendt og det er lune forhold. Ferske bregjenlegg danner løsmassene, og kolloidmaterialet må inneholde mange baserike mineralpartikler. Lokaliteten er smeltet fram fra breen for få år siden, men siden brefronten har vært i stadig bevegelse, kan naturtypen sies å ha lang kontinuitet.

Naturtyper og utforminger: Relativt ferskt bregjenlegg er en utpreget og spesiell naturtype.

Artsmangfold: Pionervegetasjonen på det ferske bregjenlegget er satt sammen av mange kravfulle arter, som gulsildre, aurskrinneblom, rødsildre, issoleie, setermjelt, rundbelg og fjelltistel. Gråor er i ferd med å etablere seg og vil etterhvert skygge ut disse lyskrevende pionerplantene. Ingen rødlistede arter ble registrert.

Trusler: I vid forstand er klimaendringer med bresmelting den viktigste trusselen for denne naturtypen. Turisttrafikk med stor slitasje er lite fordelaktig, men kan ikke sies å være noen stor trussel.

Fremmede arter: Reinfann regnes som innført før middelalder. Ellers ble ingen fremmede arter sett.

Verdivurdering: Lokaliteten er velutviklet og har artsrik flora. Den verdisettes til kategori *B-viktig*.

Skjøtsel og hensyn: Naturtypen skjøtter seg best selv.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 27 art(er) påvist: musøre, gråor, fjellsyre, småsyre, filterve, tunsmåarve, fjellsmelle, issoleie, bergskrinneblom, aurskrinneblom, småbergknapp, gulsildre, rødsildre, stjernesildre, fjellmarikåpe, rundbelg, setermjelt, småengcall, blåklokke, fjelltistel, reinfann, aksfrytle, storfrytle, engkvein, sølvbunke, geitsvingel, fjelltimotei.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Store gamle trær
Utforming: Gammelt tre
Mosaikk:
Feltsjekk: 13.07.2010 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten hører til garden Eikenes og ligger på nordsiden av Strynevatnet. En stor, frittstående eik står ytterst på Eikeneset i et lite restareal med natureng. Omgivelsene består av kulturreng. Et lite naturengarealet rundt eika er tatt inn i lokaliteten.

Naturgrunnlag: Berggrunnen består av granittisk gneis, som er tungt forvitrelig og gir basefattige og næringsfattige vekstmasser, men løsmassene på stedet er preget av langvarig åkerbruk, som sikkert har gitt næringsrikt tilsig. Vegetasjonsgeografisk hører denne sørvendte lokaliteten til *BnO1- Boreonemoral vegetasjonssone, svakt oseanisk seksjon*.

Naturtyper og utforminger: Stedet er naturtypekartlagt på grunn av den store, frittstående eika. Stammediameter i en meters høyde er >1,2 m (målt med armslag).

Artsmangfold: Eik (sommereik) forekommer her i utkanten av sin utbredelse. Feltsjiktet inneholder en del trivielle naturengplanter, som blåklokke, gulaks og einer, og også jordnøtt, men er noe preget av god næringstilgang, som også gir brennesle og bringebær.

Påvirkning og trusler: Marka under treet blir ikke lengre slått eller beitet og det foregår en gradvis gjengroing med hassel, rogn og hengebjørk.

Fremmede arter: Bortsett fra hundegras er det ikke registrert fremmede arter.

Verdivurdering: I følge Håndbok 13 (2006, oppdatert 2007) skal en slik forekomst av et stort frittstående tre i kulturlandskapet som indikerer lang kontinuitet, men hvor det ikke er registrert spesielle (sjeldne/ truede) artsforekomster, verdiklassifiseres som *B - viktig*.

Skjøtsel og hensyn: På sikt bør kratt rundt treet ryddes for at ikke kronen skal bli svekket av nedskygging fra sidene.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 10 art(er) påvist: einer, hengebjørk, hassel, sommereik, stornesle, bringebær, rogn, jordnøtt, blåklokke, gulaks.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Sørvendt berg og rasmark
Utforming: Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg
Mosaikk:
Feltsjekk: 13.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensing: Lokaliteten ligger på begge sider av den gamle vegen til Flo på nordsiden av Strynevatnet. Eikenaaurane, Skibergsfjellet og Kvitefjell stuper bratt ned i fjorden, og deler av vegen, ved Skibergsfjell, er lagt i tunell. På grunn av vanskelig terreng er den nye vegen lagt i tunell i en mer høgtliggende trasé. Ved feltbesøket ble de bratteste partiene bare innsisert fra avstand. Avgrensing av overkanten til lokalitetene foretatt ut fra skjønn.

Naturgrunnlag: Lokaliteten ligger bratt sørvendt med mye åpent berg som stuper ned i Strynevatnet. Vegetasjonen forekommer mest i sprekkesoner i berget. Enkelte steder siger det vann nedover berget og gir fuktige lommer, men de fleste steder er det så tynt løsmassedekke at det blir svært tørt. Berggrunnen består av granittisk gneis, som er tungt forvitrelig og gir basefattige og næringsfattige vekstmasser, men stadige småras og steinsprang gir antagelig tilgang på næringsrike mineralkolloider. Vegetasjonsgeografisk hører denne sørvendte lokaliteten til *BnO1-Boreonemoral vegetasjonssone, svakt oseanisk seksjon*.

Naturtyper og utforminger: For det meste er lokaliteten grunnlendt og bratt med røsslyngdominert vegetasjon og lave, forvridde eiketrær. På lommer med noe fuktighet kommer typisk rasmarks- og/eller lavurtvegetasjon inn.

Artsmangfold: Ved siden av sommereik forekommer einer, furu, rognasal. I fuktige drag står gråor, ask (NT) på rødlista fra 2010) og krossved. Mange varmekjære arter knyttet til boreonemoral vegetasjonssone, som tannrot, skogbjørnebær og fagerperikum, forekommer. Områder med kransmynte, bergmynte og liljekonvall viser også at vekstvikårene er gode der det er nok jordsmonn. Det er sannsynlig at lokaliteten har potensial for funn av flere uvanlige arter, kanskje særlig blant insekter.

Påvirkning: Bortsett fra bygdevegen er det få inngrep som har hatt betydning for naturverdiene i lokaliteten. Tidligere geitebruk kan ha bidratt til å holde feltsjiktet nede, men har trolig ikke påvirket eikebestanden i vesentlig grad.

Trusler: Det er ikke kjent trusler som kan skade naturverdiene. Lokaliteten er så ulendt at det er liten fare for utbygginger.

Fremmede arter: Det ble ikke sett fremmede arter.

Verdivurdering: Ut fra at det dreier seg om en større edellauvskogsforekomst og at lokaliteten er helt i utkanten av eikas utbredelsesområde må området sies å være viktig. Lokaliteten kunne også vært ført som naturtype *gammel fattig edellauvskog*, men dette ble ikke gjort fordi denne naturtypen skal ha vegetasjonstype *D1 blåbær-edellauvskog* i følge Håndbok 13 (2006, oppdatert 2007). Siden det ikke er funnet rødlista arter verdisettes lokaliteten til kategori *B - viktig*.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten skjøttes seg best selv uten inngrep.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: sommereik, tannrot, skogbjørnebær, rognasal, stankstorkenebb, prikkperikum, fagerperikum, kransmynte, bergmynte, smalkjempe, korsved, gjeldkarve, vendelrot ssp. sambucifolia, blåknapp, røsslyng, tyttebær, liljekonvall.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel lauvskog
Utforming: Gammelt ospeholt
Mosaikk:
Feltsjekk: 13.07.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger øverst i Hjelledalen på oversiden av Rv15 og på vestsiden av kløften som dannes av Glæra. Letteste adkomst er fra RV 15 ved Jøl-bru. Den gamle oppmurte vegen Åseledet, som går over fjellet via Skjerdingsdalen, går i svinger oppover lokaliteten. Avgrensning i vestlig overkant er foretatt ut fra kikkertobservasjon og er noe usikker.

Naturgrunnlag: Lokaliteten er en tørr dalrygg med mye berg i dagen. Siden berggrunnen på stedet består av granittiske gneiser, er det karrige forhold for plantevekst. Vegetasjonsgeografisk hører lokaliteten til i *MbOI-Mellomboreal vegetasjonssone, svakt oseanisk seksjon*.

Naturtyper og utforminger: Lokaliteten kunne vært kategorisert som hagemark, men siden husdyrbruket er helt opphørt, regnes verdiene knyttet opp mot de gamle ospetrærne på lokaliteten som de mest verdifulle.

Artsmangfold: Osp i alle aldre, liggende og stående så vel som klonskudd, står spredt blant bjørk i de nedre delene av lokaliteten. Høyere oppe i lia står flere rene ospeholt. Det ble sett spetthull i flere ospestammer. I følgemiljøvernleder Odd Rønningen, Stryn kommune, er det gjort observasjoner av hvitryggspett på lokaliteten. Feltsjettet er for en stor del røsslyngdominert med noe bærlyng, og det er vanlig med gulaks, smyle, knegras, knavel og bitterbergknapp. Hestespreng forekom rikelig.

Påvirkning: Området er en gammel lauvingsli. Hengebjørk, osp og en og anna selje bærer tydelige spor av lauving. Det må også ha vært et betydelig beitepress her, siden det er svært lite kratt og busksjikt på de tørreste stedene.

Trusler: Ryddeaktiviteter som skader dødvedselementet ville være en trussel på stedet, men siden her er tørt og karrig er det lite aktuelt med skogbruksaktivitet.

Fremmede arter: Det ble ikke registrert fremmede arter på lokaliteten.

Verdivurdering: Hovedkriteriet for utvelgelse av denne naturtypen er kontinuitet i tresjikt og dødt trevirke, noe som forekommer i rikt monn her. Lokaliteten er rimelig stor, og det er indikasjon på at stedet er funksjonsområde for kvitryggspett, noe som tyder på at området har flere naturkvaliteter enn registrerte knyttet til seg. Lokaliteten vurderes derfor å høre hjemme i verdiklasse A - *svært viktig*.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten skjøtter seg best selv uten inngrep. Det er viktig at døde og døende trær ikke fjernes. Naturverdier knyttet til områdets tidligere bruksområde som hagemark ville profitere på gjenopptatt husdyrbeite, men bortsett fra strukturelle kvaliteter (styvingstrær) er ingen slike registrert i 2009.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: hvitryggspett, hestespreng, osp, selje, hengebjørk, ettårsknavel, strandsmelle, bitterbergknapp, røsslyng, gulaks, knegras, smyle.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Artsrik veikant
Utforming:
Mosaikk:
Feltsjekk: 06.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten består av et lite stykke veikant langs sjøsiden av Fv 725 mellom Bukta og Åretangene, nær den vestlige enden av veien. Omkringliggende mark er (med unntak av et mulig naturengstykke omgitt av kultureng på oversiden) enten kulturmark eller utbygget areal.

Naturgrunnlag: Berggrunnen på stedet består av kvartsskifere. *Vegetasjonsgeografisk hører lokaliteten til i SbO3-Sørboreal vegetasjonssone, sterkt oseanisk seksjon.*

Naturtyper og utforminger: Vegetasjonstypen er en alminnelig utforming av frisk fattigeng med bra innslag av jordnøtt. I følge Fremstad & Moen (2001) er slik eng sterkt til akutt truet.

Artsmangfold: Som forventet i frisk fattigeng er arts mangfoldet trivielt.

Påvirkning: Veikanten vedlikeholdes ved kantslått.

Trusler: Skraping og grøfterensk er de største truslene. Slik veikanten ligger til er det lite sannsynlig at lokaliteten blir gjødslet.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter.

Verdivurdering: Som sjeldent restområde av en tidligere svært vanlig, nå truet vegetasjonstype vurderes lokaliteten å tilhøre verdikategori *B-viktig*.

Skjøtsel og hensyn: Gjennom veivedlikeholdet sikres fortsatt kantslått. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 10 art(er) påvist: rødkløver, jordnøtt, blåkløkke, ryllik, beitesvever, prestekrage, engkvein, hundegras, rødsvingel, englodnegras.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Finnskjegg-eng/sauesvingel-eng
Mosaikk:
Feltsjekk: 06.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensing: Lokaliteten ligger 450-500 moh over Tisthammar, helt vest i kommunen på sørsiden av fjorden. Det går veg helt fram. Det dreier seg om et lite restområde av stølstilknnyta naturbeitemark, og avgrensing er utført utfra en vurdering av hvor myr/skogpreget vegetasjon overtar.

Naturgrunnlag: Berggrunnen på stedet består av gneis og kvartsskifere, som tydeligvis gir karrige forhold for planteveksten. Vegetasjonsgeografisk hører lokaliteten til *Mb02-Mellomboreal vegeatsjonssone, klart oseanisk seksjon*. Det myrlendte terrenget med bekker og vass-sig heller mot sør.

Naturtyper og utforminger: Vegetasjonen er myrpreget. Tørrere flekker er preget av finnskjeggeng.

Artsmangfold: Med unntak av innplantede bartrær er arts mangfoldet trivielt.

Påvirkning: Bygningsmassen er svært særpreget med stølshusene arrangert på rekke. Stølen har blitt brukt fram til 1990-tallet, men beites nå bare tilfeldig av sau.

Trusler: Opphørt beite fører til at lokaliteten gradvis mister sine naturkvaliteter.

Fremmede arter: Flere typer bartrær er plantet inn på lokaliteten, blant disse gran, antatt nobelgran og en antatt kvitgran med stammediameter 110 cm.

Verdivurdering: Trivielle artsforhold og vegetasjonstyper og lite areal gjør at lokaliteten vurderes å høre til i verdikategori *C-lokalt viktig*.

Skjøtsel og hensyn: Intensivt beite er et aktuelt restaureringstiltak. Fremmede bartrær bør fjernes.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 18 art(er) påvist: nobel-edelgran, gran, hvitgran, einer, harerug, engsoleie, tepperot, hvitkløver, røsslyng, fjellblom, myrfrytle, stjernestarr, kornstarr, slirestarr, engkvein, sølvbunke, finnskjegg, fjelltimotei.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Slåttemark
Utforming: Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 07.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger 5-6 km øst for Randabygd ved garden Heimli, og nås en stikkveg fra Rv 698.

Naturgrunnlag: Dette restarealet er den bratteste delen av tre teiger, hvor de øverste delene ligger i slakere lende og derved er blitt gjødslet og kultivert. Berggrunnen på stedet er amfibolittisk gneis, og løsmassene er morene. Vegetasjonsgeografisk hører området til *BnO3-Boreonemoral vegetasjonssone, sterkt oseanisk seksjon*.

Naturtyper og utforminger: Vegetasjonstypen er frisk fattigeng.

Artsmangfold: Artsmangfoldet var trivielt. Det ble ikke sett rødlistede arter.

Påvirkning: Det var ingen strøpphopninger. To teiger så ut til å være slått med tohjuls slåmaskin, mens den østligste teigen var beitet, og så ut til å ha blitt brukt som beite i en del år. På denne teigen var det noe oppvekst av småtrær og einer. Slåtteteigene hadde trær i utkanter som åpenbart ikke var slått på lenge. Enga virket noe gjødselpåvirket, muligens på grunn av sig fra høyereliggende kulturmark.

Trusler: Mangel på hevd og gradvis gjengroing truer naturtypen.

Fremmede arter: Det ble ikke sett fremmede arter på lokaliteten.

Verdivurdering: Intakt slåttemark på natureng skal i følge Håndbok 13 (2006, oppdatert 2007) føres som svært viktig (A) naturtype, men ettersom lokaliteten virker noe næringsrik, er i delvis gjengroing og delvis benyttes som beitemark, vurderes verdien til *viktig - B*.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten kan restaureres ved at kratt og småtrær fjernes (enkelte trær kan stå om de ikke er til hinder for slått), og stykket slås og rakstes årlig på tradisjonelt vis. Lokaliteten bør ikke gjødsles.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 15 art(er) påvist: skarmarikåpe, mjødurt, markjordbær, tiriltunge, rødkløver, skogstorkenebb, småengkall, blåklokke, nyseryllik, hvitbladtistel, prestekrage, kystmaure, engkvein, gulaks, englodnegras.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rik edellauvskog
Utforming:
Mosaikk:
Feltsjekk: 07.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensing: Lokaliteten ligger i lia ned mot fjorden rett vest for Hopland i Randabygda. Avgrensing av lokaliteten mot vest er usikker, fordi naturtypen trolig fortsetter mye lengre bort over lia enn arealene som ble besøkt i 2009.

Naturgrunnlag: Lia ligger sørvendt og bratt på berggrunn bestående av mørke, glimmerholdige gneiser med forekomster av eklogitt og andre dypebergarter. Løsmassene består av et relativt tynt morenelag. Vegetasjonsgeografisk hører lokaliteten til i *BnO2-Boreonemoral sone, klart oseanisk seksjon*.

Naturtyper og utforminger: Naturtypen *rik edellauvskog* er identifisert på grunnlag av artsinteriøret forøvrig mer enn på grunnlag av treslag.

Artsmangfold: Tresjiktet inneholdt mye furu, hegg og hengebjørk, og stedvis ask (NT), hassel, søtkirsebær og rognasal og begerhagtorn. Gran som er plantet inn står i tette bestand enkelte steder. Feltsjiktet inneholdt mange indikatorer for rik edellauvskog, som ramsløk, svarterteknapp, skogsalat, lundgrønnaks, berg- og kransmynte og orkideen fuglereir (NT). Bergperikum er en annen uvanlig art som ble sett.

Påvirkning: Mye av lokaliteten ser ut til å være gammel hagemark, til dels kan gamle steingarder og røyser skimtes. Innplantet gran skjemma lokaliteten. Ved en stor sving i vegen var skogen nylig hogd i et lite felt. Vegetasjonen var likevel særpreget og karakteristisk.

Trusler: Skogbruksaktiviteter, særlig granplanting og -hogst, truer lokaliteten.

Fremmede arter: Plantet gran forekommer på lokaliteten.

Verdivurdering: Lokaliteten vurderes å bestå av edellauvskog med dokumentert stort arts mangfold, og plasseres derfor i verdikategori A- *svært viktig*.

Skjøtsel og hensyn: Granplantinger og skogbruksaktiviteter kan true det spesielle arts mangfoldet på stedet og bør unngås. Særlig tette granbestand på steder hvor jordlaget er tykt nok til å ha god vannkapasitet bør unngås. Lia vestover bør kartlegges.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 21 art(er) påvist: falkbregne, gran, furu, hengebjørk, begerhagtorn, morell, hegg, rognasal, svarterteknapp, bergperikum, kransmynte, bergmynte, korsved, storklokke, skogsalat, ask (NT), ramsløk, fuglereir (NT), lundgrønnaks, hengeaks, lundrapp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Slåtte- og beitemyr
Utforming:
Mosaikk:
Feltsjekk: 07.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensing: Kvalsmyra ligger en halv kilometer fra kommunegrensa mot Nordfjord på begge sider av veg 698. En del berg som stikker i dagen mellom myrpartiene er tatt med innafør lokaliteten.

Naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved en hammer i lia på ca 325 moh. Stedet hører trolig til mellomboreal vegetasjonssone. Berggrunnen består av mørke, glimmerholdige gneiser.

Naturtyper og utforminger: Små myrflekker og fire større myrparti ligger mellom berg med furu og bjørk, hovedsakelig med røsslyngdekke. Myrvegetasjonen er for det meste dominert av grasvekster. De minste små myrflekkene og utkantene av større myrpartier er jordvannspåvirket, og må regnes som intermedær myr.

Artsmangfold: I tillegg til vanlige fattigmyrsarter ble de mer krevende artene slåtestarr, stjernestarr, flekkmarihand, dvergjamne, sveltull, loppestarr, særbustarr, kornstarr, grønstarr og jåblom, tepperot og blåfjør sett. Den uvanlige myrkråkefot forekom et par steder på nedsiden av vegen. Mosedekket består for det meste av *Sphagnum*-arter, men rødmarkmose forekommer. Pæremøkkmose ble sett på gamle kuruken.

Påvirkning: Et myrparti i nordøst kalles Grautfatet, noe som sannsynlig henviser til tidligere høstingsbruk. Slått har antagelig påvirket myra i rikere retning, en utvikling som i dag, med nedsatt beite og slått, blir reversert. Myra beites fortsatt av storfe på utmarksbeite, men med lav beiteintensitet siden dyra går over et stort areal.

Trusler: Opphørt slått og nedsatt beiteintensitet gjør at vegetasjonssammensetninga i myra mister kulturpreget.

Fremmede arter: Det ble ikke sett fremmede arter i myra. Vegakantene er sådd til med handelsvare av Vegvesenet.

Verdivurdering: På grunn av lite og dårlig hevd, som fører til at de karakteristiske trekk ved slåtte- og beitemyrene forsvinner, plasseres myra i verdiklasse C - av lokal betydning.

Skjøtsel og hensyn: Ved gjenopptatt slått og intensivt beitebruk kan det tenkes at naturtypen kan la seg restaurere.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: myrkråkefot, dvergjamne, jåblom, tepperot, storblåfjær, kjerteløyentrøst, kystmyrklegg, flekkmarihand, tvebostarr, stjernestarr, slåtestarr, kornstarr, loppestarr, småsivaks, sveltull, raudmarkmose, pæremøkkmose.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming:
Mosaikk:
Feltsjekk: 07.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensing: Lokaliteten hører til Åland-gårdene øverst i Randabygda og nås best ved stikkveg forbi gårdene. Lokaliteten skulle være greit avgrenset mot Hoplandselva i vest og mot vei, skog eller kulturmark i andre retninger.

Naturgrunnlag: Berggrunnen på stedet er mørk, glimmerholdig gneis. Lokaliteten ligger på en hulle og terrenget faller bare svakt. Nærheten til Hoplandselva og våte sig nedover bakken gir til dels svært fuktige forhold.

Naturtyper og utforminger: Det meste av lokaliteten er engkveindominert grasmark, men på de våteste stedene er det myrdannelse eller forsumpet mark. Der er også tørre hauger. De nordøstlige delen har flere småmyrer (jordvannsmyrer) med rikmyrsvegetasjon som er omgitt av små granholt.

Artsmangfold: Som forventet på fuktig fattigeng er artsutvalget er trivielt, med en del naturengplanter. Funn av bronserødskevessopp kan tyde på potensial for flere beitemarkssopp ved søk seinere på høsten. det ble ikke funnet rødlistede arter.

Påvirkning: Øverst er det gravd en stor, åpen avskjæringsgrøft med gravemaskin, noe som har gitt betydelig gjødseleffekt til marka omkring. Trolig har de mest lett tilgjengelige delene av beitet blitt gjødslet i perioder, noe som gjenspeiler seg i stor variasjon innen artsrikdom. Et par steder har gråora fått godt tak. Ellers er det en del granplanter. Lokaliteten var godt beitet ned av storfé på besøkstidspunktet i 2009.

Trusler: Gjødsling og dreneringsinngrep ser ut til å være de alvorligste truslene, siden området blir holdt i hevd med beiting.

Fremmede arter: Det er mye gran på stedet.

Verdivurdering: Naturbeitemarka er noe gjødskadet og det ble ikke funnet spesielle indikatorer på langvarig hevd. Den vurderes derfor å ha *lokal verdi - C*.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten bør ikke gjødsles. Det er også en fordel å unngå tekniske inngrep (grøfting). Gråor og gran bør ryddes.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 30 art(er) påvist: dvergjamne, gran, furu, einer, tepperot, storblåfjær, stor myrfiol, myrfiol, jonsokkoll, kjerteløyentrøst, skrubb-bær, blåknapp, røsslyng, blåkløkke, myrtistel, sumphaukeskjegg, myrsauløk, rome, bjørnebrodd, paddesiv, stjernestarr, gulstarr, slåttestarr, bleikstarr, kornstarr, engkvein, knegras, blåtopp, finnskjegg, bronserødskevessopp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming:
Mosaikk:
Feltsjekk: 07.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten er deler av en gammel plass som hører til gården Litlejordet i grenda som ligger over Bergsetnausta på nordsiden av Nordfjorden. Den er skilt fra dyrka mark ved en veg og brynskant på nord- og vestsiden. På sørsiden er det granskog.

Naturgrunnlag: Lokaliteten er sørvendt, men den storvokste granskogen skjærmer og skygger en del av lokaliteten. Berggrunnen på stedet består av mørk, glimmerholdig gneis.

Vegetasjonsgeografisk hører området til BnO2-Boreonemoral vegetasjonssone, klart oseanisk seksjon.

Naturtyper og utforminger: Området har til dels karakter av hagemark, med blant annet flere store, styvete seljer, hasselbusker, einer, enkelte furutrær og flere rogn, men naturtypen er her kategorisert som tresatt naturbeitemark. Vegetasjonen i feltsjiktet bærer preg av tidligere bruk som slåttemark, åkermark, hage, tun og beite, og kan delvis være noe gjødselpåvirket.

Artsmangfold: Planteinventaret besto av mange trivielle arter som hører hjemme i G4 frisk fattigeng, noen steder med innslag av G13 frisk, næringsrik "natureng". Ett sted ved mur/røys ble det sett to eksemplarer av dundå (VU). Bortsett fra denne ble det ikke sett rødlista arter.

Påvirkning: Hustuftene til plassen og ei løe står fortsatt igjen på stedet. Lokaliteten var godt nedbeitet ved besøkstidspunkt.

Trusler: En del frøplanter av gran, ospeklon og diverse små lauvtrær kan bli et gjengroingsproblem.

Fremmede arter: Granpanter og frukttrær forekommer.

Verdivurdering: Lokaliteten har et artsinventar og struktur som indikerer langvarig drift uten eller lite gjødsel. At lokaliteten er leveområde for forekomst av den sterkt truede (EN) arten dundå gjør at den plasseres i verdikategori A-svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Fortsatt beiting, gjerne med noe sterkere beitepress, vil være en fordel for naturverdiene på stedet. Det er ønskelig at gjengroingsprosessen bremses ved at små lauvtre og granplanter fjernes. Gamle styvinger bør helst styves på nytt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 29 art(er) påvist: gran, hassel, hvitveis, engkarse, markjordbær, tepperot, hegg, tiriltunge, hvitkløver, stankstorkenebb, skogstorkenebb, dundå (**EN**), blåkoll, stormarimjelle, småmarimjelle, legeberonika, smalkjempe, karve, blåklokke, ryllik, fyllblom, stor myrmaure, skogmarihand, harestart, lundgrønnaks, rødsvingel, englodnegras, krattlodnegras, engrapp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kalkrike områder i fjellet
Utforming: Bergknaus og rasmark
Mosaikk:
Feltsjekk: 08.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger omtrent midt mellom Skjerdingsdalssetra og Jøl-bru på vestsiden av Skjerdingsdalen. Den oppmurte gamle vegen (Åsteledet) stiger her for å komme forbi gjelet som Glæra går i gjennom den trange dalmunningen. Til grunn for avgrensingen ligger hvilke deler av terrenget som var tilgjengelige for feltbesøk, og det er ikke usannsynlig at langt større areal burde vært tatt inn i lokaliteten.

Naturgrunnlag: Berggrunnen i den bratte, østvendte fjellsiden består av granittisk gneis, men lengre oppe i fjellet finnes lag med amfibolitt, grønnskifer og gabbro, så sivevann og rasmaterialer kan gi godt grunnlag for plantemangfoldet. En kildefront et stykke ovenfor lokaliteten slipper ut en rekke små vannårer som sildrer nedover berget. Lokaliteten ligger 550-600 meter over havet, og hører i nordboreal vegetasjonssone.

Naturtyper og utforminger: Tykkelsen på substratet gir mosaikk av forskjellige vegetasjonstyper, fra høgstaudesamfunn til rasmarksvegetasjon.

Artsmangfold: Alle steder med plantevekst er svært artsrike. Det ble sett en rekke krevende, basekjære plantearter, blant annet hårstarr, blankstarr, gulstarr, klubbstarr og svartstarr, og gulsildre, jåblom, brudesoppe (NT) og fjelltistel. Selv om det bare ble sett en rødlista art (brudespore) må lokaliteten sies å ha stort potensial for funn av flere sjeldne og truede planter.

Trusler: Det er ikke kjent noen overhengende trusler, bortsett fra klimaendringer.

Fremmede arter: Det ble ikke sett fremmede arter på stedet.

Verdivurdering: At lokaliteten er relativt liten og det er gjort funn av én rødlisteart gjør at den vurderes å ha verdi som *B - viktig*.

Skjøtsel og hensyn: Lokaliteten skjøtter seg greitt selv.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 28 art(er) påvist: sauetelg, taggbregne, smørtelg, brearve, setersmårve, tyrihjel, duppiesoleie, høyfjellskarse, rosenrot, jåblom, gulsildre, bergfrue, rødsildre, svarttopp, fjellveronika, bergmjølke, setermjølke, hvitmjølke, setergråurt, brudespore, svartstarr, klubbstarr, hårstarr, stjernerstarr, blåstarr, gulstarr, blankstarr, fjellbunke.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Slåttemark
Utforming:
Mosaikk:
Feltsjekk: 09.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten er et nedlagt gårdsbruk som ligger lengst inne i Sunndalen og kan nås ved stikkveg som går langs Sunndøla. Den består av tre gjenstående teiger med overflatelyddet natureng. Utkantområder som ikke slås lengre, men som blir beitet, og som er i delvis gjengroingsfase er tatt med i lokaliteten på grunn av interessant karplanteinventar, men kulturreng er ikke tatt med.

Naturgrunnlag: Berggrunnen i området består av granittiske gneiser, som ikke gir spesielt gode base- eller næringsforhold for plantevekst. Lokaliteten ligger nede ved elva i den sørvendte lia, i sørboreal vegetasjonssone. Løsmassedekket er til dels svært tynt. Det er berg i dagen i overkanten og langs et bekkefar som deler to av teigene. Stadige ras og fonner fra de brattere delene av dalsida lengre oppe må ha tilført en del mineralske og organiske elementer som gir bedre forhold for vegetasjonen enn berggrunnen tilsier.

Naturtyper og utforminger: Vegetasjonen varierer fra noe som ligger nær G14-frisk, næringsrik "gammeleng" nær gjenstående driftsbygning til eng som åpenbart ikke er gjødslet og tørrengstykker mellom åpent berg.

Artsmangfold: Lokaliteten har mange typiske naturengarter, som prestekrage, blåklokke, vill-løk, rødknapp, tepperot og tiriltunge. Blant de mer krevende plantene som ble sett var gulmaure og marinøkkel. På de tørreste flekkene ble det blant annet sett teiebær, småbergknapp, bakkemynte, bergmynte, bergskrinneblom og mørkkongslis. På fuktig mark ble det registrert blant annet skogstorkenebb, kratthumleblom, hvitbladtistel, tyrihjelmskjold og skogstorkenebb.

Påvirkning: Engstykket nærmest vegen (og driftsbygningen) kan ha blitt noe gjødslet, med noe mindre arts mangfold enn det øvrige arealet. Dette stykket blir sannsynligvis fortsatt slått. Hele arealet beites av storfe, og det var ingen strøpphopninger. På områder som ikke slås og hvor det er god fukttilgang er gjengroingsaktiviteten til gråora merkbar.

Trusler: Gjengroing og opphør av hevd er viktigste trusler.

Fremmede arter: Bortsett fra hundegras ble det ikke sett fremmede arter.

Verdivurdering: Arsmangfoldet er variert og rikt og inneholder flere sterke indikatorer på langvarig hevd. I tråd med Håndbok 13 (2006, oppdat. 2007) "Slåttemarker er nå så truet og sjeldne at alle føres til A så sant de ikke er for preget av gjengroing", vurderes lokaliteten å tilhøre verdikategori A - svært viktig.

Skjøtsel og hensyn: Slått og raksting av hele området ville være svært fordelaktig for å beholde slåttepreget til arealet. Gråorkratt bør ryddes. Arealene bør ikke gjødsles. Noe hardere beitepress i arealene omkring må til om man skal beholde landskapets lysåpne kulturlandskapspreg.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 20 art(er) påvist: småsyre, fjellmarikåpe, skarmarikåpe, tepperot, tiriltunge, hvitkløver, skogstorkenebb, engfiol, bergmynte, bergmynte, småengkall, mørkkongslis, legeveronika, smalkjempe, gjeldkarve, blåklokke, prestekrage, hvitmaure, gulmaure, vill-løk, gulaks.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rik sumpskog
Utforming: Varmekjær kildelauvskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 09.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten ligger i den nedre delen av Hjelledalen og hører til Bolstadgardene på nordsiden av Hjelledøla. Avgrensning er foretatt ut fra forekomst av svartor. Noe av området er drenert i forbindelse med oppdyringsprosjekt.

Naturgrunnlag: Stedet ligger i overgangen mellom bergrota og elvesletta. Fjellet på stedet består av harde granittiske gneiser, men det er et tykt lag av breelavsetninger på lokaliteten. I lia overfor er en rekke kildeframsprang som gir våte sig nedover, og som gir tuedannelser med stående vann i mellom og forsumpet mark. Minst to småbekker går gjennom lokaliteten. Vegetasjonsgeografisk hører lokaliteten til *SbOC-Sørboreal vegetasjonssone, overgangsseksjonen*.

Naturtyper og utforminger: Områdene som ligger lengst mot vest og høyest i terrenget er til dels blandingsskog med mye gråor, men i kjerneområdet består tresjiktet så å si utelukkende av svartor. Både av grå- og svartor har enkelte grove dimensjoner. Skogbunnen er mørk med få karplanter. Naturtypen på stedet kunne også gått for *gråor-heggeskog, svartor-utforming*, men i følge Fremstad & Moen (2001) skal *varmekjær kildelauvskog* brukes om lokaliteter med svartor på Vestlandet. Varmekjær kildelauvskog er i følge samme en kritisk truet vegetasjonstype (CR), mens sumpskog som helhet regnes som seterkt truet (EN).

Artsmangfold: Skogsnelle, krypsoleie, mjødukt, stornesle og skogburkne var vanlige i feltsjiktet. De mer krevende skogsvinerot og trollurt ble også sett. Lillariske og myrvokssopp ble sett.

Påvirkning: Øverst i terrenget har det foregått et oppdyringsprosjekt (kulturenga er ikke tatt med i lokaliteten) som kan ha medført endrete fuktighetsforhold. Skogen brukes av beitende storfe, noe som har gitt økt forsumping ved tråkk.

Trusler: Den største trusselen mot sumpskog generelt er drenering på grunn av oppdyrking eller byggeaktivitet.

Fremmede arter: Det ble ikke sett fremmede arter på lokaliteten.

Verdivurdering: Varmekjær kildelauvskog anses i følge Håndbok 13 (2006, oppdat. 2007) å være den mest truede skogtypen i Norge, og forekomsten skal derfor verdsettes som *svært viktig - A*.

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig at denne lokaliteten skjermes mot videre oppdyrings- og byggeaktivitet. Særlig viktig er det at vannet som kommer ovenfra ikke blir avskåret.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 17 art(er) påvist: skogburkne, svartor, gråor, gråor, stornesle, krypsoleie, mjødukt, gjøkysyre, stor myrfiol, klovasshår, klovasshår, skjoldbærer, skogsvinerot, trollurt, sølvbunke, mannasøtgras, myrvokssopp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Høstingsskog

Utforming: Varmekrevende, frisk, næringsrik høstingsskog med styvingstrær av edellauvtrær (alm, ask, lind)

Mosaikk:

Feltsjekk: 09.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensing: Lokaliteten utgjøres av en lang lisode på nordsiden av Sunndalen. Det går traktorveg langs lia og elva Sunndøla. Overkant av lokaliteten varierer ettersom det er vekslende rasmare og tett skog. Nedkanten av lokaliteten følger Sunndøla. Noen øyer ute i elva er tatt med. Mot dalmunningen er lokaliteten avgrenset omtrent der dagens husdyrdrift med daglig beite har større påvirkning. I den andre enden er avgrensing satt ut fra hva som ble befart, og det kan tenkes at lokaliteten burde vært utvidet.

Naturgrunnlag: Berggrunnen på stedet er fattig granittisk gneis. Løsmassene består av en del rasmateriale, nederst i dalen av elveavsetninger. Lidsiden har sør-sørvestlig eksponering. Det er en rekke småbekker og smeltevannsig. Vegetasjonsgeografisk hører mye av området til i mellomboreal zone, men områder nær dalmunningen og lengst nede er sørboreale.

Naturtyper og utforminger: Dalsiden er en sammenhengende styvingsli, med mange styvede, gamle seljetrær og hengebjørker og enkelte styvede almer. Det har ligget mange små utslåtter på gunstige steder, med løer og hellere. En gammel lauveng, tresatt med bjørk, kan fortsatt kjennes igjen på en av øyene på elvegrusen i elva.

Artsmangfold: På gunstige steder forekommer mye alm (NT) og hassel, tørre steder har mye selje og osp. På mange gamle, til dels styvede seljer forekom lungenever, noe som viser potensial for funn av flere interessante kryptogamer. Artsobservasjoner gjengir funninformasjon om soppen vedalgekølle (NT) på en ospelåg i 2000. Feltsjiktet er særs artsrikt, med mange krevende arter, som myske, vårerteknapp, duppesoleie, kranskonvall og myskegras på steder med mye jord, og piggstarr, bergmynte, kransmynte og filtkongslis på tørre steder med ur og blokk. De sistnevnte har sørboreal utbredelse.

Påvirkning: Siden bruken av lia som lauvkilde har opphørt og beitinga har avtatt sterkt, er hele området i gjengroingsfase, en prosess som går seinere på tørre plasser (ur).

Trusler: Opphør av drift er den viktigste trusselen mot naturtypen.

Fremmede arter: Det ble ikke sett fremmede arter i området.

Verdivurdering: Høstingsskogen er gjengrodd, men kan fortsatt restaureres. Den plasseres derfor i verdikategori B - viktig.

Skjøtsel og hensyn: Gamle lauvingstrær av selje og alm kan fortsatt styves igjen for å beholde naturtypen intakt. Rydding kombinert med intensivt beite anbefales på i det minste en del av lokaliteten. Lauvenga som er nevnt er et godt restaureringsobjekt. Her er krattrydding, gjenopptatt slått og restaurering av heller (var delvis taklagt) aktuelt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 16 art(er) påvist: osp, hassel, alm (NT), duppesoleie, enghumleblom, kratthumleblom, vårerteknapp, stankstorkenebb, kransmynte, bergmynte, filtkongslis, vendelrot, myske, kranskonvall, myskegras, myskegras, vedalgekølle (NT).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Gammel lauvskog
Utforming: Gammelt ospeholt
Mosaikk:
Feltsjekk: 10.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Lokaliteten er den øvre delen av et gjel som dannes av elva Ulvå på nordsiden av Nordfjorden. Terrenget er vanskelig å bevege seg i og lokalitetsbeskrivelsen tar utgangspunkt i observasjoner gjort fra den østlige siden av gjelet. De nedre del av gjelet ble ikke besøkt.

Naturgrunnlag: Berggrunnen på stedet er glimmergneis, men et sjikt med amfibolitt ligger høyere oppe i berget og påvirker løsmassene, så det er god base- og næringstilgang. Lokaliteten ligger sørvendt. Gjelet er omgitt av furudominert, ganske tørr skog. Vegetasjonsgeografisk hører området til i BnO2-Boreonemoral sone, klart oseanisk seksjon.

Naturtyper og utforminger: På kantene på begge sider av gjelet står gamle ospeholt på hyller og klanter. Helt ute ved kantene er skogen ikke rørt og det forekommer en del læger. Ved en mer fullstendig undersøkelse av hele gjelet kan det være aktuelt å kategorisere det under en annen naturtype.

Artsmangfold: På østsiden av gjelet, der det går sti, ble begerfingersopp, en signalart for skoglige verdier, sett på råtnende, liggende osp. Det ble ikke funnet noen, men potensialet for å finne rødlista arter i gjelet vurderes som stort. Skogbunnen er blåbærdominert og ellers artsfattig.

Trusler: Omkringliggende skog er kultivert, og hogst, rydding av dødved eller invasjon av fremmede bartrær kan skade naturverdiene.

Fremmede arter: Skogområdene i nærheten er delvis plantet til med sitkagran, som også har frøspredning.

Verdivurdering: Naturtypen er velutviklet og har gamle og grove trær og mye dødved. Da det ikke er registrerte rødlistearter, vurderes lokaliteten å tilhøre verdikategori *B-viktig*.

Skjøtsel og hensyn: Naturtypen skjøtter seg best selv og bør i minst mulig grad berøres av menneskelig aktivitet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 6 art(er) påvist: sitkagran, furu, osp, blåbær, tyttebær, begerfingersopp.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Parklandskap
Utforming: Parker
Mosaikk:
Feltsjekk: 09.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensing: Lokaliteten ligger på en hylle i brattlandet ned mot Nordfjorden ved Ulvedalsneset. Selve hola er en liten heller/hule, som tjente som ly for den fredløse Bagge i tre år på 1500-tallet, og som ligger litt overfor lokaliteten. Avgrensing av lokaliteten er temmelig opplagt, siden den er omgitt av skog pø[alle kanter. Den kan bare nås til fots.

Naturgrunnlag: Berggrunnen på stedet er glimmergneis, men et sjikt med amfibolitt ligger høyere oppe i berget og påvirker løsmassene så det er gode base- og næringstilgang. Lokaliteten ligger lunt og sørvendt i furudominert, ganske tørr skog. I overkant står en bergvegg.

Vegetasjonsgeografisk hører området til i BnO2-Boreonemoral sone, klart oseanisk seksjon. Det er altså gode forhold for frukt dyrking.

Naturtyper og utforminger: Lokaliteten er en gammel frukthage, som ble anlagt på slutten av 1800-tallet og var i vanlig drift fram til 1960-tallet. Nå brukes og drives den som opplevelshage. Gamle frukttrær og en del eksotiske trær utgjør tresjiktet, mens det grasdominerte feltsjiktet slås med ljà.

Artsmangfold: Feltsjiktet har engkvein og gulaks som dominerende grasslag og en del andre naturengarter, blant annet hvitkøver, engfiol, blåklokke, markjordbær, blåknapp og smalkjempe.

Trusler: Opphør av skjøtsel og moderne driftsmetoder kan true lokaliteten.

Fremmede arter: Ved siden av frukttrærne står det blodlønn, flere forskjellige edelgraner, svarthyll, rødhyll og *Tsuga* sp. på plassen.

Verdivurdering: Lokaliteten representerer fjordlandskapets gamle frukthager på en måte som i dag er uvanlig, fordi det har skjedd få skjemmende inngrep og gamle driftsmåter fortsatt er i bruk. Lokaliteten vurderes derfor å være *viktig - B*.

Skjøtsel og hensyn: Frukthagen holdes i stand ved frivillig arbeid, og det er viktig at dette fortsetter. Naturkvalitetene er best ivaretatt ved tradisjonell drift uten gjødsling og bruk av plantevernmidler. Fremmede treslag kan gjerne tas ut etterhvert.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 18 art(er) påvist: blodbøk, markjordbær, tiriltunge, hvitkløver, gjerdevikke, skogstorkenebb, engfiol, stemorsblom, legeveronika, smalkjempe, svarthyll, rødhyll, hundekjeks, blåknapp, blåklokke, ryllik, engkvein, gulaks.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 14.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelse lagt inn av Tanaquil Enzensberger i mars 2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet/avgrensning: Bødalssetra er en setergrend som ligger 580-600 moh i Bødalen, en sidedal til Loendalen som ligger inn mot Jostedalsbreen. Det går vei fram til setrene, som ligger på nordsiden av Bødalselva. Antagelig har hele dalen vært trebar og hardt beitet den gang det var full seteraktivitet, men gjengroing, særlig med gråor, er nå merkbar helt fram til setervollene. Områdene med best beitepress er tatt ut etter et litt tilfeldig skjønn, og store deler av arealene omkring kan være aktuelle å ta inn i lokaliteten ved gjenopptatt hevd. Lisidene utenfor stølsvollene består av karakteristisk raspreget grasmark, som også har vært i intens bruk tidligere. Vest for valgt avgrensning ligger et myrdrag med rikmyrselementer, som antagelig bør kartlegges som beite- eller slåttemyr.

Naturgrunnlag: Setergrenda ligger på en flat, mektig breelvsavsetning, i et område hvor berggrunnen består av granittiske gneiser. Overkanten av lokaliteten er i tillegg preget av rasmateriale fra fonner som har kommet til, og terrenget stiger med sørlig eksponering.

Naturtyper og utforminger: Vegetasjonstypen på stedet ligger nær *G4 - Frisk fattigeng* og *G5 - Finnskjegg- og fattig sauesvingeleng*, med overganger til *G3 - Sølvbunke-eng*.

Artsmangfold: Som det kan forventes ut fra grunnforhold og vegetasjonstyper, er plantemangfoldet ikke artsrikt. Ved besøkstidspunkt midt i august var det ikke spesielt mye sopp å finne, men det ble funnet tre ulike beitemarkssopper, hvorav to (rombesporet rødskivesopp og gulfotvokssopp) er rødlistet (NT). Funnene viser at naturtypen må ha god kontinuitet og gir indikasjon om at det er potensial for andre forekomster med store naturverdier.

Påvirkning: Hele dalen bærer preg av å ha blitt godt utnyttet til seterdriften, som nå har opphørt. Imidlertid brukes seterområdet til sommerbeite for avsina kyr, ungdyr og sau. Mye av de steinfrie arealene på den gamle breelvsletta og myr i nærheten må ha vært slåttearealer, men slått utføres ikke lengre. Feltsjiktet virket greitt avbeitet, uten nevneverdig strøpphopninger, men gjengroing med gråor er påtakelig på alle kanter.

Trusler: Gjengroing, særlig med gråor, er den viktigste trusselen for naturbeitemarka på Bødalssetra.

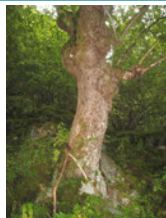
Fremmede arter: Det ble ikke sett fremmede arter på stedet.

Verdivurdering: Artsinventaret indikerer langvarig tradisjonell drift, og seterlokalteter er generelt truet. Ettersom lokaliteten er i gjengroingsfase, vurderes den nå å tilhøre verdikategori *B - viktig*.

Skjøtsel og hensyn: Økt beitepress er ønskelig, men antagelig ikke lett å oppnå på denne lokaliteten. Gjenopptatt og tradisjonelt utført slått på en del av arealet ville også være ønskelig, men anses lite realistisk. Den største utfordringen er imidlertid den utstrakte gjengroingen med gråor, som også fører til opphopning av plantetilgjengelig nitrogen. Bare målrettede tiltak, som for eksempel mange ganger gjentatt krattknusing kombinert med intenst forsommerbeite, vil ha effekt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 24 art(er) påvist: harerug, setersmårve, tyrihjel, tepperot, tiriltunge, fjelløyentrøst, blåklokke, ryllik, føllblom, seterfrytle, myrfrytle, stjernestarr, bleikstarr, slirestarr, engkvein, gulaks, sølvbunke, smyle, sauesvingel, geitsvingel, finnskjegg, rombesporet rødskivesopp (VU), skjør vokssopp, gulfotvokssopp (NT).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Høstingsskog

Utforming: Varmekrevende, frisk, næringsrik høstingsskog med styvingstrær av edellauvtrær (alm, ask, lind)

Mosaikk:

Feltsjekk: 27.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 28.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 27.08.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordøstsiden av Lovatnet, ved Breng (delvis tilrettelagt turiststed), der det er en tidligere naturtypelokalitet i form av ei naturbeitemark rett på vestsiden av lokaliteten. Den grenser ellers til ungskog og dels granplantefelt i sør, og mot mer rasmarkspåvirket skog i nord og øst. Berggrunnen består trolig av granitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er snakk om en tidligere høstingsskog som opprinnelig nok har vært en gråor-almeskog.

Artsmangfold: Gråor er dominerende treslag i tresjiktet, men det finnes også noe alm (NT). I tillegg innslag av andre boreale treslag som bjørk og rogn. Feltsjiktet er frodig, men hovedsakelig med høgstaudearter som stornesle og skogstjerneblom, og bare sparsomt med edellauvskogsarter som myske og junkerbregne. Naturverdiene er i første rekke knyttet til lav- og dels soppfungaen på gamle styvingstrær. Av lav ble det gjort funn av bl.a. blådoggnål (VU), dvergullnål, almelav

(NT), bleik kraterlav (VU) og *Gyalecta derivata* (EN), samt at Tor Tønsberg i 2005 fant *Gyalecta truncigena* (VU) her. Med fire kraterlav-arter må lokaliteten være blant de rikeste for denne slekta i Norge. For øvrig ble det også funnet almekullsopp (NT) og narrepiggsopp (NT) på alm, samt prydhette på antatt hassellåg.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten har sikkert vært mer åpen tidligere, men preges nå av middelaldrende gråorskog med spredte gamle og dels grove styvingstrær inneblant. Også enkelte grove almetrær som ikke virker styvet. Lite dødt trevirke og almetrærne er i liten grad hule. Litt gnageskader etter hjort på almetrærne, om ikke så mye, men dårlig med foryngelse. Litt beite av sau enda.

Fremmede arter: Det er plantet litt gran rett på sørsiden av lokaliteten.

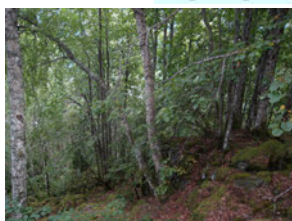
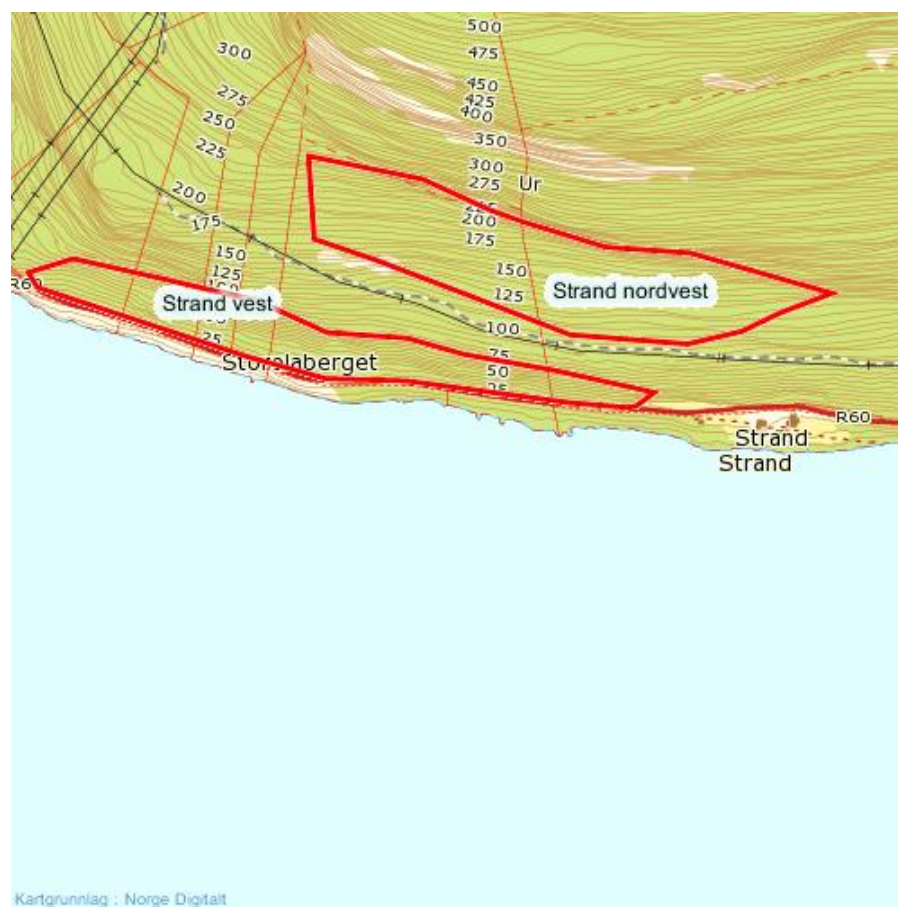
Del av helhetlig landskap: Det er en del mer eller mindre kulturpåvirket edellauvskog langs Lovatnet, og dette kan være blant de best utviklede restene av høstingsskog her.

Verdivurdering: Lokaliteten får en ganske grei verdi som svært viktig - A, særlig som følge av et ganske stort mangfold av skorpelav på almetrærne, inkludert flere til dels meget sjeldne og høgt rødlistede arter.

Skjøtsel og hensyn: All gran i og inntil lokaliteten bør fjernes snarest. En viss rydding av gråor og andre boreale treslag rundt almetrærne er også ønskelig. Trolig er de fleste trærne for gamle til at de tåler styving, men en bør vurdere dette, og i det minste sørge for å få opp nye almetrær som kan styves. Dette krever samtidig sannsynligvis noe reduksjon av hjortebestanden. Husdyrbeite er positivt, så sant det ikke medfører gnaging på almetrærne.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: junkerbregne, alm (NT), myske, almekullsopp (NT), narrepiggsopp (NT), prydhette, dverggullnål, *Gyalecta derivata* (EN), *Gyalecta flotowii* (VU), *Gyalecta truncigena* (VU), almelav (NT), blådoggnål (VU).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rik edellauvskog

Utforming: Alm-lindeskog

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Rik edellauvskog F01 - Alm-lindeskog F0105 (50%), Kalkskog F03 - Frisk kalkfuruskog F0302 (25%), Gammel lauvskog F07 - (15%).

Feltsjekk: 26.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 28.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 26.08.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane. En lokaliteten ble også kartlagt ved første gangs kartlegging (Gaarder & Fjeldstad 2002) av Geir Gaarder 26.06.2001, rett øst for denne lokaliteten. I den grad areal har overlappet gjelder nå de nye grensene for den nye lokaliteten, mens den gamle blir innskrenket tilsvarende.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsiden av Nordfjorden mellom Loen og Stryn, like nordvest for gardsbruket Strand, og ovenfor riksveg 60. I nedkant er det skarp grense mot ungskog langs kraftlinje og skogsveg. I vest danner kraftlinje grense og i nord stort sett bratte og høye berghamre. I øst går lokaliteten dels over i gammel naturtypelokalitet og dels granplantefelt. Berggrunnen består av gneis, men gir tydeligvis lokalt noe kalkrike forhold.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Området er generelt rasmarkspreget, dels med litt åpen grov ur, men mest skogkledd mer alm-lindeskog. Til dels rike sesongfuktige partier. Også noe lågurtfuruskog finnes. I tillegg en del bergvegger, men stort sett fattig.

Artsmangfold: Denne lia har noe linde, dels bestandsdannende og dels i blanding med andre treslag. Også en del hengebjørk og furu finnes. I tillegg mer sparsomt med alm (NT) og rognasal og innslag av andre boreale treslag som selje. Litt hassel i busksjiktet. Feltsjiktet er stedvis frodig og rikt med arter som myske, lundgrønnaks, skogfaks og breiflangre i feltsjiktet i skogen. I kantsoner og på små rasmarksenger kommer arter som bergmynte, kransmynte, liljekonvall, filtkongsslys inn. Lokalt mye taggbregne i sesongfuktige partier. På grov alm ble det ett sted funnet almelav (NT). Soppfungaen var ikke tilsvarende rik, og bare enkeltfunn av arter som marsipankremle og beltebrunpigg ble gjort, men det er potensial for flere. Lungenever-samfunnet opptrer på gamle lindetrær med alle fire lungenever-artene (mest lungenever), samt grynfiltlav.

Bruk, tilstand og påvirkning: Skogen er stort sett i aldersfase, selv om det lokalt også finnes mindre yngre bestand, og med stedvis en del grove trær både av hengebjørk og furu. Også innslag av grove trær av lind og alm. Et par av almetrærne bærer preg av å ha vært styvet og er gamle og dels innhule. Dødt trevirke var det likevel ikke spesielt mye av, og kontinuiteten er neppe særlig god.

Fremmede arter: Det er plantet litt gran både utenfor og delvis innenfor lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Det finnes en del rik lågurtskog og edellauvskog på nordsiden av Nordfjord, og avgrenset lokalitet utgjør en viktig del av dette.

Verdivurdering: Lokaliteten har en klar verdi som viktig - B og ligger på grensa mot svært viktig - A. Det er stedvis ganske velutviklet alm-lindeskog, og samtidig innslag av rik, gammel furuskog, smt funn av flere kravfulle arter.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene vil være å la skogen få stå i fred, med unntak av at all plantet gran bør fjernes snarest mulig.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 22 art(er) påvist: taggbregne, hassel, alm (NT), rognasal, lind, kransmynte, bergmynte, filtkongsslys, myske, liljekonvall, bredflangre, lundgrønnaks, skogfaks, blek kantarell, beltebrunpigg, marsipankremle, sølvnever, lungenever, skrubbenever, kystnever, grynfiltlav, almelav (NT).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rik edellauvskog
Utforming: Rikt hasselkratt
Mosaikk:
Feltsjekk: 27.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 28.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 27.08.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på østsiden av Lovatnet, like nord for Bøaøyna, under Hogrenningsnibba og rett ovenfor vegen som går langs vatnet. Den grenser til tidligere kartlagt naturtypelokalitet i nord (tilknyttet ei lita bekkekløft), mot vegen i vest, mot gradvis fattigere skog og rasmark i sør og mot berghamre og rasmark i øst. Berggrunnen består av granitt eller gneis.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Området er rasmarkspreget, og det er for det meste tette hasselkratt med lågurtvegetasjon her, til dels høgstaudevegetasjon.

Artsmangfold: Hassel dominerer i busk- (og tre-)sjiktet, med spredte trær av bl.a. alm (NT), osp og bjørk for øvrig. Feltsjiktet er frodig med en del edellauvskogsarter som skogfaks (stedvis mye), lundgrønnaks, kjempesvingel,, myske og vårerteknapp samt ett funn av svarterteknapp. Ellers spredt med kravfulle sopp i feltsjiktet, inkludert enkelte vanlige beitemarkssopp (kjeglevokssopp, krittovokssopp, tjærerødskivesopp), gullkremle og grønn fluesopp. Mye traktkremle. På eldre

lauvtrær innslag av lungenever og skrubbenever.

Bruk, tilstand og påvirkning: Antatt raspåvirkning (men det kan også være tidligere uthogster) gjør at skogen for det meste har preg av optimalfase, men med innslag av eldre trær.

Fremmede arter: Det er plantet litt gran rett på nordsiden av lokaliteten.

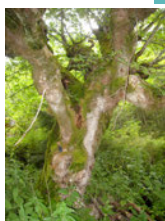
Del av helhetlig landskap: Det er mye til dels frodig edellauvskog langs Lovatnet, og dette utgjør nok en av de bedre utviklede hasselkrattene her.

Verdivurdering: Lokaliteten får under litt tvil verdi viktig - B, men er tross alt ganske så frodig og rik og med potensial for flere kravfulle og rødlistede arter (særlig blant sopp).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene vil være å la skogen få stå i fred, men helst fjerne grana i kantsona.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 16 art(er) påvist: hassel, alm (NT), svarterteknapp, vårerteknapp, skogsvinerot, myske, lundgrønnaks, skogfaks, kjempesvingel, grønn fluesopp, tjærerødskivesopp, kjeglevokssopp, kritt vokssopp, gullkremle, lungenever, skrubbenever.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Store gamle trær
Utforming: Skjøttet/styvet
Mosaikk:
Feltsjekk: 27.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 28.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 27.08.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordøstsiden av Lovatnet, like øst for Sande. Den omfatter bare ett tre som står i ei gjengroende beitemark, rett på nedsiden av en landbruksveg. Berggrunnen består trolig av granitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Treet har vært styvet. Feltsjiktet rundt er dominert av nitrofile engplanter.

Artsmangfold: På almetreet (NT) vokser flere kravfulle og rødlistede skorpelav, som almelav (NT), blådoggnål (VU) og bleik kraterlav (VU). Inntil treet er det bl.a. en del stornesle og skogsvinerot.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er neppe så lenge siden treet har vært styvet. Det er ganske grovt. Beitemarka har sannsynligvis vært noe gjødslet tidligere. Den ganske nye traktorvegen har ikke påvirket treet.

Fremmede arter: Ingen nær inntil.

Lok. nr. 109 Sande øst 1 forts.

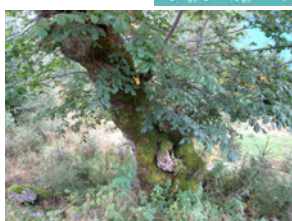
Del av helhetlig landskap: Det finnes en del styvingsalm i distriktet, som dette treet er en del av.

Verdivurdering: Selv om det bare er snakk om ett tre, så vokser det flere rødlistede skorpelav på det, inkludert to sårbare arter. Verdien settes derfor til viktig - B.

Skjøtsel og hensyn: Forsiktig styving er en fordel også i framtida, men framfor alt er det viktig at det blir beitet godt her slik at det ikke gror igjen rundt treet. En bør samtidig unngå framtidig gjødsling i nærområdet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 4 art(er) påvist: alm (NT), Gyalecta flotowii (VU), almelav (NT), blådoggnål (VU).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Store gamle trær
Utforming: Skjøttet/styvet
Mosaikk:
Feltsjekk: 27.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 28.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 27.08.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordøstsiden av Lovatnet, like øst for Sande. Den omfatter bare ett tre som står i ei gjengroende beitemark. Berggrunnen består trolig av granitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Treet har vært styvet. Feltsjiktet rundt har frisk engflora, dels med nitrofile trekk.

Artsmangfold: Det ble ikke funnet spesielle arter på almetreet utenom sparsomt med almelay (NT), men det har klart potensial for slike.

Bruk, tilstand og påvirkning: Treet er ganske grovt og innhult og har tydelig vært styvet tidligere. Enga er i gjengroing. Det er ganske nylig plantet til med gran her som på sikt vil være ødeleggende for styvingstreeet.

Fremmede arter: Gran er plantet nær inntil.

Del av helhetlig landskap: Det finnes en del styvingsalm i distriktet, som dette treet er en del av.

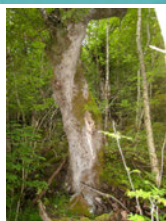
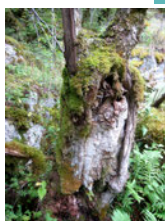
Lok. nr. 110 Sande øst 2 forts.

Verdivurdering: Det er ikke funnet spesielle arter på dette treet, men det er ganske grovt og samtidig innhult og står i et åpent landskap. Potensialet for slike er derfor absolutt til stede og det får verdien viktig- B.

Skjøtsel og hensyn: Forsiktig styving er en fordel også i framtida, men framfor alt er det viktig at det blir beitet godt her slik at det ikke gror igjen rundt treet, og fjerne umiddelbart granplantene. En bør samtidig unngå framtidig gjødsling i nærområdet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 2 art(er) påvist: alm (NT), almelav (NT).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rik edellaauvskog

Utforming: Alm-lindeskog

Mosaikk: Totalt 3 naturtype(r) registrert: Rik edellaauvskog F01 - Alm-lindeskog F0105 (60%), Rik edellaauvskog F01 - Rikt hasselkratt F0103 (20%), Høstingsskog D18 - Varmekrevende, frisk, næringsrik høstingsskog med styvingstrær av edellaauvtrær (alm, ask, lind) D1801 (20%).

Feltsjekk: 27.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 28.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 27.08.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordøstsiden av Lovatnet, like nordøst for Sande. Den ligger i den sørvestvendte lia, og grenser mot yngre skog inntil traktorveg i sør, og mot yngre og del granplantet skog i vest. Ellerst mer rasmarskspåvirket skog i nord og øst. Det er innslag av grov, storsteinet blokkmark innenfor lokaliteten. Berggrunnen består av gneis eller granitt.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten ligger trolig på ei stor, gammel og grov ur, med en del store steinblokker i partier, men samtidig frodig inneblant disse. Vegetasjonen har karakter av svakt utviklet alm-lindeskog, mye av frisk type i overgang mot mulig or-askeskog. Samtidig er det noe kulturpåvirkning og tidligere har nok deler hatt karakter av høstingsskog.

Artsmangfold: I tresjiktet opptrer bl.a. spredt med alm (NT) og litt ask (NT), samt diverse boreale

treslag som bjørk, osp, gråor, selje og rogn. Også en del hasselkratt. Feltsjiktet er ganske frodig og inkluderer edellauvskogsarter som myske, vårerteknapp og kjempesvingel. Også høgstauder som skogsvinerot, strutseving og stornesle er typisk og vanlige. På enkelte gamle almetrær ble det funnet kravfulle knappenålslav som kystdoggnål (NT) og blådoggnål (VU), samt almélav (NT). På andre lauvtrær litt av lungenever-samfunnet, inkludert sølvnever. Beitemarkssopp vokser også spredt på marka i skogen og en liten flekk på bare et par kvadratmeter i grov ur var spesielt artsrik med minst 9 arter, inkludert ravnerødskivesopp (NT), elegant småfingersopp (NT) og safransmåfingersopp (VU). På levende tre ble ellers beversagsopp funnet og på en låg *Ceraceomyces borealis* (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: En del av skogen er i optimalfase, både eldre og yngre, men det er samtidig partier med aldersfase. Det er samtidig innslag av enkelte trolig ganske gamle, tidligere styvede almetrær her, i alt kanskje et 20-talls observert. En del hjortegneg på gamle trær og dårlig foryngelse. Litt gran er plantet i kantsoner. I tillegg går en skogsveg dels i kanten, men også gjennom lokaliteten. Den forgreiner seg der den ene delen er i ferd med å gro helt igjen, mens den andre er mer åpen og benyttes som tursti.

Fremmede arter: Gran er plantet nær inntil og dels i lokaliteten i vest, ikke bare norsk gran men også edelgran og mulige andre arter. Dels sekundærspredt gran i området.

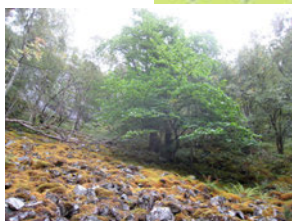
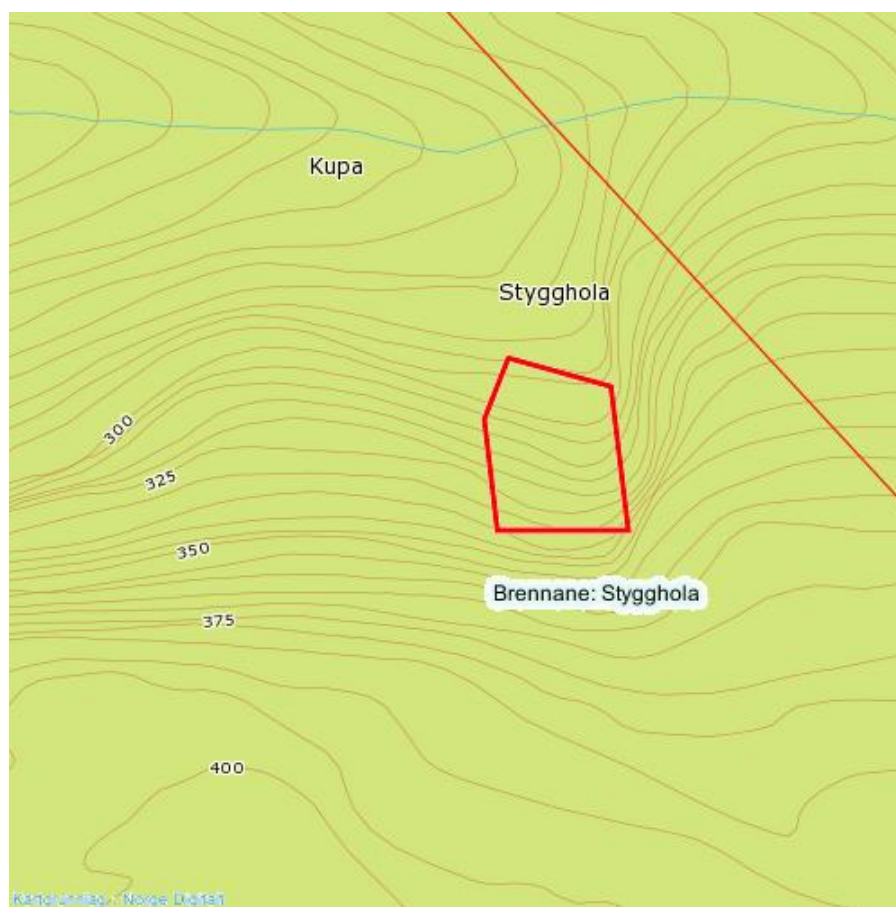
Del av helhetlig landskap: Det er mye til dels frodig edellauvskog langs Lovatnet, og dette utgjør nok en av de bedre utviklede forekomstene.

Verdivurdering: Lokaliteten får under tvil verdi svært viktig - A, i første rekke som følge av funn av flere rødlistede arter, inkludert enkelte sårbare arter, innenfor ulike organismegrupper. Selve strukturen og tilstanden til skogen tilsier isolert sett ikke like høy verdi.

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig at gran i og inntil lokaliteten blir fjernet. For øvrig bør det være minst mulig inngrep her, selv om dette nok har vært ganske kulturpåvirket tidligere. Vanlig turbruk av skogsvegene utgjør ingen konflikt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 26 art(er) påvist: alm (NT), vårerteknapp, skogsvinerot, brunrot, myske, ask (NT), kjempesvingel, *Ceraceomyces borealis* (NT), rødgul småkøllesopp, *Entoloma caesiocinctum*, ravnerødskivesopp (NT), tjærerødskivesopp, silkerødskivesopp, kjeglevokssopp, liten vokssopp, spissvokssopp, kritt vokssopp, beversagsopp, safransmåfingersopp (VU), elegant småfingersopp (NT), sølvnever, lungenever, grynfilltav, almélav (NT), blådoggnål (VU), kystdoggnål (NT).

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rik edellauvskog
Utforming: Gråor-almeskog
Mosaikk:
Feltsjekk: 28.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 28.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 28.08.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane. Lokaliteten ligger innenfor et ganske stort barskogsdominert område som ble kartlagt i forbindelse med første runde for barskogsvern (Moe 1994), men frafalt i verneprosessen. Dette området ble først registrert som verdifull naturtype (Gaarder & Fjeldstad 2002, deres lokalitet 31), men bør ikke ligge inne i Naturbase som dette, da store deler av området mangler kvaliteter som forsvarer en slik betegnelse.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger oppe i den nordvendte lia nær østenden av Hornindalsvatnet. I et småkupert terreng langs Vikaelva, grenseelva mellom Eid og Stryn kommuner, er det her et lite nordvendt søkk med rasmarek og litt frodig lauvskog, og noen berghamre mot sør og øst. Berggrunnen består helst av øyegneis, som nok gir grunnlag for forholdsvis kalkfattig flora, men det finnes også noe antatt litt rikere biotittgneis i dette området. **Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:** Det er bare snakk om en liten og svakt utviklet forekomst av gråor-almeskog i rasmarek. Selve rasmarka har fattige mosesamfunn (gråmoser) på steinblokker, mens det raskt går over i blåbær- og småbregneskog mot vest.

Artsmangfold: To almetrær (NT) står her, mens det er boreale treslag som bjørk, rogn og selje rundt, og litt lenger unna furu. Feltsjiktet er ikke særlig rikt og ingen varmekjære arter ble funnet, bare litt næringskrevende arter som stankstorkenebb, myskegras og krattmjølke. På almetrærne vokser bl.a. lungenever.

Bruk, tilstand og påvirkning: Selve lokaliteten har skog i tidlig aldersfase til sein optimalfase med lite dødt trevirke. Rundt er det også mest slik skog, men i tillegg går en ganske ny skogsbilveg nedenfor, som det er flatehogd noe rundt.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Det finnes litt edellauvskog på nordsiden av Hornindalsvatnet, men lite på sørsiden og denne lokaliteten kan i liten grad sies å være noen del av et helhetlig landskap.

Verdivurdering: Lokaliteten får bare verdi lokalt viktig - C, siden den er liten, dårlig utviklet og hittil uten funn av spesielt sjeldne eller kravfulle arter. Den skiller seg likevel positivt ut i landskapet.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene vil være å la skogen få stå i fred.

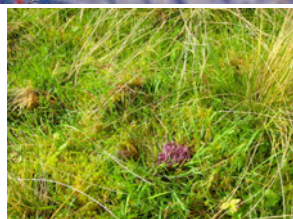
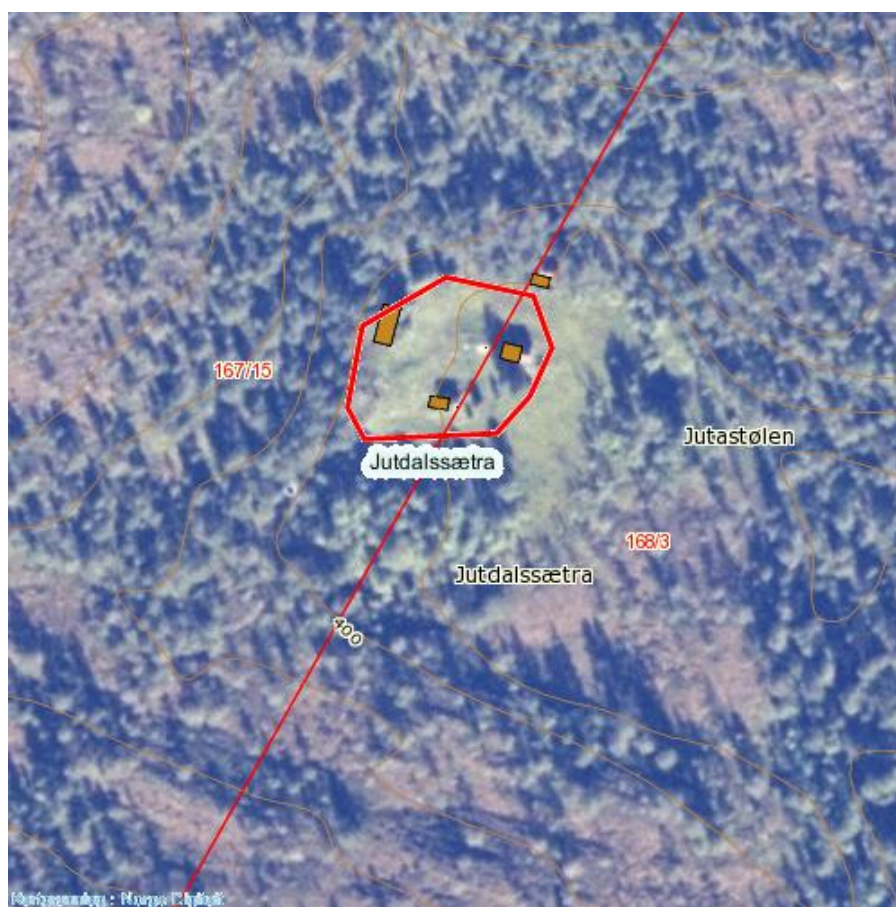
Artsliste for lokaliteten

Totalt 3 art(er) påvist: alm (NT), krattmjølke, lungenever.

Litteratur

Gaarder, G. & Fjeldstad, H. 2002. Biologisk mangfold i Stryn kommune. Miljøfaglig Utredning Rapport 2002:5. 1-39.

Moe, B. 1994. Inventering av verneverdig barskog i Sogn og Fjordane. NINA Oppdragsmelding 318:1-85

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 28.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 28.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 28.08.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane. Lokaliteten ligger innenfor et ganske stort barskogsdominert område som ble kartlagt i forbindelse med første runde for barskogsvern (Moe 1994), men frafalt i verneprosessen. Dette området ble først registrert som verdifull naturtype (Gaarder & Fjeldstad 2002, deres lokalitet 31), men bør ikke ligge inne i Naturbase som dette, da store deler av området mangler kvaliteter som forsvaret en slik betegnelse.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en del av setervollen på Jutdalssætra, som ligger oppe i det småkuperte skoglandskapet sør for østenden av Hornindalsvatnet. Bare sentrale og vestre deler av setervollen er avgrenset, da de østre delene er såpass preget av myr og fukteng i gjengroing til at de ble vurdert å være mindre verdifulle nå. Trolig består berggrunnen av biotittgneis, som lokalt kan gi grunnlag for svakt kalkrike miljøer, men oftest nokså kalkfattig vegetasjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er preg av ganske typisk mager engvegetasjon med en del finnskjeggryer og bare flekkvis såpass rikt som gulaks-engkveineng. I

t tillegg innslag av fukteng, mens tørrbakkevegetasjon mangler.

Artsmangfold: Det er mest furuskog rundt og enkelte furutrær og einerbusker på setervollen. Engvegetasjonen er artsfattig, men med typiske naturengplanter som finnskjegg, tepperot, legeveronika, kystmaure og hårsveve. Noe bjørnemose enkelte steder vitner om dårlig beitetrykk. I tillegg ble en håndfull beitemarkssopp funnet, inkludert de to sårbare artene fiolett greinkøllesopp (VU) og mørkskjellet vokssopp (VU).

Bruk, tilstand og påvirkning: Setervollen bærer tydelig preg av å være gammel og i lang tid hatt tradisjonell bruk uten særlig jordbearbeiding eller gjødsling, men med slått og beite. Nå er det bare svakt beitetrykk fra storfe (og kanskje sau?) på utmarksbeite i området og beitetrykket er for svakt til å opprettholde verdiene på sikt.

Fremmede arter: Ingen observert.

Del av helhetlig landskap: Det er sparsomt med setervoller i distriktet, og de andre som finnes er ikke nærmere undersøkt. Inntil videre er det liten grunn til å betrakte den som del av noe større, helhetlig landskap.

Verdivurdering: Lokaliteten har en ganske grei verdi som viktig - B, siden setervollen er forholdsvis intakt og bærer preg av langvarig, tradisjonell hevd, samt har forekomst av et par sårbare arter. Hvis ikke hevdten i løpet av noen år tar seg opp igjen, er det grunn til å frykte at verdien må senkes.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er helt avhengig av beite og eventuelt slått i tillegg, som er høyt nok til at graset blir holdt godt nede. Samtidig må det ryddes trær og busker i kantsoner for at setervollen ikke skal gro igjen.

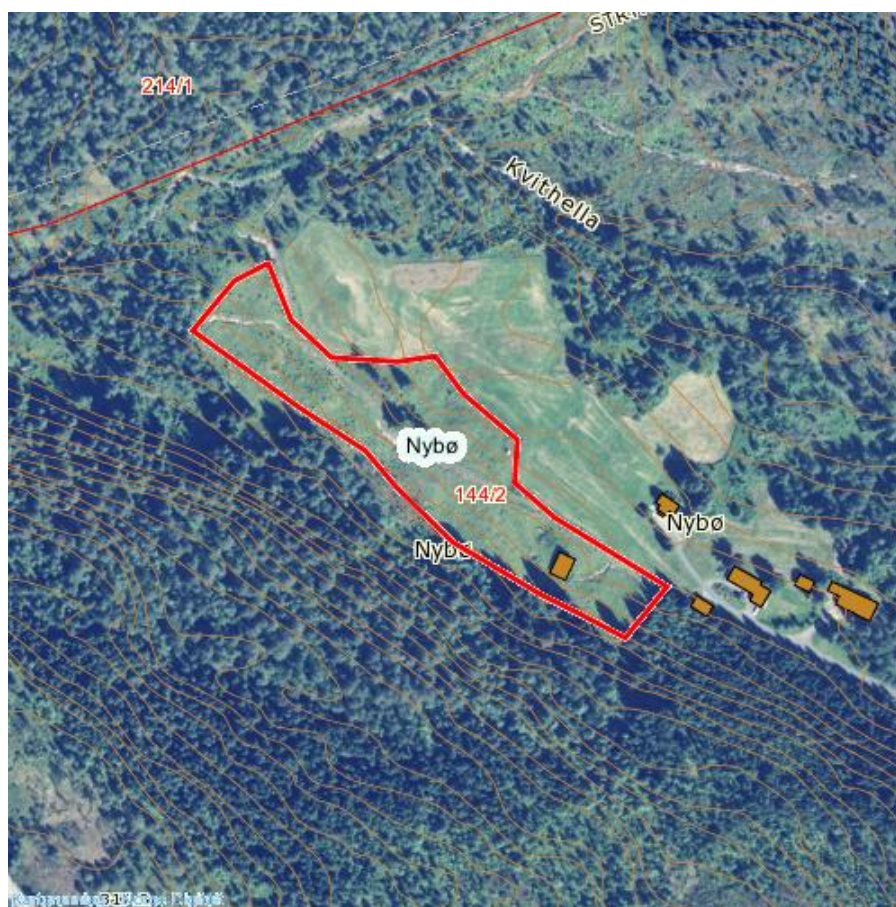
Artsliste for lokaliteten

Totalt 12 art(er) påvist: tepperot, legeveronika, hårsveve, kystmaure, engfrytle, kornstarr, finnskjegg, fiolett greinkøllesopp (VU), kantarellvokssopp, brunfnokket vokssopp, honningvokssopp, mørkskjellet vokssopp (VU).

Litteratur

Gaarder, G. & Fjeldstad, H. 2002. Biologisk mangfold i Stryn kommune. Miljøfaglig Utredning Rapport 2002:5. 1-39.

Moe, B. 1994. Inventering av verneverdig barskog i Sogn og Fjordane. NINA Oppdragsmelding 318:1-85

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 28.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 28.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 28.08.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på sørvestre del av gardsbruket Nybø på Markane sørøst for Hornindalsvatnet. Den er ganske skarpt avgrenset mot skog i sør, vest og øst, og mot oppdyrket kulturesseng i nord. Trolig består berggrunnen av øyegneis, som stort sett gir nokså kalkfattig vegetasjon.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Engene har for det meste friskt preg, dels noe oseanisk/humid gulaks-engkveineng, dels mer sølvbunkedominans, samt litt finnskjeggryer. Enkelte partier er ganske urterike. Også mindre fuktig.

Artsmangfold: Engvegetasjonen er ikke særlig artsrik, men med flere typiske naturengplanter som finnskjegg, tepperot, legeveronika, kystmaure, blåklokke, harerug og gulaks. I tillegg ble rundt 15 arter beitemarkssopp funnet, de fleste ganske vanlige og lite kravfulle, men også rødne luttvokssopp (VU) ble påvist.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det meste av beitemarka bærer preg av langvarig hevd, men trolig

har det tidligere i perioder stått litt trær på deler av beitemarka. Den virker gjennomgående ugjødset til svakt gjødset. Det går en enkel traktorveg sentralt gjennom lokaliteten. Beitetrykket med sau virker brukbart avpasset beitegrunnlaget. Et klart positivt trekk er at en del smågran har blitt ryddet vekk de siste par årene.

Fremmede arter: Det står litt gran i kantene og dels inne på enga i vest, samt at et par asketrær (NT) nok er plantet nokså sentralt på enga.

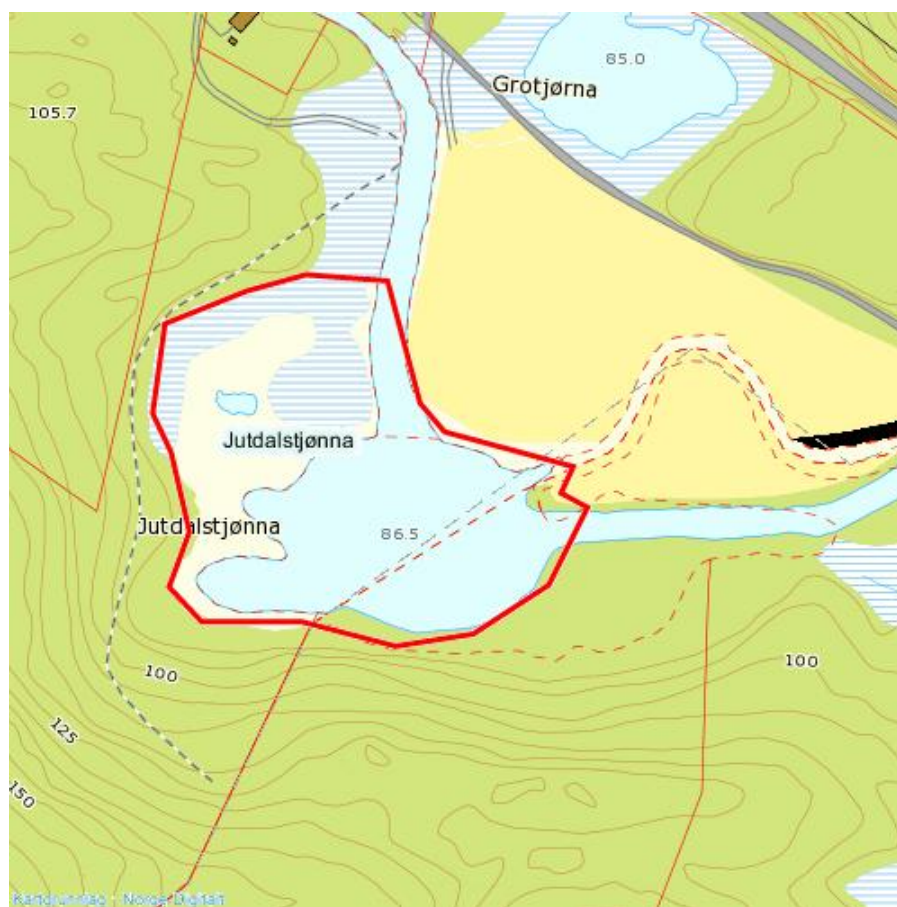
Del av helhetlig landskap: Det er sparsomt med naturbeitemarker i distriktet, og få andre er undersøkt. Inntil videre er det liten grunn til å betrakte den som del av noe større, helhetlig landskap.

Verdivurdering: Lokaliteten får verdien viktig - B, siden den er ganske artsrik med forekomst av flere kravfulle og enkelte rødlistede arter, samt i god hevd.

Skjøtsel og hensyn: Naturverdiene er helt avhengig av at et godt beitetrykk opprettholdes. Det er samtidig viktig å unngå gjødsling og å rydde vekk trær og busker i kantsoner år om annet.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 25 art(er) påvist: harerug, tepperot, legeberonika, blåklokke, kystmaure, engfrytle, kornstarr, bråtestarr, gulaks, finnskjegg, hvit køllesopp, *Entoloma caesiocinctum*, *Entoloma exile*, bronserødkivesopp, *Entoloma longistriatum*, tjærerødkivesopp, silkerødkivesopp, gul vokssopp, mønjevokssopp, rødneende lutvokssopp (VU), seig vokssopp, grønn vokssopp, honningvokssopp, elfebenshette, svartlodnetunge.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Kroksjøer, flomdammer og meandrerende elveparti

Utforming:

Mosaikk:

Feltsjekk: 28.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 28.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 28.08.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Sindreelva, elva som renner ut i østenden av Hornindalsvatnet fra Markane. Det meste av elva i nedre i deler har blitt forbygd, men akkurat rundt Jutdalstjønna er det opprinnelig meandrerende elveløpet delvis beholdt et kort parti. Lokaliteten grenser skarpt mot fastmark med skog i sør/sørvest, mot dyrket mark i nordøst og mot tydelig forbygd elv i over- og nedkant. Trolig er det en del middels til litt finkornede løsmasser her.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Det er snakk om et nokså grunt tjern med en del elvesnelle-flaskestarr-sump i kantsoner. I tillegg noe fattig- til svakt intermedier myr i nordvest, for det meste av fastmatteutforming.

Artsmangfold: Floraen virker ikke særlig artsrik eller krevende og ingen spesielle arter ble observert, bare typiske, vanlige arter som flaskestarr og elvesnelle.

Bruk, tilstand og påvirkning: Den omfattende utrettingen og forbyggingen av Sindreelva har

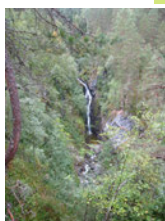
ødelagt det aller meste av flommarker og naturverdier langs vassdraget. Dette har også utvilsomt påvirket Jutdalstjønnna negativt, siden det går forbygd (og muligens litt senket) elv både inn og ut av vatnet, samt noe kjørespor mv i kantsoner, særlig i nordvest.

Fremmede arter: Ingen spesielle ble observert.

Del av helhetlig landskap: Opprinnelig har nok tjernet vært en viktig del av et helhetlig flommarkssystem langs Sindreelva, men dette er ikke lenger situasjonen nå. Det finnes fremdeles flere vegetasjonsrike og biologisk verdifulle tjern (med bl.a. interessante forekomster av hekkende våtmarksfugl) lenger inne på Markane, og i begrenset grad er muligens Jutdalstjønnna en del av dette komplekset.

Verdivurdering: Lokaliteten får bare verdien lokalt viktig - C, siden den er ganske liten, ikke særlig godt utviklet, hittil uten funn av spesielt sjeldne eller kravfulle arter, og delvis forringet av inngrep. Verdien var utvilsomt høyere før forbygningene ble utført.

Skjøtsel og hensyn: Nye, negative inngrep eller forurensning bør ikke forekomme. Derimot vil restaurering av deler av flommarksmiljøene utvilsomt være positivt, med gjenskaping av meanderende elveløp mv.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg

Utforming: Bekkekløft

Mosaikk:

Feltsjekk: 28.08.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 28.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 28.08.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane. Lokaliteten ligger i kanten av et ganske stort barskogsdominert område som ble kartlagt i forbindelse med første runde for barskogsvern (Moe 1994), men frafalt i verneprosessen. Dette området ble først registrert som verdifull naturtype (Gaarder & Fjeldstad 2002, deres lokalitet 31), men bør ikke ligge inne i Naturbase som dette, da store deler av området mangler kvaliteter som forsvaret en slik betegnelse.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Kvithella, et mindre sidevassdrag til Sindreelva som renner ut i østenden av Hornindalsvatnet. Den ligger oppe i den nordvendte lia sørvest for gardsbruket Nybø, i et parti der elva faller ganske bratt ned og danner ei lita kløft med en del bergvegger. Den er avgrenset av opphør av kløftpreg på alle kanter. Berggrunnen består helst av øyegneis, som nok gir grunnlag for forholdsvis kalkfattig flora.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Topografisk er det snakk om ei lita, men ganske greit utformet kløft, der det også er innslag av to fossefall. Fosseenger mangler. Vegetasjonstyper er litt blåbærskog og mest småbregneskog, samt tendenser til høgstaudeskog.

Artsmangfold: Lokaliteten virker ikke særlig artsrik og ingen spesielt kravfulle arter er så langt påvist. Furu forekommer spredt, men bjørk er nok vanligst. Ellers noe rogn og innslag av gråor. I tillegg sparsomt med bl.a. rogn og selje. Litt liljekonvall indikerer halvrike forhold i det minste lokalt. På lauvtrær litt lungenever og kystfyllav.

Bruk, tilstand og påvirkning: Vassdraget antas å være uregulert. Skogen i kløfta er i eldre optimalfase til tidlig aldersfase og med lite dødt trevirke og biologisk gamle trær.

Fremmede arter: Plantet litt gran i nedre deler.

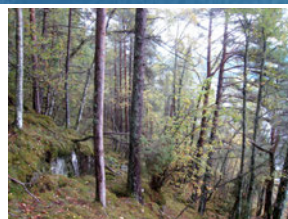
Del av helhetlig landskap: Det er få bekkeløfter av betydning i nærområdet og lokaliteten kan i liten grad betraktes som noen del av et helhetlig landskap.

Verdivurdering: Lokaliteten får under litt tvil verdi viktig - B, men den er tross alt ganske godt utformet, inkluderer et par små fossefall og med forekomst av enkelte svake signalarter.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene vil være å la skogen få stå i fred.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 2 art(er) påvist: lungenever, kystfyllav.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Rik edellauvskog

Utforming: Alm-lindeskog

Mosaikk: Totalt 2 naturtype(r) registrert: Rik edellauvskog F01 - Alm-lindeskog F0105 (40%), Kalkskog F03 - Lågurtkalkskog i kyststrøk F0306 (40%).

Feltsjekk: 09.10.2009 (siste)

Beskrivelse

Innledning: Beskrivelsen er lagt inn av Geir Gaarder 29.03.2011 på grunnlag av eget feltarbeid i 09.10.2009, i forbindelse med supplerende naturtypekartlegging på oppdrag for Fylkesmannen i Sogn og Fjordane.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ute på Ulvedalsneset nedenfor Ulvedal på nordsiden av Nordfjord, dvs rett nord for Utvik. Den avgrenses mot stupbratte berg i sør, mot sjøen i øst og mot granplantefelt i nord og vest (dels ung og fattig furuskog i nord). Berggrunnen består stort sett av gneis og virker ikke spesielt kalkrik. Den fattige til halvrike furuskogen i øvre deler er under tvil inkludert, mens den rikere, mer edellauvskogspregede skogen ned mot sjøen er klarere definert som naturtype.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtype er problematisk og er her litt tvil ført som rik edellauvskog av alm-lindeskogstypen, i første rekke i nedre deler av lia. I tillegg under større tvil lagt inn noe kalkskog, selv om kalkpreget er dårlig over store deler av lokaliteten. Det er en del blåbærmark her, men også lågurtfuruskog, dels av tørr utforming som har potensial for mer kalkkrevende sopp.

Artsmangfold: Viktigste treslag er trolig furu, men i nedre deler også noe lind, samt stedvis mye hasselkratt. Ellers andre boreale treslag som bjørk, gråor og selje. Feltsjiktet er gjennomgående ikke særlig rikt, men en del myske og spredt med sanikel. For øvrig arter som fagerperikum og hundekveke. Enkelte litt kravfulle sopp ble derimot funnet. Dette inkluderer kjempemusserong, flere funn av skjellstorpigg, samt ett også av skarp rustbrunpigg og gul trompetsopp, som alle er svake indikasjoner på litt rikere, eldre furuskog. Ellers to funn av blomkålsopp, en typisk art som går på gamle furutrær på litt bedre boniteter. Også stubbekorallsopp ble funnet på furustubbe. I nedre, nordlige deler vokste i tillegg svart tvillingbeger (NT) på to lindelæger. Enkeltfunn av mønjevokssopp og kjeglevokssopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er for det meste skog i aldersfase her, og det finnes til dels storvokst furu. Det er lite dødt trevirke, men finnes litt lokalt av bl.a. gråor. Lauvkogen er ikke særlig gammel eller grov, men flere av lindetrærne har trolig vært styvet tidligere. I nord og vest er det et ganske godt utbygd skogsvegnett og for det meste hogstflater og tette granplantefelt.

Fremmede arter: Litt sekundærspredning av gran innenfor lokaliteten, og som nevnt er mye gran plantet rett på utsiden.

Del av helhetlig landskap: Nordsiden av Nordfjord har i Stryn kommune flere forekomster av til dels ganske velutviklet lågurtfuruskog med godt innslag av kalkkrevende sopp, og det samme gjelder også for edellauvskoger med lind her. Denne lokaliteten på Ulvedalsneset er en del av dette elementet, men langt fra den viktigste.

Verdivurdering: Lokaliteten får under tvil verdi viktig - B, i første rekke fordi den samlet sett blir ganske stor og intakt. Den er på den andre siden ikke særlig godt utviklet og med få funn av kravfulle og rødlistede arter.

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er å la skogen stå helt i fred, bortsett fra regelmessig fjerning av gran som sprer seg inn. Særlig treslagsskifte, flatehogst og hogst av edellauvtrær er negativt.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 10 art(er) påvist: sanikel, myske, gul trompetkantarell, lindebeger (NT), skarp rustbrunpigg, mønjevokssopp, kjeglevokssopp, stubbekorallsopp, blomkålsopp, kragemusserong.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg

Utforming: Bekkekløft

Mosaikk:

Feltsjekk: 03.05.2006 (siste)

Beskrivelse

Innleiing: Om lag heile skildringa er teken ut frå Oldervik (2006), og han gjorde feltarbeid her 03.05.2006.

Lokalisering og naturgrunnlag: Heile denne lokaliteten ligg innan kulturlandskapet i bygda og kan best karakteriserast som; "ravinebekkar/elver, i det minste i den nedre delen. Samtidig må også elvene reknast som "bekkar" i eit intensivt drive kulturlandskap og må slik reknast som biologiske oasar i landskapet. Den biologiske produksjonen er oftast vurdert som høg og naturtypen er generelt rekna for å vera artsrik.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Som tidlegare nemnd finn ein mest berre ymse lauvtreartar i ravinen og innslaget av edellauvskogsartar vert naturleg nok større ned mot sjøen. Elles vil ein finna ein del fuktkevande, men for det meste vanlege planteartar på lokaliteten. Ut frå ei generell vurdering, så har ein grunn til å tru at innslaget av høgstauder er ganske stort på ein slik lokalitet, men grunna tidspunktet inventeringa vart gjort og at ravinen er så utilgjengeleg, så er det ikkje muleg å seia noko meir konkret om kva for artar som finst der.

Artsmangfald: Der vegen kryssar elva nedaføre kyrkja vart den vakre, men ikkje særleg sjeldne orkideen, vårmarihand observert ved besøket den 6. juni 2006. Elles var det som tidlegare nemnd ikkje muleg å undersøkje verken plante- .mose- eller lavfloraen sørleg eksponeringa gjer likevel at ein har grunn til å tru at til dømes mosefloraen er triviell her. Gjennom kikkert vart det leita etter store og godt synlege artar frå lungeneversamfunnet, men ein art som lungenever vart knapt observert.

Bruk, tilstand og påverknad: Hovudvegen gjennom bygda kryssar begge elvene, men for Hoplandselva sin del ligg heile lokaliteten nedaføre vegen. For Randaelva derimot må ein rekna den delen av elva som renn gjennom kulturlandskapet også oppom hovudvegen. Elles finst det

enda nokre av kvernhusa att ved elva, i det minste i øvre del av Randaelva.

Framande artar: Som tidlegare nemnd er det planta litt gran langs elva, også i ravinen der ho må reknast som mest utilgjengeleg.

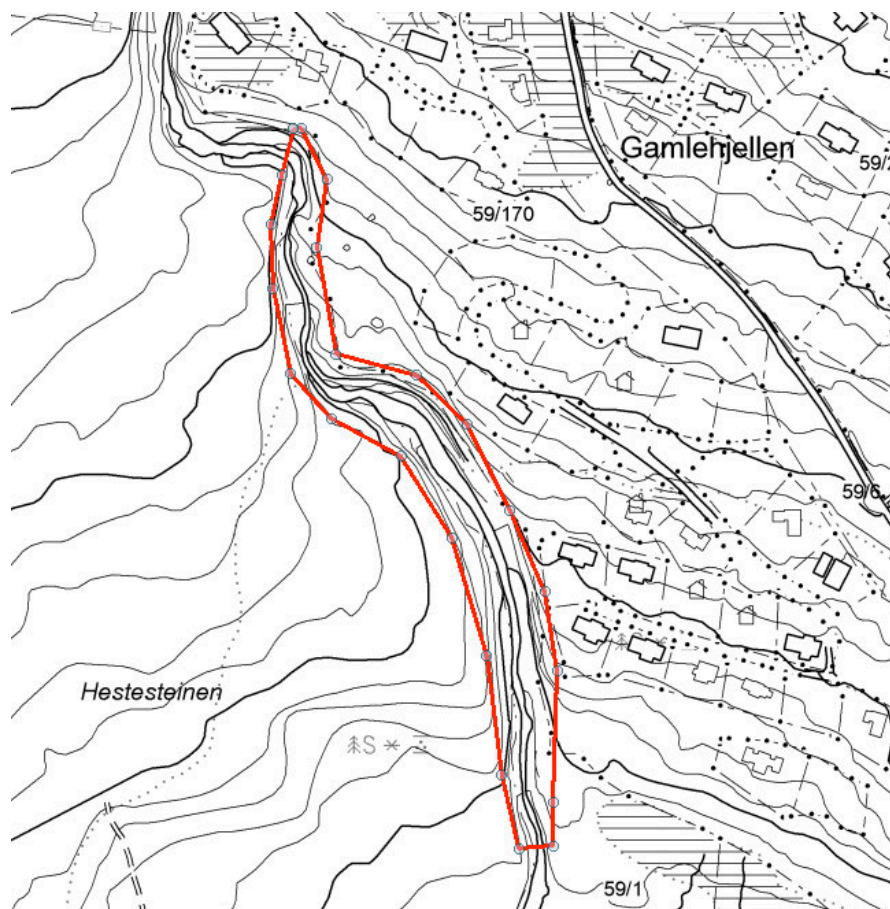
Del av heilskapleg landskap: Det føreligg ikkje data som tilseier at dette er nokon viktig del av eit heilskapleg landskap.

Verdivurdering: Verdien av ein slik lokalitet ligg både i vatnet og i kantsonene. og naturtypen har først og fremst eit landskapsøkologisk utgangspunkt. Av dette følgjer at naturtypen ikkje er definert ut frå botaniske kriteri, så slike element vert mindre vektlagd ved skildringa av denne lokaliteten. Slik ein ser det, så ligg verdien mest i sjølve bekkedalen og særskild den verdien den har for einskilde fugleartar, som til dømes ymse spurvefugl og fossekall. Fuglar som søker næring i kulturlandskapet vil her finna skydd mot eventuelle predatorar, samt reirplassar i trevegetasjon og ikkje minst vil det vera tilgang på vatn. Dette er viktig i eit elles einsformig kulturlandskap. Også for einskilde pattedyr, som til dømes piggsvin vil ein slik lokalitet vera viktig, men akkurat denne arten ser ut til å vera forsvunnen frå bygda no. Ein vil setja verdien til; Viktig – B, fordi elvane samla sett har stor verdi for det biologiske mangfaldet på staden

Skjøtsel og hensyn: Ved ei eventuell utbygging av vassdraga, er truleg minstevassføring naudsynt om kvalitetane ved lokaliteten skal oppretthaldast. Kvalitetar knytte til desse lokalitetane er alltid sårbare for vassdragsreguleringar. Elles er det negativt om kantvegetasjonen vert fjerna, særleg i dei meir opne områda øvst, men også i sjølve ravinen.

Litteratur

Oldervik, F. 2006. Hopland kraftverk, Stryn kommune. Verknader på biologisk mangfald. Miljøfaglig Utredning rapport 2006: 30

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Bekkekløft og bergvegg
Utforming: Bekkekløft
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.05.2006 (siste)

Beskrivelse

Innleiing: Om lag heile skildringa er teken ut frå Oldervik & Gaarder (2006), og dei gjorde feltarbeid her 02.05.2006.

Lokalisering og naturgrunnlag: Eit stykke nedanfor Tønningsetra skjer Vikaelva seg ned i ei trong kløft med stadvis opptil vel 10 meter høge bergveggar på begge sider. Eit par plassar daner elva også litt større fossefall (med kanskje 5-6 meters høgde). Mykje av kløfta er vanskeleg tilgjengeleg, men det er fleire stader litt rasmark i kløfta. Særleg gjeld det på austsida av elva i nedre del av avgrensa lokalitet.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Berggrunnen er hard og fattig og gjev i utgangspunktet ikkje grunnlag for særleg frodig vegetasjon. Lav- og mosesamfunn typiske for surt og noko tørt berg er dominerande. På små, skjerma stadar finst flekkar med meir fuktkevjande mosesamfunn typiske for steinblokkar og ur i suboseaniske strøk. Det er også tendensar til parallelle lavsamfunn på noko tørrare berg. Av vegetasjonstypar er det oftast dårleg utvikla plantesamfunn, men noko blåbærskog og røsslyng-/bærlyngfuruskog førekjem. I tillegg er det litt rikare rasmarker i nedre delar, med innslag av både høgstaudevegetasjon og artar typiske for gråoralmeskog.

Artsmangfald: Det vart ikkje funne raudlisteartar og potensialet for funn av slike er også noko svakt, sjølv om ein ikkje heilt kan utelukke det. Den ganske frodige rasmarka i nedre delar hadde fleire typiske høgstaudeplanter som kvitsoleie, skogstorkenebb, mjøurdurt, strutseving, stornesle og vendelrot, samt markjordbær. I tillegg var det her så vidt taggbregne, ein noko basekrevjande art, samt ein del av edellauvskogsplantene lerkespore og tannrot. Tilknytt ein litt større foss i øvre delar vart det funne m.a. krattmjølke og fjelltistel. Det vart ikkje funne spesielt kravfulle mosar, men nokre artar typiske for litt frodig skog og berg, som krinsflatmose *Radula complanata*,

palmemose *Climacium dendroides* og i mindre grad sagtvibladmose *Scapania umbrosa*. Lenger oppe i kløfta yaks det derimot, i ei godt skjerma blokkmark (LP 7827 6817), fleire fuktkevande og dels suboseaniske mosar som storstylte *Bazzania trilobata*, raudmuslingmose *Mylia taylorii*, stripefoldmose *Diplophyllum albicans* og skyggehusemose *Hylocomiastrum umbratum* (sistnemnde yaks også i litt grovsteina ur i rasmarka i nedre delar). Lavfloraen var ikkje så godt utvikla, men det vart funne sparsamt med lungenever *Lobaria pulmonaria* og grynfilflav *Pannaria conoplea* på nokre lauvtre i rasmarka i nedre delar, samt skålfilflav *Protopannaria pezioides* på berg i same området. I tillegg veks vanleg blåfilflav *Degelia plumbea* og kystvrenge *Nephroma laevigatum* på nokre av opne lenger oppe i kløfta.

Bruk, tilstand og påverknad: Sjølve lokaliteten ber lite preg av menneskelege inngrep, men det står til dels tette granplantefelt heilt ut mot kanten av kløfta på austsida. Det er meir intakt eldre naturskog med bjørk og furu på vestsida. I sjølve kløfta er det lite skog og det finst berre spreidd med gamle tre av furu og bjørk, og lite daudt trevirke. På austkanten av kløfta står det ein handfull grove ospetre i øvre delar.

Framande artar: Ingen er nemnt innanfor lokaliteten.

Del av heilskapleg landskap: Det føreligg ikkje data som tilseier at dette er nokon viktig del av eit heilskapleg landskap.

Verdivurdering: Ein har førebels vald å setja verdien til; lokalt viktig - C. Eventuelle seinare funn av raudlisteartar kan gjera at verdien må oppjusterast. Naturtype som bekkekløft skulle vere grei. Avgrensing mot sør, aust og vest er også ganske klar. Den er derimot ikkje like opplagt mot nord, oppover i kløfta. Her har ein valt å ikkje ta med dei øvste delane, sidan desse var dei fattigaste og mest utan funn av signalartar.

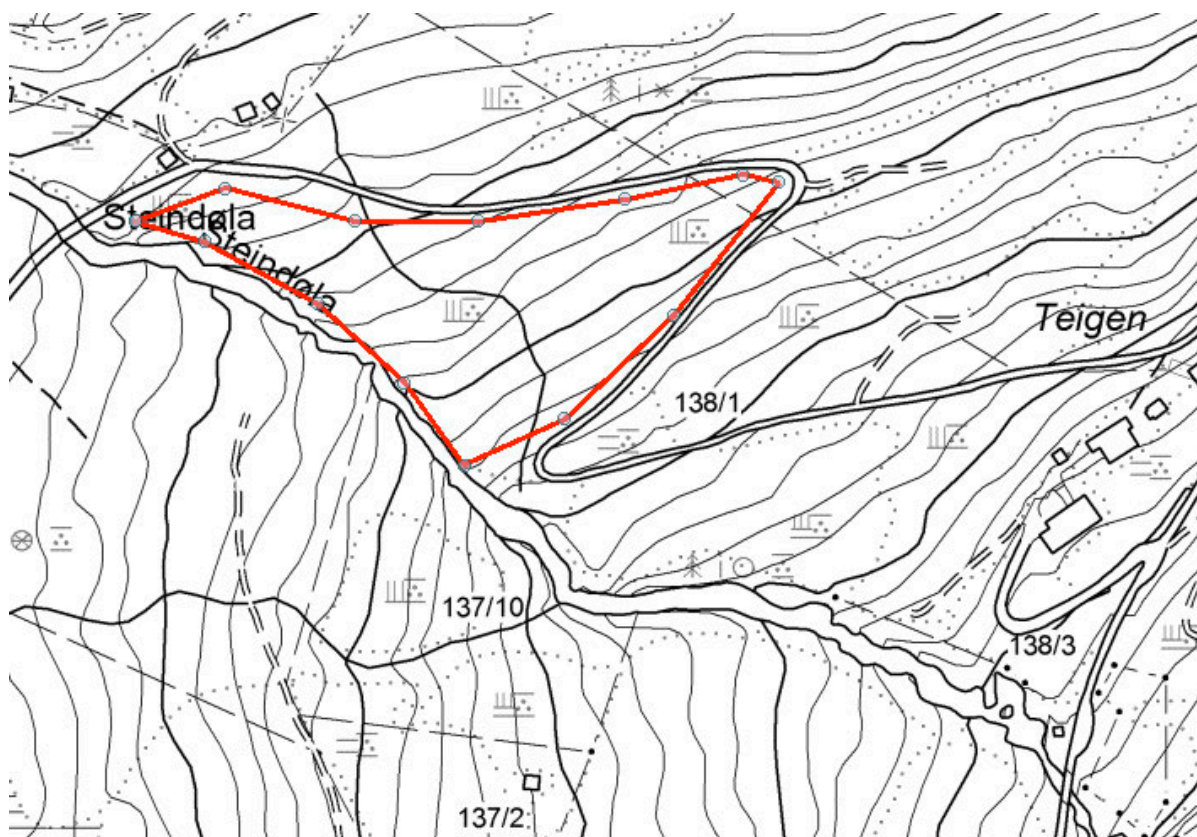
Skjøtsel og hensyn: Det beste vil vere å la kløfta få liggje mest mogeleg i fred. Grana er det ein fordel om vert hogd vekk og at ein heller let naturleg heimehørande treslag få etablere seg. Furu, bjørk og osp bør ein ikkje hogge i eller på kanten av kløfta. Naturverdiane har nok best av stabil høg vassføring i elva, men dei fleste påviste kvalitetane er ikkje avhengig av dette.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 14 art(er) påvist: strutseving, taggbregne, hvitsoleie, lerkespore, tannrot, krattmjølke, fjelltistel, vanlig blåfilflav, lungenever, kystvrenge, grynfilflav, skuggehusemose, storstylte, raudmuslingmose.

Litteratur

Oldervik, F. & Gaarder, G. 2006. Vikaelva kraftverk, Stryn kommune. Reviderte planar. Verknader på biologisk mangfald. Miljøfaglig Utredning rapport 2006:84.

Naturtyperegistreringer

Naturtype: Naturbeitemark
Utforming: (D04) Frisk fattigeng
Mosaikk:
Feltsjekk: 02.05.2006 (siste)

Beskrivelse

Innleiing: Om lag heile skildringa er teken ut frå Gaarder & Oldervik (2006), og dei gjorde feltarbeid her 02.05.2006.

Lokalisering og naturgrunnlag: Lokaliteten ligg som ein trekant mellom jordbruksvegen og elva, nedaføre det skogkledde området lenger oppe. Den er beita av sau og hest (pers. medd. JSU), og karplantevegetasjonen bar stadvis preg av lang kontinuitet i beitinga. Einskilde meir eller mindre nitrofile artar tyda på tidlegare gjødsling, noko som vart stadfesta av Jon Sigmund Ulvedal.

Naturtypar, utformingar og vegetasjonstypar: Enga var truleg av typen G4, frisk fattigeng (Engkvein-raudsvingel-gulaks-eng). Litt lauvskog, som selje, osp og bjørk voks i kantsonene, medan einer stadvis veks inne på sjølve beitemarka..

Artsmangfald: Inventeringa våren 2006 var gjort for tidleg til å få ei fullgod artsliste for naturengplantane på lokaliteten, men følgjande artar vart notert; myrfiol, blåbær, engfrytle, engsyre, tepperot, lækjeveronika, finnskjegg og blåklokke. Av sopp vart det ikkje funne anna enn nokre få trivielle artar.

Bruk, tilstand og påverknad: Det er restar etter rydningsrøyser og eldre jordbruksvegar i det meste av lokaliteten. Ein nyare jordbruksveg avgrensar lokaliteten både i nord, sør og aust.

Framande artar: Ingen er nemnt innanfor lokaliteten.

Del av heilskapleg landskap: Det føreligg ikkje data som tilseier at dette er nokon viktig del av eit heilskapleg landskap.

Verdivurdering: Potensialet for funn av raudlista beitemarkssopp eller mykorrhizasopp verkar ikkje særleg stort. Dessutan er lokaliteten relativt liten. Den er likevel ganske velhevd og kontinuiteten verkar å vera rimeleg god. Ein har førebels vald å setja verdien til; lokalt viktig – C. Eventuelle seinare funn av raudlisteartar kan gjera at verdien må oppjusterast.

Lok. nr. 120 Steindøla: Olakvia forts.

Skjøtsel og hensyn: Ein bør vera på vakt slik at krattskog ikkje tek overhand i dei biologisk mest interessante områda. Viktigast er det at beitinga held fram slik som før og at ein unngår å gjødsla. Særleg er bruk av kunstgjødsla skadeleg for det biologiske mangfaldet på lokaliteten. Også større tekniske inngrep i området på lokaliteten bør unngåast.

Artsliste for lokaliteten

Totalt 5 art(er) påvist: tepperot, legeveronika, blåklokke, engfrytle, finnskjegg.

Litteratur

Gaarder, G & Oldervik, F. 2006. Steindøla kraftverk, Stryn kommune. Verknader på biologisk mangfald. Miljøfaglig Utredning rapport 2006: 24, 18 s.

Miljøfaglig Utredning AS ble etablert i 1988. Firmaets hovedformål er å tilby miljøfaglig rådgivning. Virksomhetsområdet omfatter blant annet:

- Kartlegging av biologisk mangfold
- Konsekvensanalyser for ulike tema, blant annet: Naturmiljø, landskap, friluftsliv, reiseliv og landbruk
- Utarbeiding av forvaltningsplaner for verneområder
- Utarbeiding av kart (illustrasjonskart og GIS)
- FoU-virksomhet
- Foredragsvirksomhet

Hovedadresse:

Gunnars veg 10, 6630 Tingvoll

Telefon: Se hjemmeside

Org.nr.:

984 494 068 MVA

Hjemmeside:

www.mfu.no